

BETWEEN

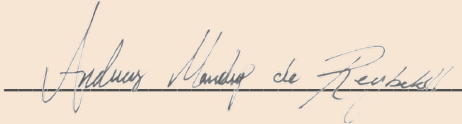
THE BUILDINGS

AALBORG
UNIVERSITY

Master's Thesis in Urban Design / MSc in Engineering (cand. polyt.)
Aalborg University, Spring 2025

*SPATIAL
EXPERIMENTS IN
A DEVELOPING
URBAN
DISTRICT FOR
INTERACTION
AND
ACCESSIBILITY*

Between the Buildings	Project Title
Master's Thesis in Urban Design MSc in Engineering (cand.polyt.) Urban Design, Aalborg University Spring 2025	Project Module
February 1st, 2025 - May 28th, 2025 June 16th	Project Period Examination date
Carsten Hvid Nielsen 20231397 19	Super visor Student number Group no.
	Signature
101 52	Pages Appendices

Reading Guide

This urban design report is structured in the following 5 chapters: introduction, theoretical framework, research, presentation and outro.

To get the full visual and optimal understanding of the project, it is recommended to read the report in a two-page format, preferably with the frontpage separated. The reason being, that some of the illustrations are made as 2-pagers.

All illustrations, mappings and diagrams are numbered chronologically and referred to at the end of the report. The Appendix is provided as a separate booklet for easy referencing.

The Harvard reference style has been used for all references throughout the report.

ABSTRACT

This thesis investigates how inclusive urban design can foster interaction and presence in transitional urban spaces, with a particular focus on socially vulnerable groups. Set in the evolving Sydhavnskvarteret district of Aarhus, the project explores how temporary design experiments can accommodate diverse users without reinforcing normative categories of identity or ability.

Through a combination of the theoretical framework, site analysis, interviews, and speculative design, the thesis critiques urban development paradigms - in particular the rise of the performative city, which prioritizes aesthetics and marketability over social diversity. Drawing on frameworks such as Universal Design, nonclusion, and the affordance, atmosphere, embodiment model, the project engages with the tension between observed social behavior (as articulated by Jan Gehl and William H. Whyte) and the need to design for what remains unseen or excluded.

Three experimental interventions are proposed along the Recreational Connection in Sydhavnskvarteret. These experiments aim to create adaptive spaces that support momentary ownership and layered interaction. The thesis positions temporality as a key strategy in designing for inclusion - not through permanent control, but through atmospheres welcoming unpredictability and coexistence.

Ultimately, *Between the Buildings* contributes to current discourse on inclusive design by emphasizing the value of ambiguity, informality, and affective presence in public space.

III. 01. Conceptual photo collage describing complexity of Sydhavnskvarteret (created by authors own pictures)

TABLE OF CONTENTS

00 PREFACE

Summary	14
Acknowledgement	15
Motivation	16
PROMBLEM STATEMENT	18

01 CONTEXT

Introduction	22
Presenting the site	24
Site boundary	25
Heritage of Sydhavnskvarteret	26
Methodological Process	28
Research questions and interviewing	28
Design for all	29
Collages as presentational design	29
Integrated Design Process	30

02 THEORETICAL FRAMEWORK

Encounters of small urban spaces	36
Vitality	38
Triangulation or the common third	39
Flow	40
Mobility Design	42
Affordance, Atmosphere & Embodiment	43
Universal Design	46
Progression of Universal Design	46
Accessibility without categorisation	47
CHAPTER CONCLUSION	48

03 RESEARCH

Structures	52
Infrastructure	52
Volumetric perspective	53
Elements of the city	54
Mobilities	56
Flow analysis	56
Mobilities concept diagram	58
User Experience	60
Microclimate	60
Light	62
Materiality and tactility	64
Interviews	66
Case study	70
Field study	72
Reference Studies	74
CHAPTER CONCLUSION	78

04 PRESENTATION

Approach	82
Barrel Square	84
Coal Gardens	88
The Third Point	92
Masterplan	96

05 EPILOGUE

Discussion	100
What's next?	103
Conclusion	104
Reflection	106
Bibliography	108

ILLUSTRATION LIST

III. 01. Conceptual photo collage describing complexity of Sydhavnskvarteret (created by authors own pictures).....	07
III. 02. Initial project area and main landmarks.....	17
III. 03. Locating site and defined project boundary.....	25
III. 04. Historical timeline 1855-1995 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard).....	26
III. 05. Historical timeline 1995-2021 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard).....	26
III. 06. Historical timeline 2021-2026 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard).....	27
III. 07. Historical timeline 2026-future (made from pictures on site of creation by A. Enggaard).....	27
III. 08. IDP diagram.....	31
III. 09. IDP process reflection diagram.....	33
III. 10. Depicting two types of public space - single minded vs. open minded.....	36
III. 11. Triangulation.....	38
III. 12. Conceptual collage of greater flow, demanding greater space.....	41
III. 13. Conceptual drawing of difference in accessibility of urban mobility.....	42
III. 14. AAE model.....	43
III. 15. Affordance.....	44
III. 16. Atmosphere.....	45
III. 17. Embodiment.....	45
III. 18. Universal Design principles.....	47
III. 19. Built vs. open map.....	52
III. 20. Blue-green map.....	52
III. 21. Development plans of existing buildings (guideline 15).....	52
III. 22. Volumetric section.....	53
III. 23. Elements of the city.....	55
III. 24. Development plans of connection to Aarhus (guideline 1).....	56
III. 25. Development plans of primary urban spaces (guideline 2).....	56
III. 26. Conceptual drawing of meandered path on site.....	57
III. 27. Development plans of creating shared space (guideline 8).....	57
III. 28. Conceptual photo collage depicting clash between cyclist and pedestrian.....	57
III. 29. Mobility concept of existing mobilities.....	59
III. 30. Mobility concept of proposed mobilities.....	59
III. 31. Wind rose of Aarhus.....	60
III. 32. Sun and shadow analysis.....	61
III. 37. Lighting at site D.....	63
III. 33. Describing areas of lighting and insecure atmosphere.....	63
III. 35. Lighting at site B.....	63
III. 34. Lighting at site A.....	63
III. 36. Lighting at site C.....	63
III. 38. Lighting at site E.....	63
III. 39. Materiality and Tactility.....	65
III. 40. Development plans of active zones involving socially disadvantaged (guideline 10).....	67
III. 41. Developed design for kitchen gardening.....	71
III. 42. Sketch of adapted mobility.....	71
III. 44. Frederiks Plaza towards the main road Spanien.....	72
III. 45. Looking at TRÆ from Frederiks Plaza.....	72
III. 43. One of several entrances to Frederiks Plaza.....	72
III. 46. Frederiks Plaza.....	73
III. 47. Re-Green North Kensington.....	75
III. 48. PIER2 Haven.....	76
III. 49. Signage of shared and private gardens.....	76
III. 50. Reused PVC pipes for gardening.....	76
III. 51. Fer i Desfer.....	77
III. 52. Placement of design experiments.....	79
III. 53. Design Criteria.....	83
III. 54. Photo collage representing oil barrels used as tree planters and initiative for users to express creativity.....	85
III. 55. Section of barreks.....	85
III. 56. Barrel Square.....	87
III. 57. Pallet garden in perspective and exsplosive viev.....	89
III. 58. Section of garden bed.....	89
III. 59. Coal Gardens.....	91
III. 60. Section of the installation.....	93
III. 61. Influenced design.....	93
III. 62. The Third Point.....	95
III. 63. Master Plan 1:200.....	97

SUMMARY

PREFACE

The purpose of the Preface chapter, is to summarize the thesis in chapters and introduce them, to give an overall overview and indicate the problem it seeks to solve.

CONTEXT

The context chapter introduces the thesis's context and outline the scope of this project, while explaining the methodological process.

THEORETICAL FRAMEWORK

This chapter provides the theoretical backbone, on which the thesis is based on and intend to aid in achieving its goals.

RESEARCH

The Research chapter is where this thesis digs deeper into the project site, analysing the sites characteristics and atmosphere. Unfolding the project site and investigates further possibilities.

PRESENTATION

Here is where the design approach is presented, followed by the proposed design initiatives.

EPILOGUE

The Epilogue is a chapter of evaluation which culminates in a discussion, future prospects, conclusion and reflection.

APPENDIX

Contains the interview guide, transcribed interviews, and collected or created data from case studies

Motivation

The encounter between the socially disadvantaged and other citizens has been avoided, not to say evaded, by pushing the socially disadvantaged around the city. Facing the city's increasing growth and renewal provides the opportunity for a new approach, promoting different encounters and interactions in urban space. Motivated to take up the opportunity to promote the possibilities and the way we interact in urban space. Through confrontation in such spaces, we humans grow and enrich our perception of reality, of what the world can look like or actually looks like.

Upholding the rights of socially disadvantaged individuals to a place in the city is essential, as these individuals have long been displaced and made to feel unwelcome within the polished and curated urban landscape.

I aim to contribute to the development of an environment that respects and supports the city's raw and unpolished facades and stories. Create shared space in Sydhavns kvarteret that embraces and accepts individuals for who they are, whomever they are. Despite its rough nature and tendency to take some people in, break them down, and eventually spit them out, crumpled and worn.

My goal is to preserve the right to a place in the city of Aarhus for the socially disadvantaged, whom as a group have a history of being pushed around, while simultaneously creating an even better space where they can coexist with other city users. Hence develop Sydhavns kvarteret to welcome newcomers and integrate them into the district's history – without ignoring or sidelining the socially disadvantaged.

Through an experimental process of using Sydhavns kvarteret as the ideal laboratory for such design experiments, I seek to explore how coexistence can be facilitated, possibly through differentiated usage of these urban-designed areas. The ambition for shared space is present, but this does not necessarily mean simultaneous sharing – only that it must be accessible to EVERYONE.

Main shopping street

Police Station

DOKK1

Aarhus Street-food

Train Station

Jyllands Posten

Frederiks plaza

TRÆ

Bruuns Galleri

Danske Bank

Skanseparken

Tangkrogen

PROBLEM STATEMENT

*How to enhance the future
Recreational Connection and
its users in Sydhavnskvarteret,
by enabling experiments in
3 different locations, aimed
at creating the possibility
of interaction in urban
spaces between all, whilst
accommodating the needs of
the socially disadvantaged?*

01 CONTEXT

The purpose of the context chapter is to establish a comprehensive understanding of the city and public space dynamics, focusing on Sydhavnskvarteret's historical background, current social challenges, and ongoing development. It sets the foundation for exploring how urban design can foster inclusivity and community, especially for socially disadvantaged groups, by situating the thesis within broader urban theories, local conditions, and the municipality's development plans.

Introduction	22
Presenting the site	24
Heritage of Sydhavnskvarteret	26
Methodological Process	28

Introduction

What makes a city? An immediate answer might be the congregation of structures, sufficient infrastructure, et cetera., However a city is far more than its buildings and the geographical space it occupies. It is a lived space that offers a multitude of possibilities, being an epicentre of impressions and stimuli, serving as the physical framework for creativity, entrepreneurship, and innovation (Florida, Adler & Mellander, 2017, p. 90). It is a place where the dynamics between human behaviour and the built environment continuously shape one another (Urry 2003, p. 59). As former British Prime Minister Winston Churchill famously stated, “*We shape our buildings; thereafter they shape us*” (UK Parliament) – a quote often paraphrased in urban discourse as “*First we create cities, then they create us*”.

The city is also defined by its constant change – the lived space is not set in stone, but constantly in flux, reproduced and everchanging (Bauman, 2002). Carsten H. Nielsen states another characteristic of the city made by the American sociologist, Richard Sennett (1943), is the meeting between strangers in the urban space, offering anonymity and community simultaneously, whilst allowing the space for the spontaneous, unpredictable and uncontrolled, so that the city’s inhabitants can experience and be confronted with diversity (Nielsen, 2024. P. 10).

With the city comes the *public space*. Describing public space Mike Walzer (1935), distinguishes between single-minded and open-minded spaces. *Single-minded* space serving a specific function and exclude difference, while *open-minded* welcome a variety of uses and users in a shared space (Walzer, 1986). In Sydhavnskvarteret, many different medium sized or small pockets are to be found, however the majority of them fall under the single-minded spaces, with a few genuine open-minded spaces available. Those existing are limited in number and seldom encourage gathering or social interaction.

Danish architect and urban design researcher Jan Gehl offers his key insights as to how cities and the public spaces are experienced and lived in, and expressing the importance thereof. (Gehl. 2010. P. 8) One of his most influential contributions has been to the concept of the *human dimension*, being a focal point in urban planning – public spaces that foster social interaction, health, and liveability (Gehl, 2010). Ironically, man-made cities lack the human dimension, which is very much rooted in community. Like Haussmann’s strategic urban renewal in Paris after 1852, which, despite the desire for military control over the citizens through wide, open boulevards, by chance also created a starting point for ‘boulevard culture’, where strolling and café life took off. (Gehl, 2010)

Similarly, Jane Jacobs (1916-2006) demonstrated in her groundbreaking 1961 book, *The Death and Life of Great American Cities*, how urban planning ideologies of modernism have brought a separation of city functions and cohesiveness and a much greater emphasis on individual buildings (Gehl, 2010). More cities are being designed as hotel cities, where a good bed and great views are

what is provided (Gehl, 2023). The potential aesthetic skyscrapers and high-rise buildings will then be able to characterise the urban landscape, but if you delve beneath the skin of the city posters' highlighted skyline, the lack of space for the cultivation of community is resounding/resonating.

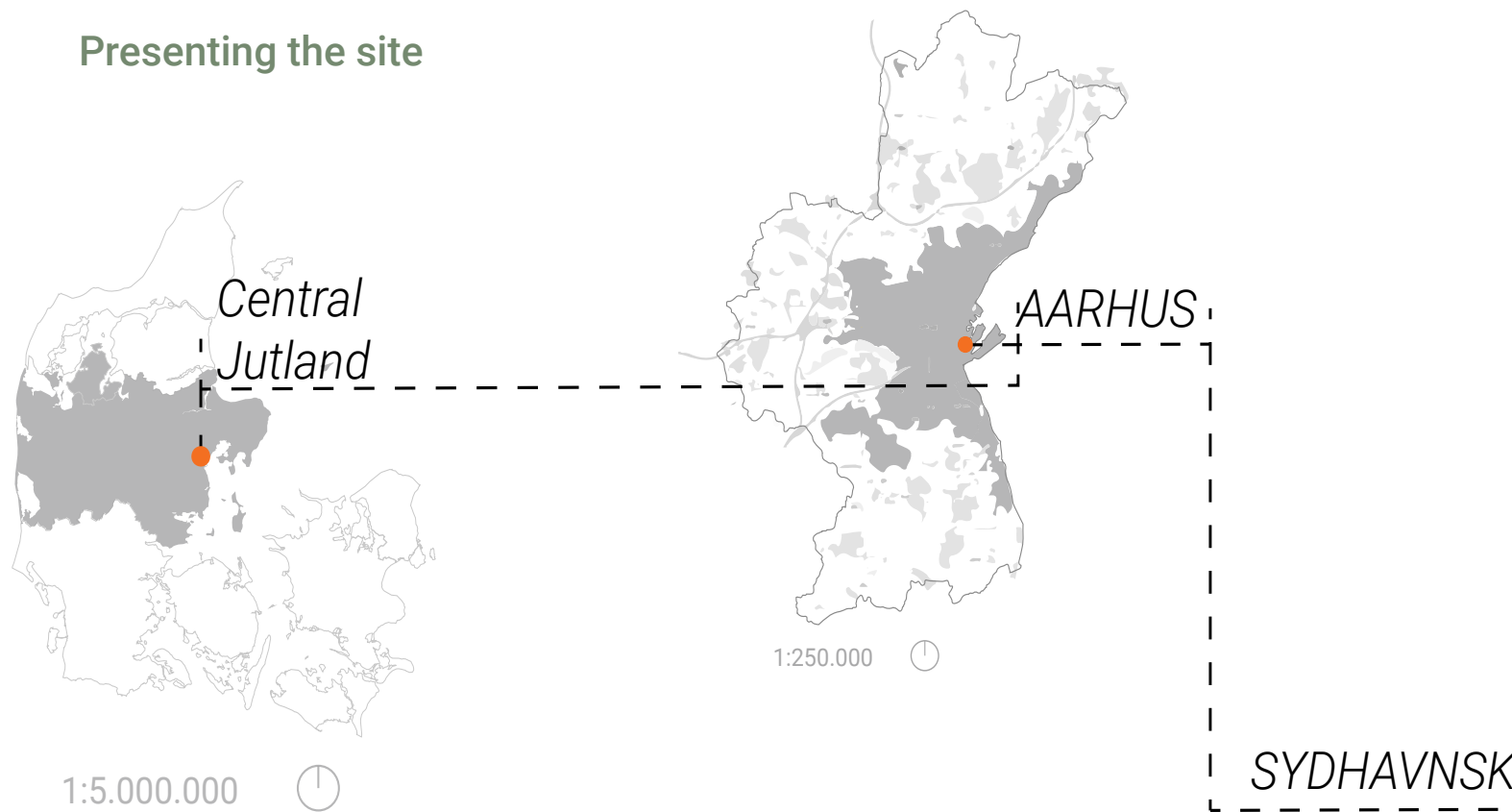
Sydhavnskvarteret is no exception, where the front page and title of the Aarhus municipality's development plan website says, 'of the good and attractive city', with a beautiful picture of the most well-preserved and aesthetically pleasing buildings for the entire area of Sydhavnskvarteret. The question can easily be asked whether, in reality, the focus is on the performative city instead of the functionality and quality of the urban space? An almost anxious endeavour to create and breathe life into a new corner of the district, where most citizens would not find his way on a sober evening. For the local user of the area, relocation and being erased from the streetscape to create a more polished glossy image is a repeating story, but where displacement isn't eliminating the problem, but instead only pushes it elsewhere.

However, the current development plan, introduces the potential for a different approach to the problem - the opportunity to develop a space, where the socially disadvantaged can create an atmosphere and special environment, a community that favours different groups of socially disadvantaged people, so that they are not (once again) pushed around the city, but acquire an area they would appreciate and cherish. An area that can be developed towards something that has not yet been seen to such an extent in Aarhus or Denmark (Aarhus Municipality, 2020).

This thesis examines and experiments, by progressing iteratively using the framework of –“Integrated Design Process”, throughout its entirety with the environments of Sydhavnskvarteret, which resides some of society's most challenged individuals. These people are socially disadvantaged, which includes adults over the age 18, with social problems, thus connected to one or several of the social offers, existing in Sydhavnskvarteret. The social problem may include one or more of e.g. homelessness or addicts (Ministry of Social Affairs and Housing, 2025), just to name a few, and some of which is most discussed in this project. The socially disadvantaged are regarded as the current users of the site due to the connection towards *Værestedet*, *Det udendørs Opholdssted* colloquially mentioned as “*Nåleparken*”/ “*The Needlepark*”, *Napiffik*, and many other public services, that offers support and/or shelter. Whereas who the future users are, is highly attached to the municipality's development plan for *Sydhavnskvarteret*.

In this thesis, Sydhavnskvarteret will act as my design laboratory, where I will introduce design experiments in different areas of Sydhavnskvarteret. The purpose will be to improve the potential of Sydhavnskvarteret to enhance community and the direct or indirect interaction between people. Hence designing for better interactions.

Presenting the site

The thesis is situated in Aarhus, in the Central Jutland region of Denmark. This region comprises of 19 municipalities (Lassen, 2022), with more than 370.000 citizens in Aarhus municipality, it is the second largest populated, only surpassed by municipality of Copenhagen, the capitol of Denmark (Aarhus Kommune, 2025).

Aarhus stand out as a thriving cultural centre with a rich blend of heritage and innovation. While originating back to the Viking Age, the city is today recognised for its contemporary architecture, progressive urban planning, and vibrant arts scene. Its coastal location has long influenced its growth, shaping both historical trade routes, industrialization and modern waterfront developments (Den Gamle By, 2019).

Aarhus is also characterised by its youthful and academic atmosphere. Home to Aarhus University, the city attracts a diverse population of students and scholars from around the world. Recent decades have seen considerable transformation through large-scale urban projects such as the ARoS Art Museum, the extension of the MoVBesgaard Museum, and the development of the Aarhus Ø district, with Sydhavnskvarteret newly added into this category. Despite its ongoing expansion, Aarhus maintains a compact and accessible

urban form, where many key attractions are concentrated around the scenic harbourfront and easily reached by foot or bicycle (EUROCITIES, no date).

The development of Sydhavnskvarteret is a part of Aarhus Municipality's broader strategy, which motto is "urban life before urban space before buildings." This approach has been a guiding principle in the formulation of the neighbourhood plan, where a key objective is to translate these values into practice. The envisioned urban spaces are intended as features that reflect the area's unique atmosphere and industrial heritage (Aarhus, 2020. P. 40).

The urban life in Sydhavnskvarteret today is shaped by a distinctive interplay between diverse user groups—ranging from local businesses and socially disadvantaged citizens to creative and innovative actors. Together, these groups contribute to the social fabric and character of the neighbourhood, forming the foundation for the type of urban life the area seeks to cultivate moving forward (ibid).

Recreative Connection

SYDHAVNSKVARTERET

Site boundary

While the overarching development plans of Sydhavnskvarteret addresses the district as a whole, this project operates within a more focused area. This was based on both strategic and analytical considerations, wanting to engage meaningfully with the municipal plans while maintaining a relevant design focus.

A central element in the development plan is *Recreational Connection*, running straight through the Sydhavnskvarteret. Although stretching from north of Aarhus to the south, running well beyond the area, the points of connections it creates for the possible future use, made it apparent that it would become the root of this project.

III. 03. Locating site and defined project boundary

Shown in ill. 03, the demarcation of the Recreational Connection is highlighted. Having defined the boundaries, the project makes it possible to analyse and identify specific sites where experimental strategies can be implemented. These test sites form the foundation for exploring how urban design can support better social interaction and inclusivity within a district undergoing rapid development.

Heritage of Sydhavnskvarteret

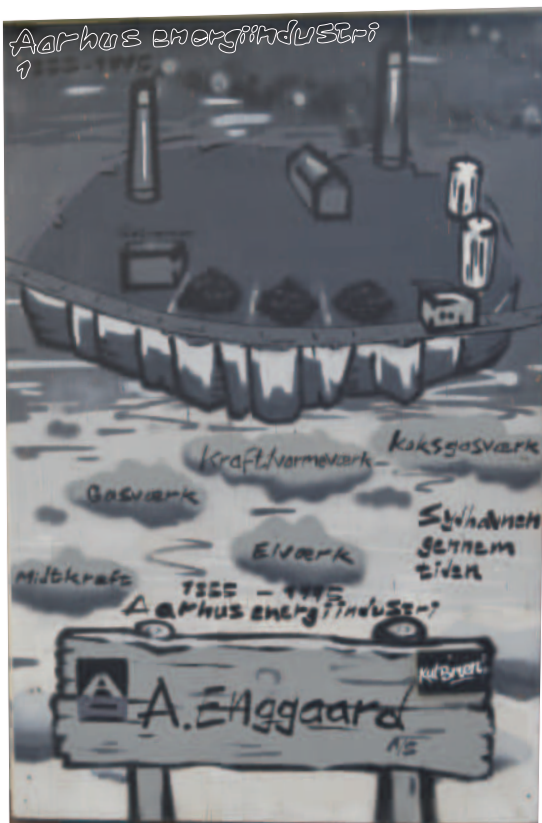
Today, Sydhavnskvarteret is a complex and somewhat fragmented area, yet buzzing with activity. To understand the site's identity and significance to its users and the city, it is important to shed light on the historic functions of Sydhavnskvarteret.

Sydhavnskvarteret, or the South Harbour District, was established in 1905 as a dedicated industrial port area. Its identity was shaped by key facilities such as the lime works, the *Aarhus Oliefabrik* (Aarhus Oil Factory), and above all, *Midtkraft* – a municipal energy plant which had its origins in the Aarhus Gasworks of 1855. These industries defined the area both functionally and aesthetically, giving rise to a powerful, noisy, and at times pungent industrial landscape (Den Gamle By, 2019).

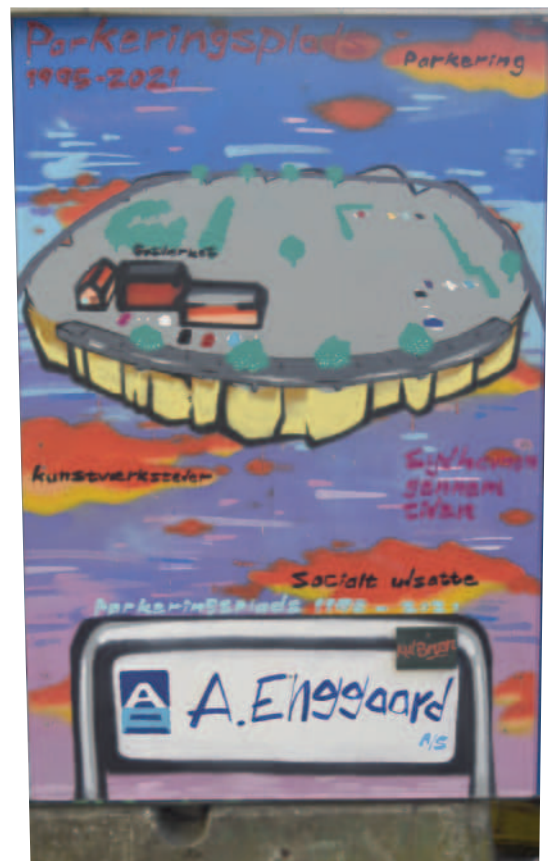
The gasworks originally supplied gas for the city's first streetlamps, marking Aarhus' entry into the modern era. In 1901, the city added electricity production, and in 1950, the supply systems for gas, heat, and electricity were consolidated under *Midtkraft*, marking the

height of industrial era of Sydhavnskvarteret industrial era. However, the closure and dismantling of *Midtkraft* between 1994 and 1997 brought an end to this chapter. Even so, significant remnants such as *Kulbroen* and *Turbinehallen* have been preserved, serving today as architectural and historical anchors for the area's evolving identity (ibid).

Alongside energy production, other industries shaped the character of Sydhavnskvarteret, such as *Aarhus Oliefabrik* (today known as *AarhusKarlshamn AB*), founded in 1918, became one of Denmark's most significant exporters and a major employer in the city. South of *Jægergårdsgade*, the Aarhus Public Slaughterhouse, dating back to 1895, remains partially in operation and retains much of its original building structure. These buildings, both in use and repurposed, stand as vital fragments of Sydhavnskvarteret industrial past (ibid).

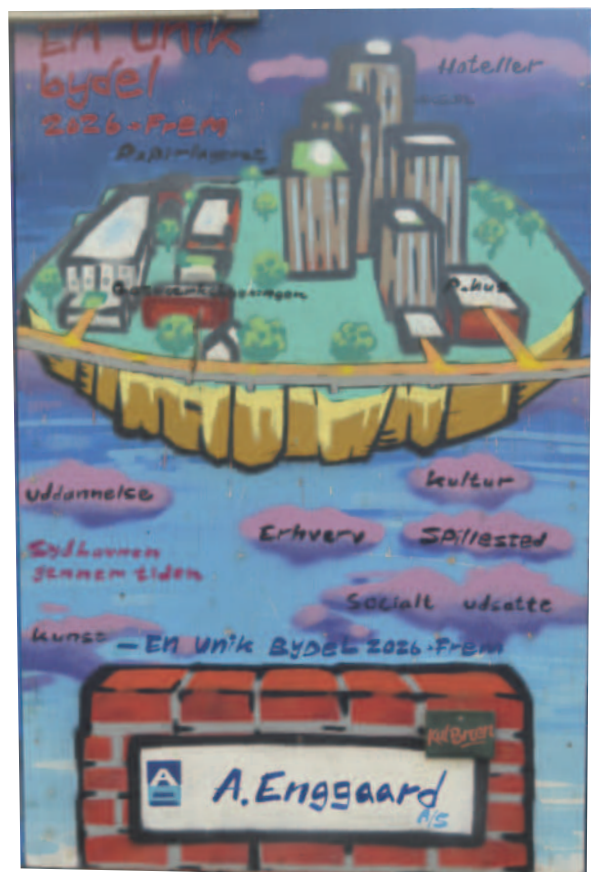
III. 04. Historical timeline 1855-1995 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard)

III. 05. Historical timeline 1995-2021 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard)

III. 06. Historical timeline 2021-2026 (made from pictures on site of creation by A. Enggaard)

III. 07. Historical timeline 2026-future (made from pictures on site of creation by A. Enggaard)

The district has also been shaped by dramatic events. During the Second World War, in 1944, a German cargo-ship exploded near Sydhavnskvarteret, causing devastation throughout the city and claiming 34 lives and wounded between 200 and 300 people. The catastrophe being accounted as the biggest in the recorded history of Aarhus (ibid).

With the decline of heavy industry, the South Harbour underwent a transformation. Artists, entrepreneurs, and socially minded initiatives moved into the unused buildings, infusing the area with a new kind of energy. One prominent example is *Filmbyen*, a creative cluster that emerged in the wake of Midtkraft's closure (ibid).

Its identity is further defined by the sensory experiences of the past: the acrid tang of fish oil, the pungency of livestock, and the soot-filled skies from coal burning. These smells, now largely gone, were once so intense that locals dubbed it "the smell of Aarhus" (ibid).

Though its industrial glory has had its prime, Sydhavnskvarteret remains a dynamic quarter. The old structures have become sites for cultural life, creative work, and social outreach. Socially marginalised and disadvantaged groups have been taking refuge for past 20 years around Sydhavnskvarteret, with especially *Værestedet* on Jærgårdsgade and *Napiffik* as refugial homes. Describing their users as people, that have different behaviour than meets the norm some with their externalizing behaviour, might perceived as violent and on the surroundings, the refugial homes provides as a sanctuary, able to cope with their conduct (ibid).

The area's historical layers, from power plants and slaughterhouses to protest movements and start-ups, continue to shape its ongoing evolution. As Aarhus aims to redevelop Sydhavnskvarteret into a modern, vibrant neighbourhood, the ambition is to do so in deep respect of its past. The remaining architectural and cultural fragments are not merely relics, they are essential to preserving the district's heritage and atmosphere (Teknik og Miljø, 2020).

Methodological process

The purpose of this thesis is to examine and explore the environment of Sydhavns kvarteret as well as the needs of more physically challenged public users. With the focus on exploring needs and possible design measures, particularly qualitative method of semi structured interviews seemed fitting.

Research questions and interviewing

Part of the research process were to conduct several interviews, in order to obtain knowledge of the users of Sydhavns kvarteret, with 4 of the interviews recorded, transcribed, and further examined – elaborated in the analysis but in the design phase too.

Prior to these, careful considerations were given to the structure and focus of the interviews, hence an interview guide was created (Appendix A). This was done, to insure meaningful, as well as relevant insights. The interview guide was continuously adjusted and developed to the emerging themes and new understandings, as the research progressed. Allowing for this responsive adaptation and exploratory approach to take place, has been considered as a natural approach seen in the reflection of how the design approach is carried out.

Considerations of the interviews were made, in

regard to formulation of the questions, trying to avoid academisation, hence possibly missing discussions or conversations, that could have led to valuable points or arguments. At the very same time, care was also taken not to subject the interviewed of ignorance, towards their own understanding, as could result in potentially missing meaningful dialogues. With the aim of conducting the interviews as respectful as possible, yet the wording alone does not bring the distribution of who has the power or are “in charge” to an equal.

The empirical data collected from the ones interviewed regarding social vulnerability, where chosen as the so-called gatekeepers, to get a broader perspective of how the life the socially disadvantaged in Sydhavns kvarteret might look like. Also given that collecting empirical data regarding people in socially vulnerability or being homeless, is no easy task, as it takes patience, timing, courage, trust, time, credibility and commitment (Caswell & Schultz, 2001. Pp. 51-57), and with a project span of approximately 4 months, I deemed it “safer” to conduct the interviews with indirect sources.

Besides having experience working with socially and physical disadvantaged, knowledge of predetermined users with special needs, needs of people with special needs into the equations. Benefitting or hindering the outcome of a design suggestion, also the questions posed as the groundwork for the research mapping.

Design for all

The knowledge of predetermined needs is based on the development plan's vision of a creating a diverse crowd of people, hence all users. Having mentioned the socially disadvantaged, quite a few times already, others need to be considered as well. Knowledge gained from previous experiences, previous assignments working with the concept of Universal Design, work as a disability carer, and as an attendee at Egmont Folk High School, have been harnessed to the best of my ability. A case study was engaged with, in order to try of deepen the understanding towards the needs of the individuals living with disabilities even further.

Collages as presentational design

Visual representation plays a vital role in urban design, both as a tool for conceptual development and as a means of communicating proposals to diverse stakeholders. Among the many representational techniques, using collages as presentation method was chosen.

Collages can be understood as a narrative visual method, operating in the conceptual domain. Collages allow designers to explore mood, intention, and transformation by overlaying elements in a way that is suggestive rather than definitive, thus fits well with an exploratory design approach. It is not without limitations, of course – the spatial or technical precision can

be at stake and comprehended as being too subjective or not getting the message across by being overly artistic.

Post-structural philosopher's, Jean Baudrillard (1929), concept *Hyperreality* can help explain how the representations at times become more real than reality itself. Baudrillard defines hyperreality as "the meticulous reduplication of the real, preferably through another, reproductive medium, such as photography" (Ryszard, 2017, p. 77-21)

The decision of creating the final designs as collages is due to two reasons. First and foremost is the self-reflective insight and admittance of realizing, that creating renders sufficient and at a level to my satisfaction, is not part of the skillset, I have yet accomplished. This is not to say that the creation of collages is easier to achieve, just a discipline in which I redeem myself better at. Secondly to align with the thesis' aim of nurturing discussions on possible futures.

The integrated design process

The process of this project followed the framework of “The Integrated Design Process” (IDP), which is a holistic design approach, that revolves around an iterative process involving five phases: Problem, Analysis, Sketching, Synthesis, and Presentation. Through this method, it is ensured that all stakeholders are involved, which can lead to a more innovative and efficient design solution (Knudstrup 2004).

The Problem phase, as the name suggests, is where the projects initial premises is identified, whether it being an idea or problem, leading to the subsequent Analysis phase.

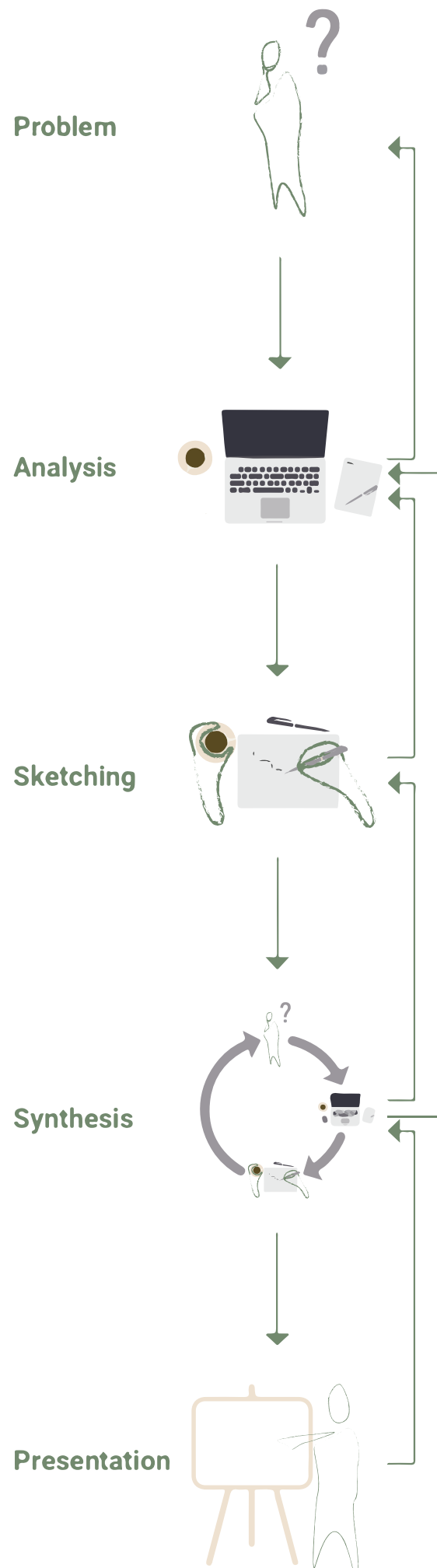
During the phase of analysis information about the site, within and outside its boundaries, is gathered. The importance of getting an understanding of the site’s qualities and essence of the place. By the end of this phase, a problem statement is established.

In the Sketching phase creative ideas and solutions are made, and some intertwined. Several design ideas are produced through sketching, and the acquired knowledge is drawn into the suggestions. Through an explorational lens, each sketch is put up for throughout consideration for its possible strengths and weaknesses.

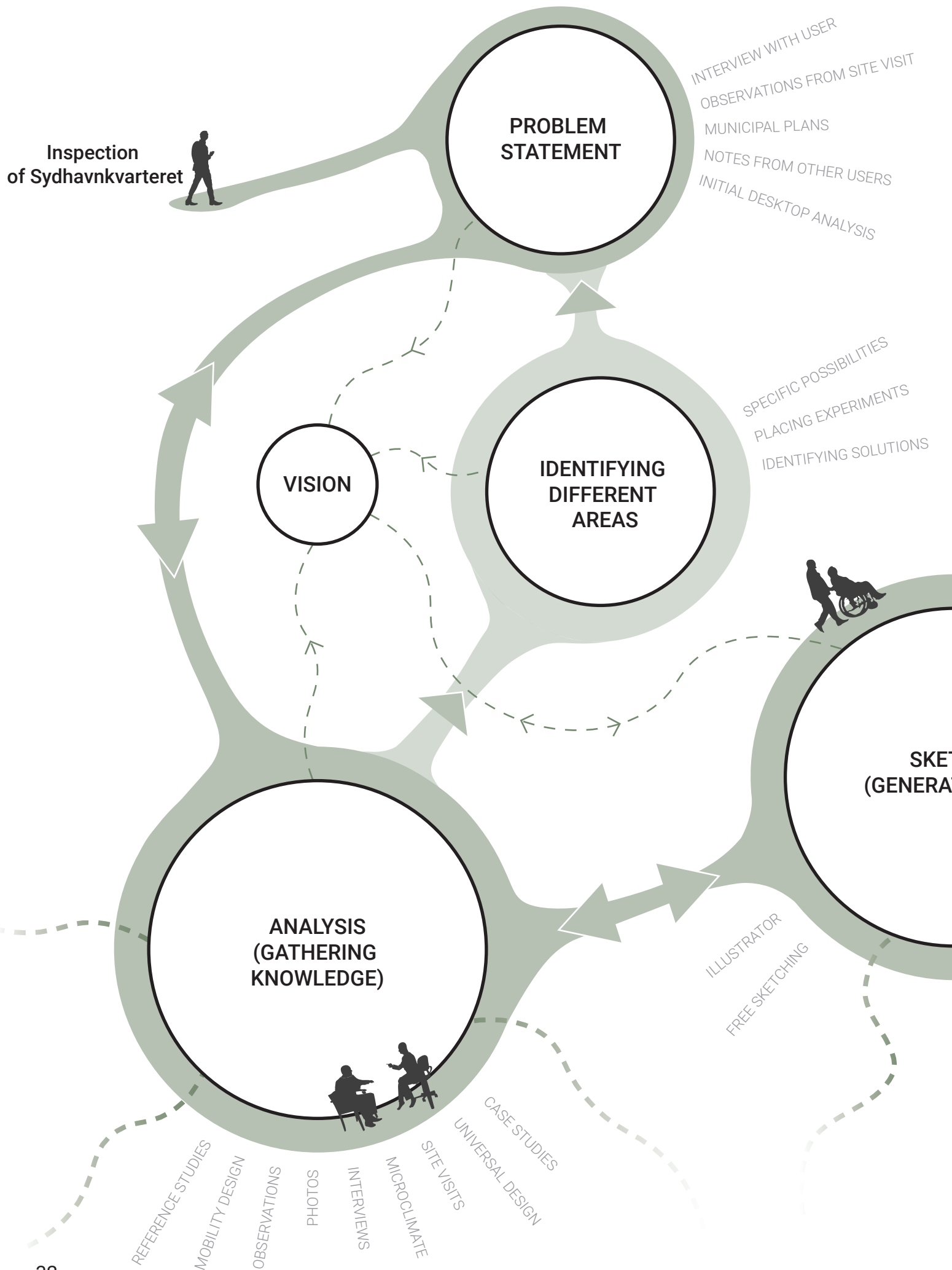
The Synthesis phase is very much linked to the sketching phase, as the criteria formed summarises the aim for the project. The demands are then met, proposing the mould for the design suggestions.

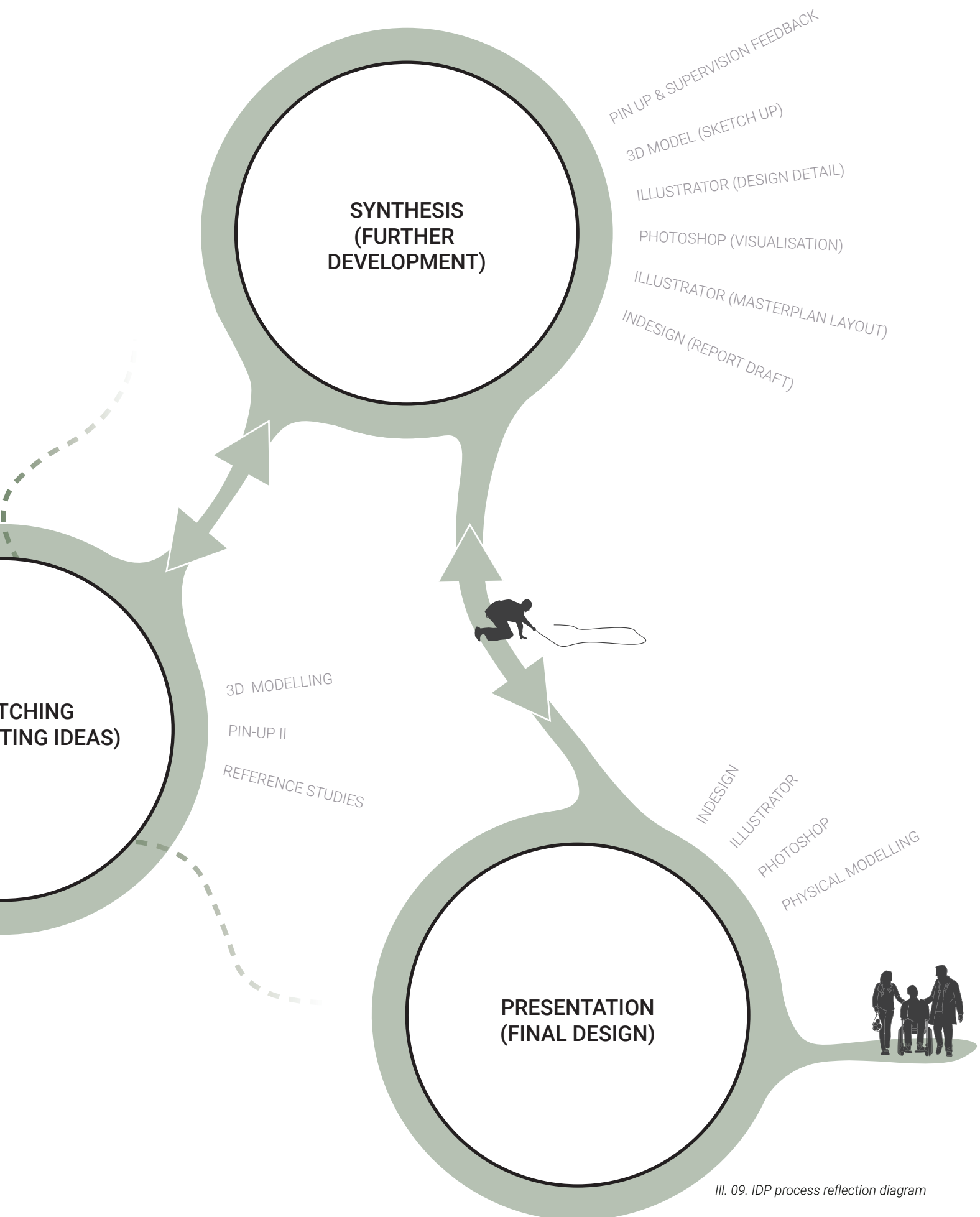
Last but not least is the Presentation phase. A phase that marks the culmination of the design process, where showcasing the projects end result, encompassing all aspects develop through this process.

These phases function as iterative steps within the process, enabling repetition as new insights emerge and ensuring that all acquired knowledge is integrated to support the project’s best possible outcome (Hansen and Knudstrup, 2005). Combining IDP with Lawson’s non-linear model, this project adopts a design method that prioritises continuous exploration. Rather than following a fixed sequence, the process unfolds through parallel activities such as sketching and digital modelling, allowing elements to evolve iteratively (Lawson, 2005).

III. 08. IDP diagram

III. 09. IDP process reflection diagram

02 THEORETICAL FRAMEWORK

This chapter outlines the foundational and theoretical framework that focuses on the relationship between the individual and the city, and how the design of urban space either encourages or restricts encounters between strangers. Based on the insights from great minds like Richard Sennet (1943), Mike Walzer (1935) and Low et al., the framework takes their remarks on the process of human formation in urban space is, alongside American urbanist, sociologist and people watcher, William H. Whyte (1917-1999) and his criteria of social life in small urban spaces. Supported by Universal Design and Mobility Design theory, hence Affordance-Atmosphere-Embodiment (AAE), to use as tools to achieve possibly further diversified outcome. These concepts are explored for its potential to contribute critical insights into the spatial, social, and experiential complexity of mobility hubs.

Encounters of small urban spaces	36
Mobility design	42
Universal Design	46
CHAPTER CONCLUSION	47

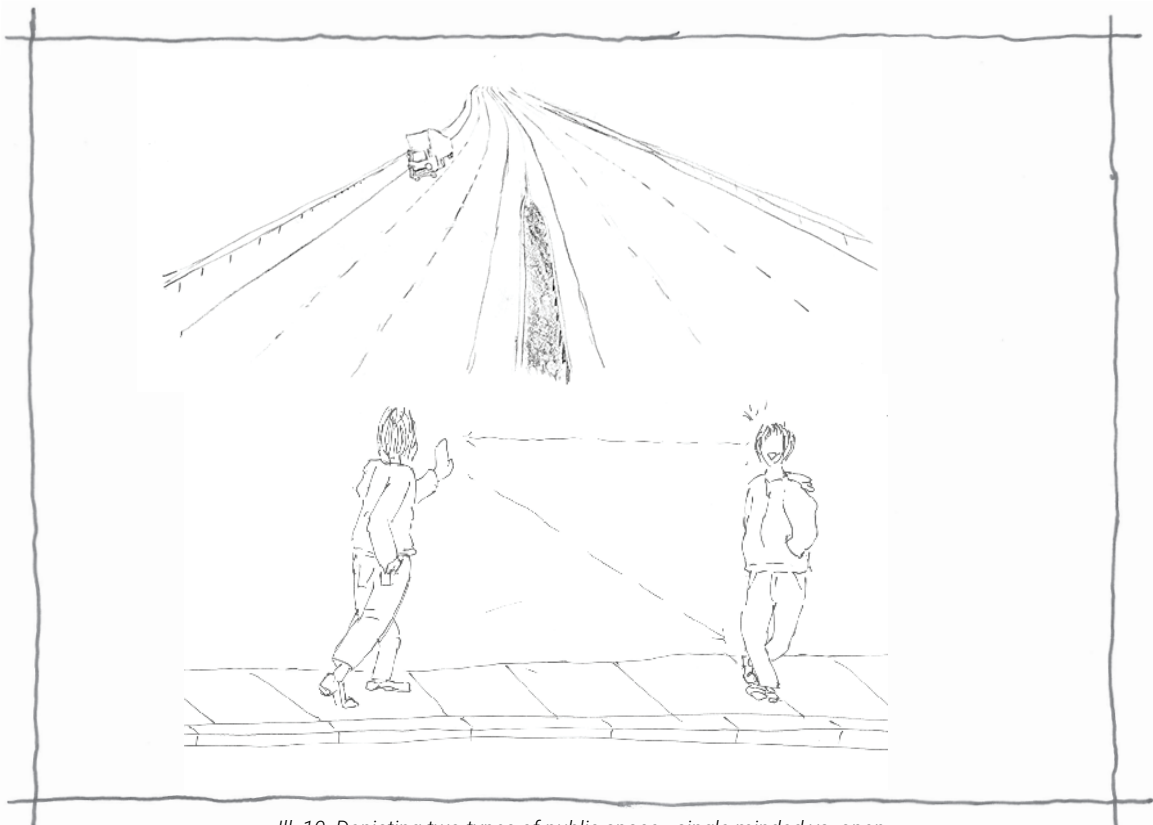
Encounters of small urban spaces

Many researchers and practitioners have been working with examining, what it takes to create a great environment for an urban life, where vitality surges through human activities. Whyte (1964), Gehl (2003), and Franck & Stevens (2007) have outlined key spatial and behavioural factors for activating public life. However, critical perspectives from Low, Taplin & Scheld (2005) show how this potential is threatened by privatisation and commercialisation, and design strategies that favour, what Mike Walzer (1935) defines as *single-minded spaces*. When public space becomes too controlled, the social value declines, leaving only certain groups satisfied – often the middle-class visitors or tourists. Where Whyte's observations focus on small-scale behaviours and physical affordances, Walzer and Sennett extend the lens to address the social and political significance of diverse encounters in public space

Waltzer (1986) elaborated his take on *public space*; a place shared with strangers, friends, relatives and people we aren't related to, et cetera. It is space where all sorts of cultural differences, political differences, commerce, sports, coexist. It affords the encounter of public life, civic culture and everyday discourse. Waltzer Public space can be divided into two

types of public space: *Single-minded space* and *open-minded space*. Waltzer defines *single minded space* as designed by planners or entrepreneurs who have only one thing in mind, hence used by similar single-minded citizens, whereas *open minded space* is designed for a variety of uses, including unforeseen and used by citizens who do different things – subject to depict these differences could be the road, see illustration 10. On the upper half of the illustration depicts a highway, that affords transportation, but nothing else, at the bottom half the common street of a city, where loads of possibilities could outplay; citizens could walk past each other, stop for a chat with a stranger, bump into an acquaintance, et cetera. In the context of Sydhavnskvarteret, where single-minded developments dominate, introducing open-minded spaces becomes almost a democratic and social necessity.

Urban design, therefore, must go beyond aesthetics and efficiency to create places that afford meaningful social contact. Including the socially disadvantaged in public space is not an act of charity but it is a necessary part of a socially cohesive city; thus, the question is not whether they should be included, but rather in what context?

Ill. 10. Depicting two types of public space - single minded vs. open minded

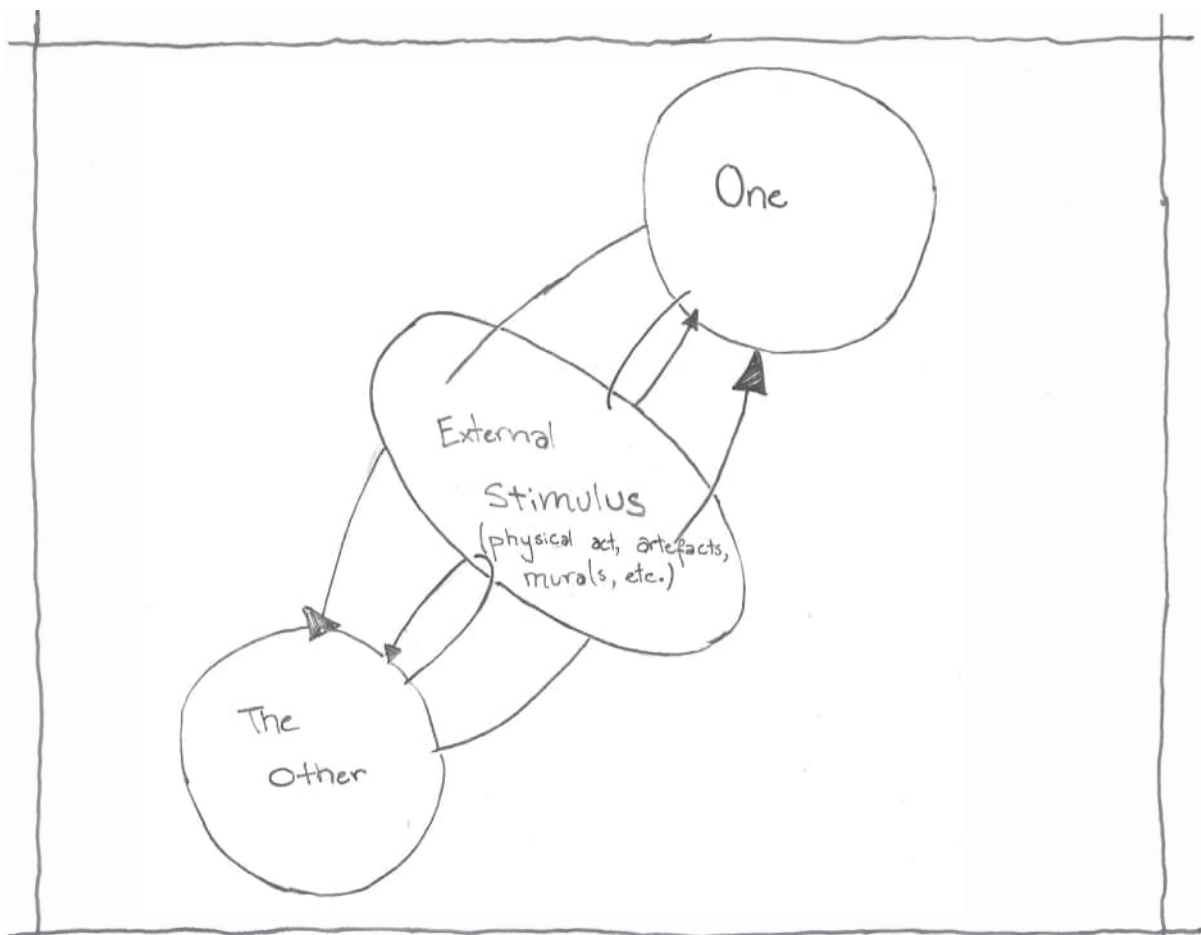
In this thesis, the ambition is not to force interaction, but to make public space that “affords” it. Creating possibilities that afford spontaneous, layered, and perhaps even uncomfortable encounters between people who might otherwise remain strangers. These encounters are not always harmonious, but they are essential for a more resilient urban society, which aligns with Sennett’s (Sendra & Sennett, 2020; Sennett, 2021) argument of what cities should foster: complexity, unpredictability, and confrontation with one’s own differences. The public realm holds the unique formation, as Sennett describes as “becoming”. The city affords this individual growth through contact with the unfamiliar, and in Sennett’s own words: “a human settlement in which strangers are likely to meet” (Sennett 2017, p. 49). In “The Uses of Disorder” (1970), Sennett critiques the pursuit of uniformity and like-mindedness in suburban middle-class environments, where people only encounter those like themselves. This desire for order, safety, and sameness has since migrated back into the city and increasingly informs contemporary urban planning. Emphasising that we, as humans, develop socially and morally when we are confronted with others who do not necessarily share the same perspective (Sennett, 2017).

In his conception of what makes a good public space, William “Holly” Whyte, argues that every good open space is based on 7 key elements: Sitting, Trees, Food, Water, Street connection, Sun, and Triangulations. Whyte counted these factors as more or less universal and applicable to cities all over, except for one; scale (Whyte, 1964). Many spaces have been created with focus on flow and mobility, and although these are very important, what differentiates between good and bad spaces is surprisingly, not always found within the space itself. Sometimes it is instead the external forces such as the sun, possible seating in the area or connection to the streets that might draw in the secondary users.

Vitality

Vitality of a space is intrinsically linked to its ability to foster sociability. A successful space is one that not only accommodates primary users but also acknowledges the significance of secondary users – those who may not be the intended audience but who contribute to the social fabric of the environment. By recognising their role, a space can become more inclusive, dynamic, and engaging. Sociability is a key determinant of a space's capability of vitality, and it can be activated through a diversity of potential activities or through spatial design that encourages interaction. A well-designed space provides the affordances necessary to stimulate social engagement, whether through seating arrangements, varied usage possibilities, or an

inviting atmosphere that promotes spontaneous encounters. Urban researcher William H. Whyte, through observations, concluded that the most successful public plazas tend to host a higher number of groups, consisting of pairs or trios, compared to less successful spaces. This suggests that the presence of smaller social clusters plays a vital role in sustaining the energy and appeal of a place. In essence, a great space does not merely exist by its own merit but by the virtue of actively drawing in vitality by facilitating human connection and movement, ultimately shaping a more dynamic and thriving environment (Whyte, 1964).

III. 11. Triangulation

Triangulating or the common third

One of the impactful, contributing factors for a successful space that Whyte mentions is what he calls *Triangulation*. Briefly put, it is a concept of external stimulus through a physical act or happening. It can be seen as the street performances such as the musician playing on a street corner, human outbursts, an accident, artefacts, sculptures, murals, etc. It does not hinder or block the mobility flow (however, it can), but instead stimulate it, unless when happening or moved into inaccessible places (ibid.). Such cases would be as when sculptures are moved into roundabouts or other places alike. Public space can be considered in terms of movement space and social space. A crucial difference is that movement space for pedestrians is also social space, but movement space for vehicles often annihilates its potential as social space (Jensen, 2023 [lecture]).

The term is also known in the social circles as “the common third”. Michael Husen describes the common third as the joint act, created by two or more individuals, that are coming together in interaction through a medium, whether that be a task, assignment or function. Some *thing*, that eludes the individual’s self-interest nor is it their possible relationship amongst themselves, but the external shared experience. (Husen M.,

Flow

Greater flows of public spaces, also demand greater spaces – great spaces draw vitality in (Whyte, 1964). (ill. 12) The flow of the public space is of different character depending on whatever mobility flow present, interacting with similar characteristics or other characteristics (e.g. a driver of a car interpreting the moves of another car driver or if a driver of a car interprets the moves of a pedestrian) or perhaps the atmosphere and awareness of a space being allocated for certain types of mobility user. All of which create different scenarios and situations.

These micro-interactions between people, vehicles and environments, in which urban mobilities complexity also lie, have been interpreted and framed through two core metaphors: *the ballet* and *the river*. *The ballet* is the term coined by Jane Jacobs in her notion of the “sidewalk ballet”, revolving as a ground-level metaphor highlighting the intricate, moment-to-moment choreographies of people adjusting to each other’s paths, speeds, and intentions.

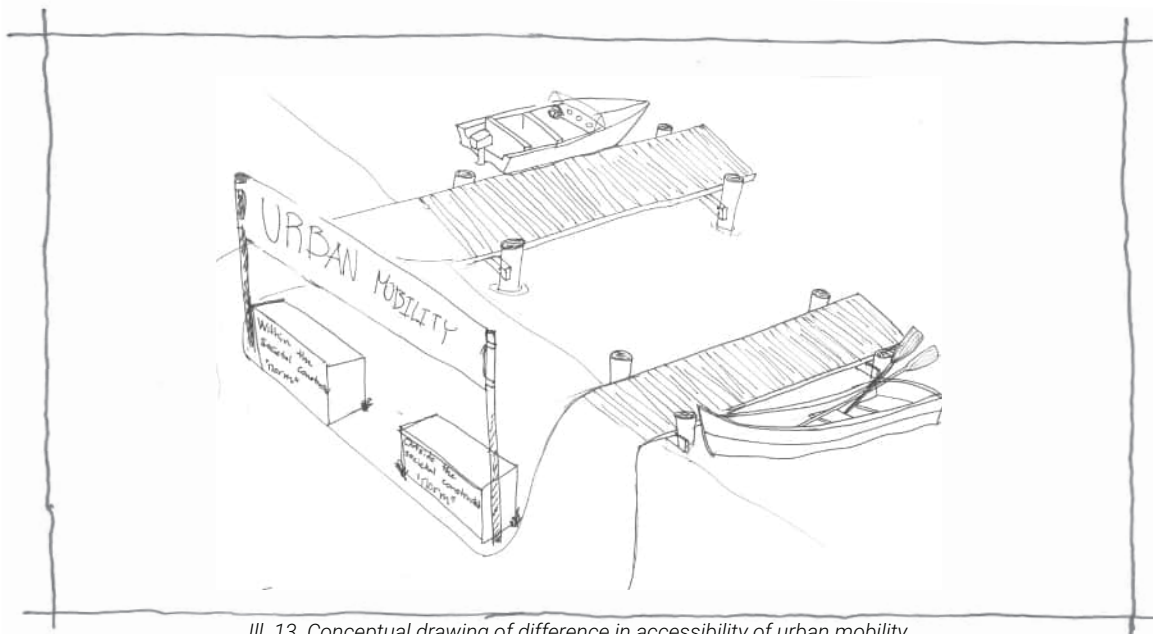
This includes the small indications such as glances or the unspoken body language – What Ole B. Jensen (1965) calls “negotiation in motion” or “mobile sense making”. The other term is *the river* representing the top-down view of urban flows, where the infrastructure and static artefacts like benches, parked cars or the curb, act as stones in a riverbed, shaping and sometimes obstructing the movement. These artefacts are metaphorically speaking becoming the sediments creating friction in the flow, thus influencing people’s navigation of space (Jensen, 2010) Adding on to the river metaphor, one could introduce the figure of *the fish*. an agent (e.g., a cyclist darting through pedestrians or someone behaving against the expected flow) that can disrupt or challenge the stream. Unlike static objects, the fish moves *within* the current, yet its movement conflicts with the established flow, causing turbulence or resistance. These disruptions may provoke tension or negotiation – symbolizing how urban mobility also involves conflict, power plays, and renegotiation of spatial norms.

III. 12. Conceptual collage of greater flow, demanding greater space

Mobility design

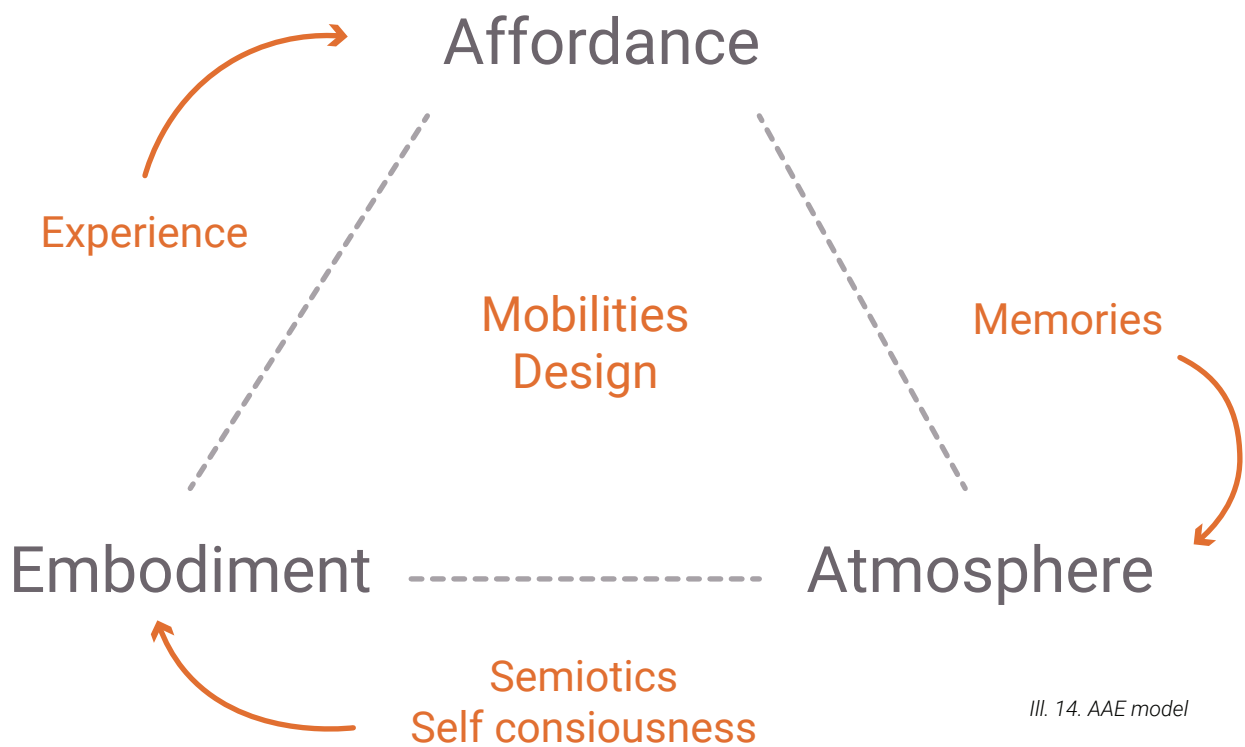
In mobility design, it is crucial to recognize that the concept of mobility extends far beyond merely moving from point A to point B. The complexity of mobility design encompasses various parameters that shape how people, goods, information, and even symbols traverse the environment, thereby influencing how individuals perceive themselves and others within built spaces. Accessibility and public space are fundamental in crafting urban landscapes and encouraging social interactions, with the ability to access and navigate these spaces being key to their functionality and importance.

III. 13. Conceptual drawing of difference in accessibility of urban mobility

Urban design emphasizes how the physical form and material design of spaces accommodating various forms of mobility impact the social dynamics of modern urban life. Furthermore, the importance of public spaces is highlighted in facilitating practical positions and fostering connections among people. Individuals demonstrate these concepts through gestural interactions as they navigate their surroundings and shape their paths within the urban environment (Jensen, 2023).

In mobility design research, it is essential to explore the interconnected relationships between various elements, such as infrastructure, user behaviour, and environmental factors. This approach provides insights into the dynamics of the current site while also envisioning future prospects for development.

III. 14. AAE model

Affordance, Atmosphere & Embodiment

In the realm of mobility design, the integration of diverse theoretical frameworks and principles is essential for developing inclusive and diverse urban spaces. Among these, the concept of affordance, atmosphere and embodiment, AAE, are 3 key concepts offering insights into how mobility spaces are perceived, experienced, and navigated by users. These interrelated ideas form a crucial foundation for understanding the design of spaces that support diverse modes of movement and interaction.

Affordance

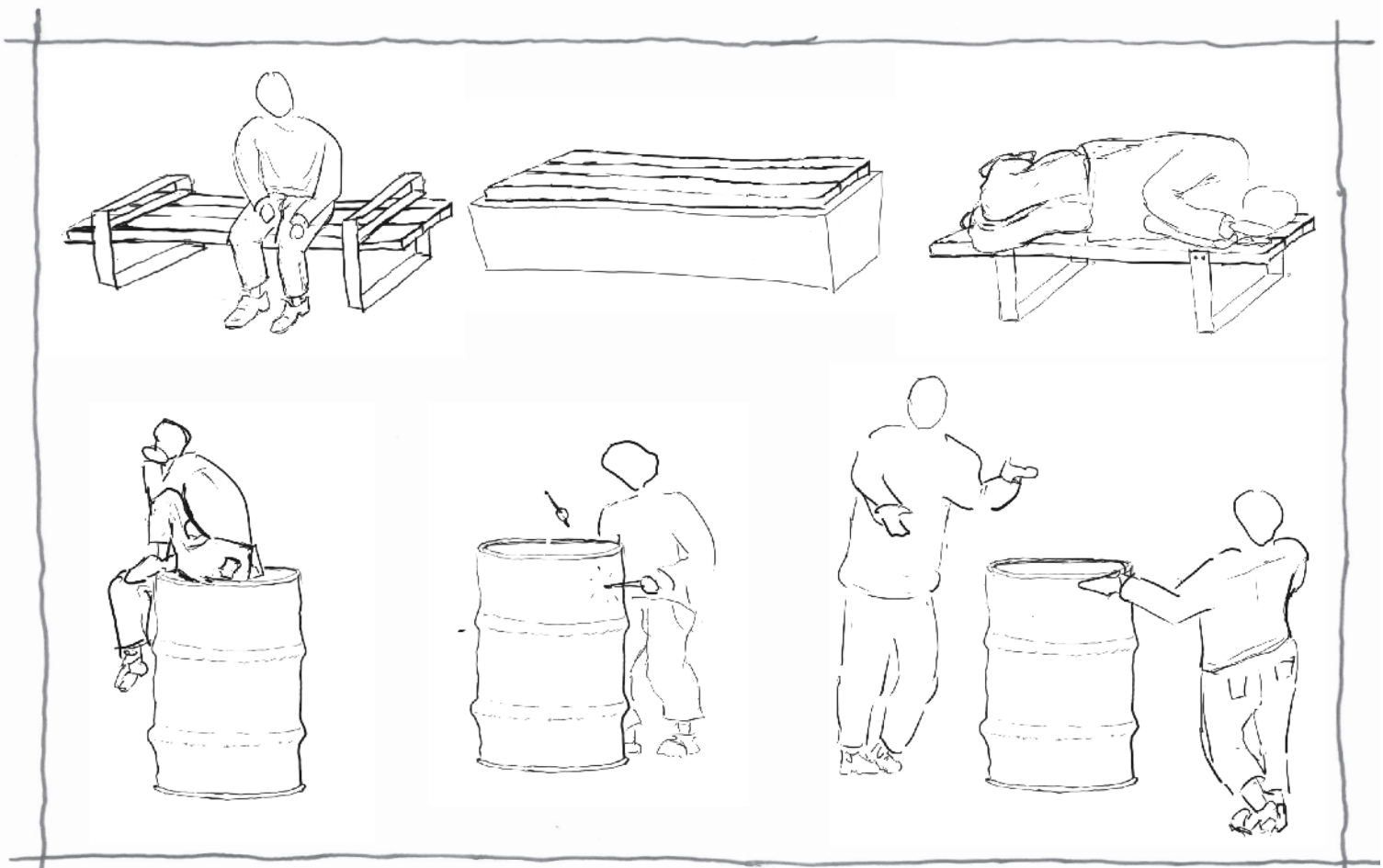
The first key concept is the term of affordance. The concept Affordance originate from ecological psychologist James J. Gibson (Jensen 2023), who worked particularly with visual perception (Hansen 2022). Affordance is not in reference to the economical aspect, as in meaning of being able to afford something, but instead what the perceived possibilities a given environment or artefact “offers” to its users. Nor the actions that could happen in an interpreted environment, but the possibility of gaining experience from that action. It is in this possibility the affordability exists. It is the property in between relations, the potentials are created:

Air affords breathing, more exactly, respiration. It also affords unimpeded locomotion relative to the ground, which affords support ... water is more substantial than air and always has a surface with air. It does not afford respiration for us. It affords drinking. Being fluid, it affords pouring from a container ... a horizontal, flat, extended, rigid surface affords support. (Gibson 1986, 129-35)

Affordance then relays the experience between the user and action happening in an environment or interaction with an artefact, however various outcomes are possible. The interpretation of how an object or environment is engaged with, can be multifaceted, which come to expression through the concept of *multistability*. Multistability means the many ways of how an artefact can be used, with each of the usages only expressing one of the “stabilities” that it can provide. The classic urban artefact, the bench, is considered a multistable object, that implies the multiple use of a bench, depending on intention (Jensen, 2023). It can be used as a plain seating, but also rest, provide anti-terror safety (with the risk of unintentionally creating panic, by addressing the possibility of being in a possible targeted area of terror), waiting space, advertising column, etc. (ill. 15).

Atmosphere

The second key concept is atmosphere. A concept that's more intangible as it is hard to measure. Atmosphere is fluid because it is felt, not as a physical artefact, and therefore cannot be touched, but instead refers more to the sensory and experiential qualities of an environment or place. Despite the fluidness of the concept, it is important not to be neglected. Jensen states that »This is a vital concept to engage with the added dimensions we saw with the first turn from transport to mobilities. If we are to understand how mobilities relate to experiences, aesthetics, power, and sociality we need concepts like atmosphere. « (Jensen, 2023) In the eyes of Philosopher Gernot Böhme, atmosphere “does not relate to the determinations of things, but to the way in which they radiate outwards into space, to their output as generators of atmospheres” (Böhme, 2013). Böhme points out how an object has the capacity to transcend their materiality and exert expressions that is effect into their surroundings.

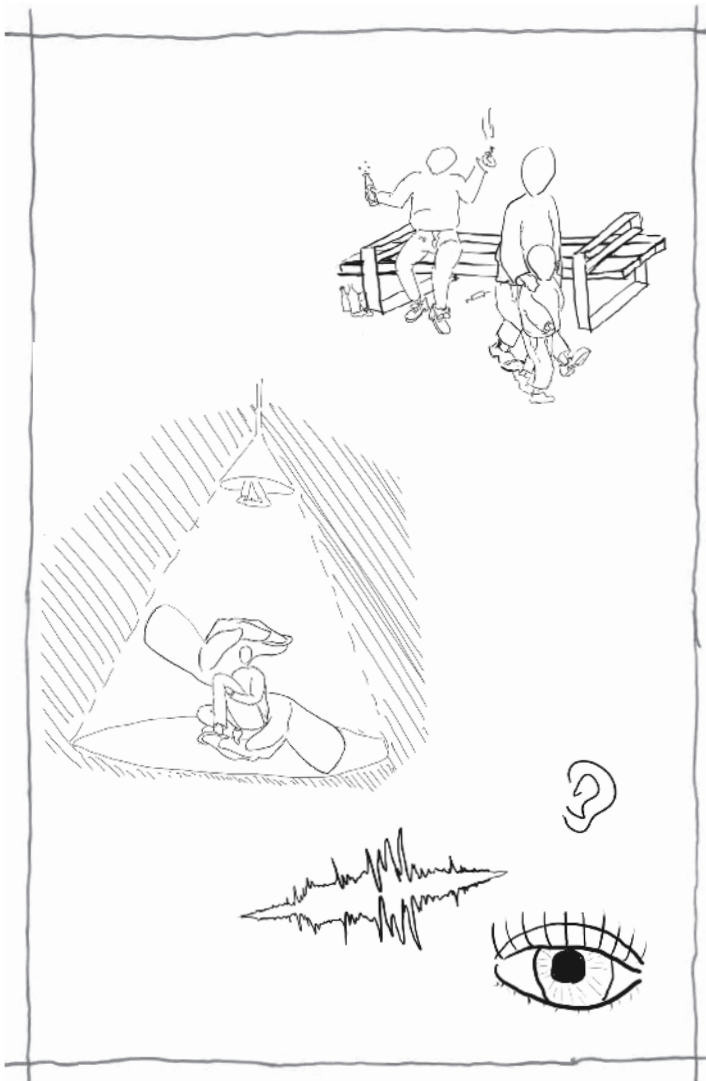
Ill. 15. Affordance

Embodiment

Embodiment is the third and last, key concept, which serves as a strong connection between affordance and atmosphere. Embodiment considers the ways in which the human body interacts with the environment and is influenced by it. Jensen states that too little attention is given to the crucial question “how does it feel?” within the transportation, a question that simply addresses the multi sensorial and affectual experiences you carry with, you whilst moving, in which embodiment lies (Jensen 2023).

For instance, when traveling by bus, the sensation of our body changes based on whether the bus is moving, stationary, accelerating, or decelerating. We can feel the shifting motion of the bus through changes in pressure direction that impact our body.

The overarching concept, encompassing affordance, atmosphere, and embodiment, delves into mobility design within urban landscapes, urging us to see beyond initial impressions. By considering the multifaceted aspects of physical action and sensory experiences, which can differ based on individual and environmental factors, we are prompted to explore the intricate interplay between atmosphere and affordance. These intertwined concepts provide a holistic framework in understanding of the complex dynamics of mobility within urban environments, enforcing critical thinking of the potentials, but also (if not just as much) the problems.

III. 16. Atmosphere

III. 17. Embodiment

Universal Design

Universal Design (UD) was first introduced by American architect Ronald Mace in 1985, marking a pivotal shift in design philosophy. Over the past 40 years, UD has evolved from a niche concept into a globally recognised framework aimed at fostering accessibility and eliminating barriers to inclusion. Initially developed as a response to the misconception of a “normal” user and then others deviating those social and informal norms, UD was founded on the principle that all individuals, regardless of ability, should be accommodated within a single, inclusive design framework (Hedvall & Ericsson, 2024).

Mace’s vision for UD was rooted in the idea that human diversity should inform design decisions, rather than segregating individuals into distinct groups with “special” needs (ibid). His definition emphasised the creation of environments and products that are “The design of products and environments to be usable by all people, to the greatest extent possible, without the need for adaptation or specialised design” (Molly Follette Story, Mace & Mueller, 1998). This principle laid the groundwork for the 7 principles of Universal Design, shown in ill. 18, formulated by Mace and his interdisciplinary committee serve as guiding pillars for inclusive design.

Universal Design has evolved into a global movement, consistently applying its principles across various contexts. It shapes policies worldwide and integrates into international conventions, such as the UN’s Disability Convention. It upholds the core principle of “Leave No One Behind” found in the UN’s Sustainable Development Goals (SDGs) by ensuring accessibility and usability for all individuals.

Progression of Universal Design

While the early iterations of UD focused primarily on barrier-free design – eliminating obstacles for individuals with disabilities, such

as smashing curb cuts that took its footing with disability activism and civil disobedience in the 1960’s and 1970’s – the concept gradually expanded into a broader vision of inclusion. The notion emerged that if design solutions effectively addressed the needs of the most marginalised individuals, they would inherently benefit everyone (Frandsen et al. 2023).

However, as UD evolved, the challenge of ensuring true inclusivity became apparent. The approach of selectively targeting specific groups have led to an implicit reinforcement of exclusion, rather than a seamless integration of all users, thus contradicts the root of what UD is aiming to solve.

While UD has evolved over time, including proposals for a third generation known as “nonclusive design”. This paradigm shift moves away from categorising users based on perceived ability and instead focuses on functionality and situational adaptability (Hedvall et al., 2022). The relevance for this thesis lies primarily in its foundational aim: to create spaces that are inherently usable by all people, without the need for adaptation or special labelling. Reinforcing the importance of accessibility in creating public spaces where differences can coexist without being categorised or excluded.

Nonclusive design builds on earlier UD principles by moving away from identifying user categories and instead focusing on functionality, variation, and seamless accessibility. Without creating an allocated, labelled or isolated area designated for socially disadvantaged groups, but to ensure that public space affords presence, interaction, and recognition across social as much as physical differences (Hedvall et al., 2022).

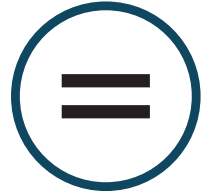
In regard to this thesis, Universal Design is therefore applied not through specific user targeting, but through the **principle of accessibility as condition** for the design experiments. This means designing environments that do not signal exclusion either physically, symbolically, or socially, but instead open up possibilities for shared use, although not necessarily simultaneously! By prioritising accessibility from the very beginning, urban spaces become more capable of supporting the kinds encounters that this thesis aims to encourage.

Accessibility without Categorisation

Universal Design, particularly in the allegedly third generation (Hedvall et al. 2022), challenges traditional notions of accessibility by advocating for a design approach that acknowledges variation without reinforcing separations. Instead of relying on additive strategies, such as including more pictograms or labels of functions, nonclusive design seeks to create environments that do not require explicit categorisation of users and where accessibility is not exceptional design but embedded as standard, thus contributing to a more holistic environment.

Overall, universal design aims to create barrier-free environments and products that enhance the quality of life for all individuals. It challenges the notion of a standard human experience and promotes a more equitable society by valuing and accommodating everyone's unique abilities.

Equitable Use

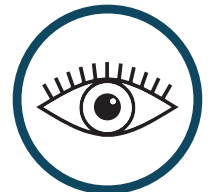
Flexibility in Use

Simple and Intuitive Use

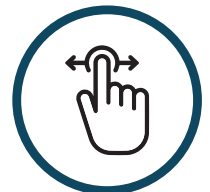
Perceptible Information

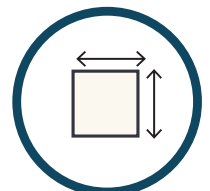
Tolerance for Error

Low Physical Effort

Size and Space for Approach and Use

III. 18. Universal Design principles

CHAPTER CONCLUSION

The theoretical framework presented includes Walzers differentiation between public spaces, Sennets emphasis on formative Whyte's criteria for fostering social life in public spaces, Mobility design and Universal Design.

Whytes criteria focuses on creating small urban spaces, where vitality is beinensures

When combined with theories of interaction, mobility, and open-minded public space, UD becomes a valuable tool in ensuring that spatial design does not reproduce exclusion, but actively supports the rights of all to remain, to be seen, and to engage within the shared cityscape.

By applying this theoretical foundation to the design experiments in Sydhavnskvarteret, the project seeks to explore how spatial strategies can open up the city, not only physically, but socially. Inviting people to dwell, interact, and confront their differences.

03 RESEARCH

The following chapter involves research of Sydhavnskvarteret as a site, where analytical tools have been used to gain a greater understanding of the site, but also to build on to the previous chapter, hence providing a greater experiential foundation, when moving forward onto the placement and design of the experiments.

It begins with the urban mapping to grasp the physical macro and micro contexts based on the future prospects outlined and highlighted by the development plan put forth by Aarhus municipality, followed up with microclimatic analysis. Moving on to examining the mobility flows in relation to the future Recreational Connection and then the user experience of the area of Sydhavnskvarteret. Lastly reference studies of projects that have brought inspiration and similarity to the area, where design-experiments are to be placed.

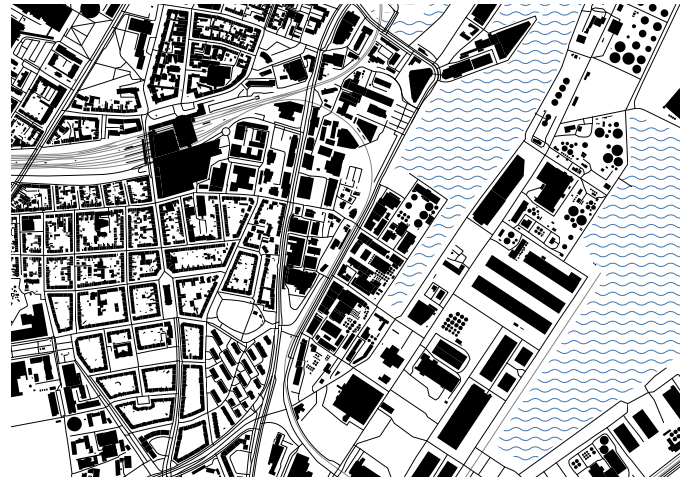
In connection with the tender for building rights in 2018, Aarhus Municipality chose to bring the municipality and the future developers together at an early stage in order to jointly prepare the neighbourhood plan that defines the future functions and future urban life, urban spaces and buildings in Sydhavnskvarteret. Through more than 20 different workshops projects of the site was assessed, thoroughly worked and reevaluated, a 10-month long process, resulting in the development of 18 guidelines. The different guidelines cover the overall structural relations, principles of the inner structure of the quarter, down to what sets a direction of the composition of structural facades. (Aarhus Kommune, 2020. Pp. 40-41). These guidelines have also been used as analytical tools, with relevance to the project site.

Structures.....	52
Mobilities	56
User Experience	60
Reference Studies	74
CHAPTER CONCLUSION	78

Structures

Infrastructure

The surrounding area of Sydhavnskvarteret is notably exposed to a higher density of buildings, see ill. 19. This goes especially towards the centre of the city. Within the area of Sydhavnskvarteret itself, the northern parts are also the densest, opening up in the urban spaces gradually towards Kulbroen and more southern parts.

Ill. 19. Built vs. open map

Seen on the green and blue map, ill. 20, water is found close by, however is not engageable. The edges marked in the map, marking a boundary, are still for larger ships or boats to moor themselves, among them are the cruise ships that occasionally dock here. Data on the greenery reveal

Ill. 20. Blue-green map

The development plans (ill. 21) reveal which existing buildings are selected as most important and strongest, for preservation, and which of the urban space that are to be removed or needs to be transformed. With the green spots, indicating removal or transformation. The green cluster in the bottom-right corner of the illustration being Værestedet and Nåleparken, whereas the red building within the dotted area, is the Njord Gin distillery which is listed.

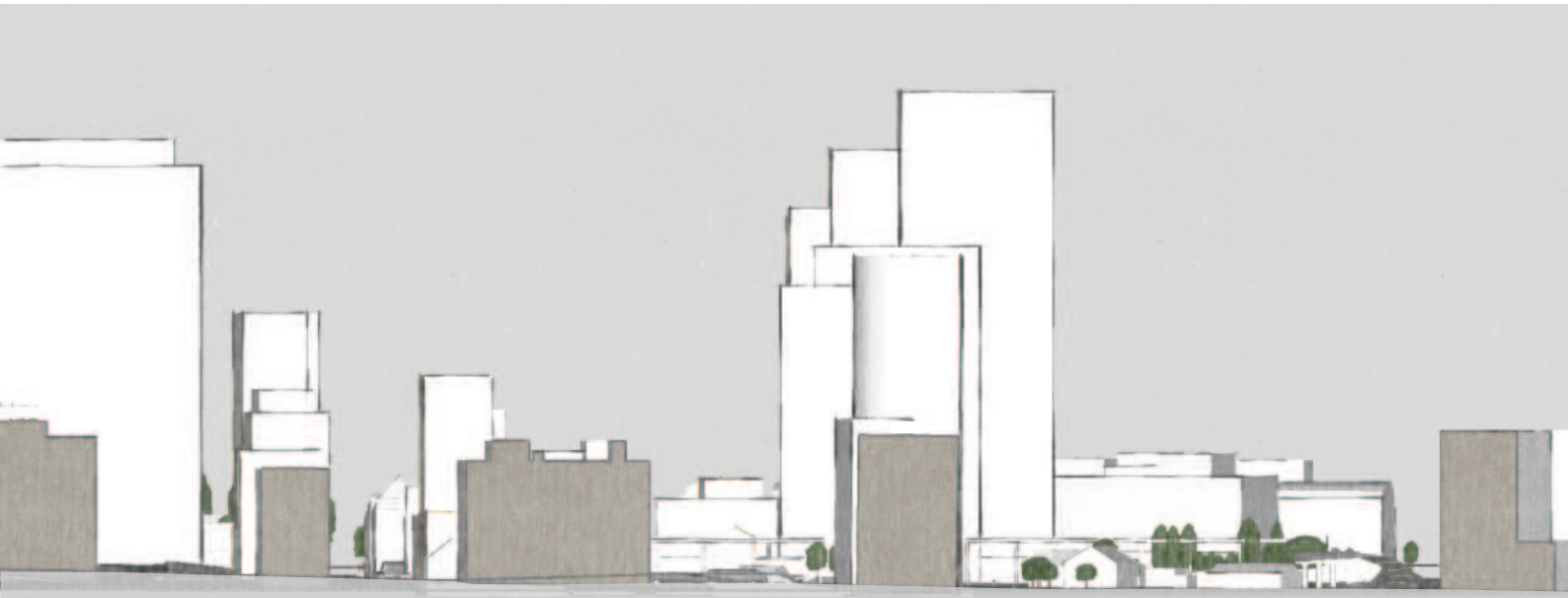
Ill. 21. Development plans of existing buildings (guideline 15)

Volumetric perspective

The volumetric perspective is essential to analyse as it gives the insights to aspects which the typical 2D mappings cannot. Instead of viewing the site as flat, the approach is to understand its composition across three dimensions. While typical mappings lack height dimension and sections are usually depicted in 2D without depth, this approach introduces slight depth to the sections as seen in ill. 22. Sectional analysis affords a deeper understanding of the site's spatial surroundings, in term of relationships, volume and proportion in relation to other artefacts or individual.

The section, ill. 22, shows just how high the buildings towards the north actually are, with more (and higher) to come. Proportionally relation in this section can give some insights of the size of the buildings, with a comparison to one of the trees.

With buildings that tall, it naturally raises the question about sun exposure, hence impact of shade as well. This is elaborated and unfold more in the *User Experience* section later in the analysis.

Ill. 22. Volumetric section

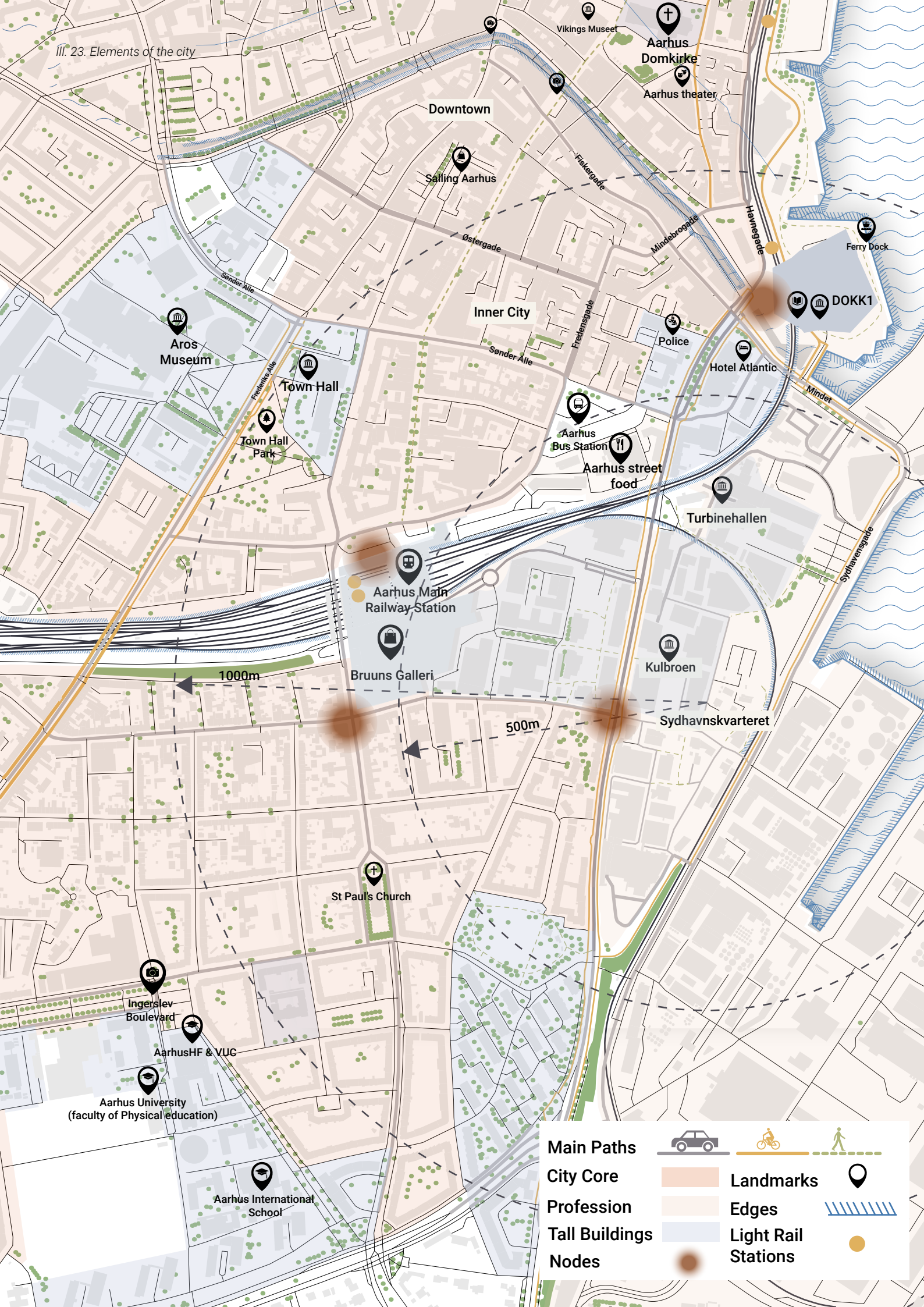
Elements of the city

Inspired by Kevin Lynch's 5 Elements of Urban Design, a concept he introduced in his influential book "The Image of the City" (1960), the ill. 23 was made and analysed for the concept's emphasis on paths, edges, districts, nodes and landmarks. These 5 elements create an understanding of the urban spaces and how people read the city. These elements are what Lynch points to in relation of improving the cohesive, navigable, and memorable city, thereof enhancing the experience of visitors exploring urban spaces.

Sydhavnskvarteret has an unclear and without connected path networks, with the pedestrian in particular being neglected. Around the site are strong and physical edges in terms of the railway and harbour, isolating parts of the area by creating barriers.

Landmarks are present, as structures like Kulbroen or the old buildings like Turbinehallen, which seems almost tugged away, as the visibility is lacking. With newly constructed buildings, some reaching more than twice the height of the historical structures, visual markers of the area are introduced, however in the risk of gentrification. Based on the interviews, a concern shared amongst the existing users of Sydhavnskvarteret (Appendix C).

Sydhavnskvarteret is rich in potential, however viewed in its current state, the legibility of the site is quite poor. The whole area is really fragmented, despite its authenticity. The site today does not have many visitors unfamiliar with the area, however with the development plan and future prospects in mind, utilizing the options and possibilities the site offer, is accommodated more.

Main Paths

City Core

Profession

Tall Buildings

Nodes

Landmarks

Edges

Light Rail

Stations

Mobilities

Flow analysis

Looking at the flow, awareness towards the mobilities' movement on a bigger scale, gives the insights on the site's integration in connection with the city. By zooming out of project site area, hence looking at the full stretch of the Recreational Connection, it becomes clear, how Sydhavnskvarteret is going to become a main sequence of the link between the Forest of Riis and Marselisborg Forest, see ill. 24. Constituting the connection from the northern parts of the city to the southern, intersecting sort of perpendicular on the Recreational Connection, is Kulbroen as a connector between the area towards the train station, Bruuns Galleri, and city centre, which is illustrated in the middle of ill. 25. The two passages are highlighting the overarching flows of the future of the site, although taking a step further in the flows of the site, are just as much the smaller and lesser obvious paths. From interviews it became apparent that the flow of the site, is used very differently by the users of Sydhavnskvarteret. When asked about their movements of within the area, the insights were given as:

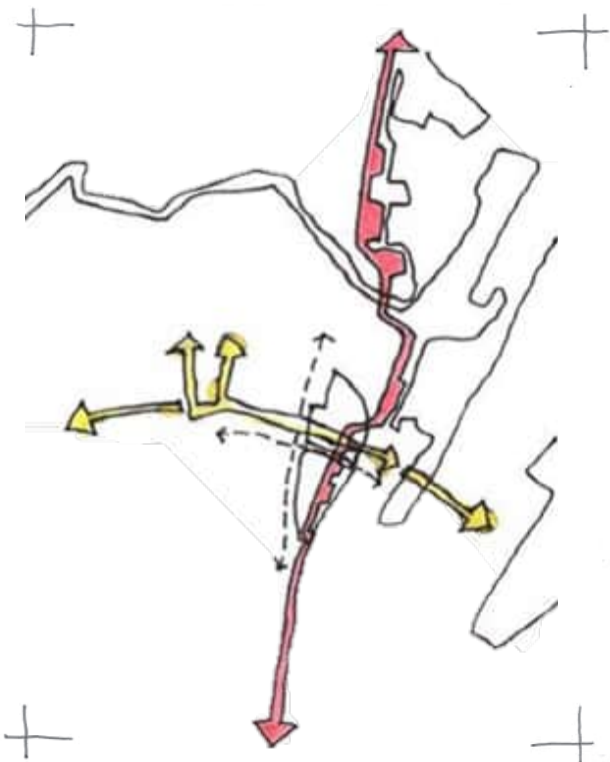
"...they also want some areas where you can sit together in a group, share a joint or some beers, listen to some wireless speakers play, and be

allowed to have a little party. You want to be allowed to do that too.

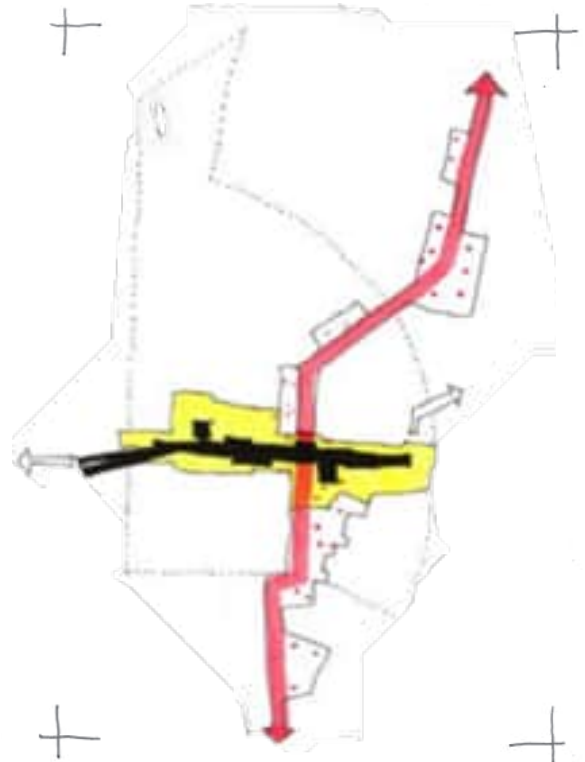
For the other clientele in the substance consumption facilities, it's more like there needs to be efficient routes to get from the substance consumption facilities the shelters, from the shelters to the treatment centre. It must be quick to get from A to B, because there are appointments to keep. Maybe with "an addiction counsellor".

So, is it their addiction, that drives the need?

Yes. And then they will also automatically go where there are slightly thinner lines, thinner arrows, if they need to hurry to a deal that is a little more suspicious [Mads points to narrower roads and paths on the map brought along for the interview]. Yes, so the areas that are a bit more alley-like will also be used, because you don't want to stand and do some "good" business right in front of a tower block where everyone is looking at you. You're more likely to do it behind the car park." (Appendix B, Mads [02:57 – 05:00], translation created by author)

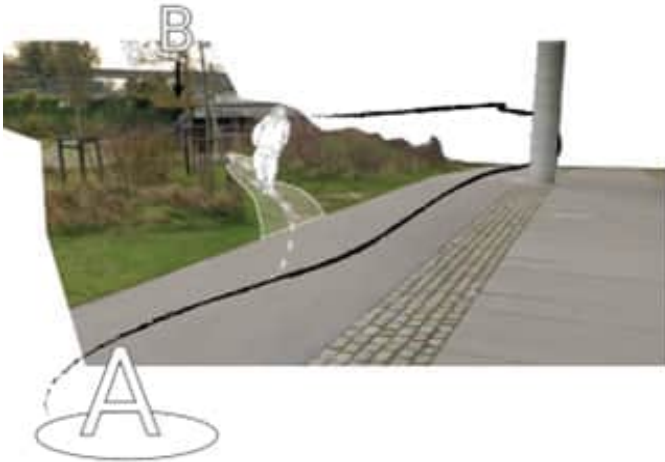

Ill. 24. Development plans of connection to Aarhus (guideline 1)

Ill. 25. Development plans of primary urban spaces (guideline 2)

This dialogue emphasises how the overarching flows of Sydhavnskvarteret, aren't the concerns of the existing users need or a nuisance. What do resemble a lack of connective path network, is the creation of meandering pathways, where paved paths are existing, but created to get the quickest route possible, see ill. 26.

Ill. 26. Conceptual drawing of meandered path on site

The municipal plans for the future throughout the site, lies within creating shared space, running through Sydhavnskvarteret (ill. 27). With the connection between southern and northern part of Aarhus, a connective sea-view-route for road cyclist, seem appealing, thus having a fast-speeding route through attractive mobility hubs, inevitable crashing appears likely. Clashing of pedestrians is not ideal for the flow of bikes, or vice versa, as a negotiation of space takes place, eventually stressing both pedestrians and cyclists. Moreover, the limited areas where pedestrians are prioritized, puts the softest mobilities presented with the biggest challenges.

In conclusion the site offers a mixed infrastructure with several challenges, compromising the accessibility and safety of pedestrians. However, possibilities of restructuring the infrastructure securing interest of all parties, maintaining efficiency and safety of movements. Addressing these challenges is imperative to create an inclusive, safe and accessible environment for all future users of Sydhavnskvarteret.

Ill. 27. Development plans of creating shared space (guideline 8)

Ill. 28. Conceptual photo collage depicting clash between cyclist and pedestrian

Mobilities concept diagram

In response to the identified under prioritisation of pedestrians, a key aspect of the redesign involved reassessing mobility flows within the shared space. Conceptual diagrams were developed to visualise proposed changes

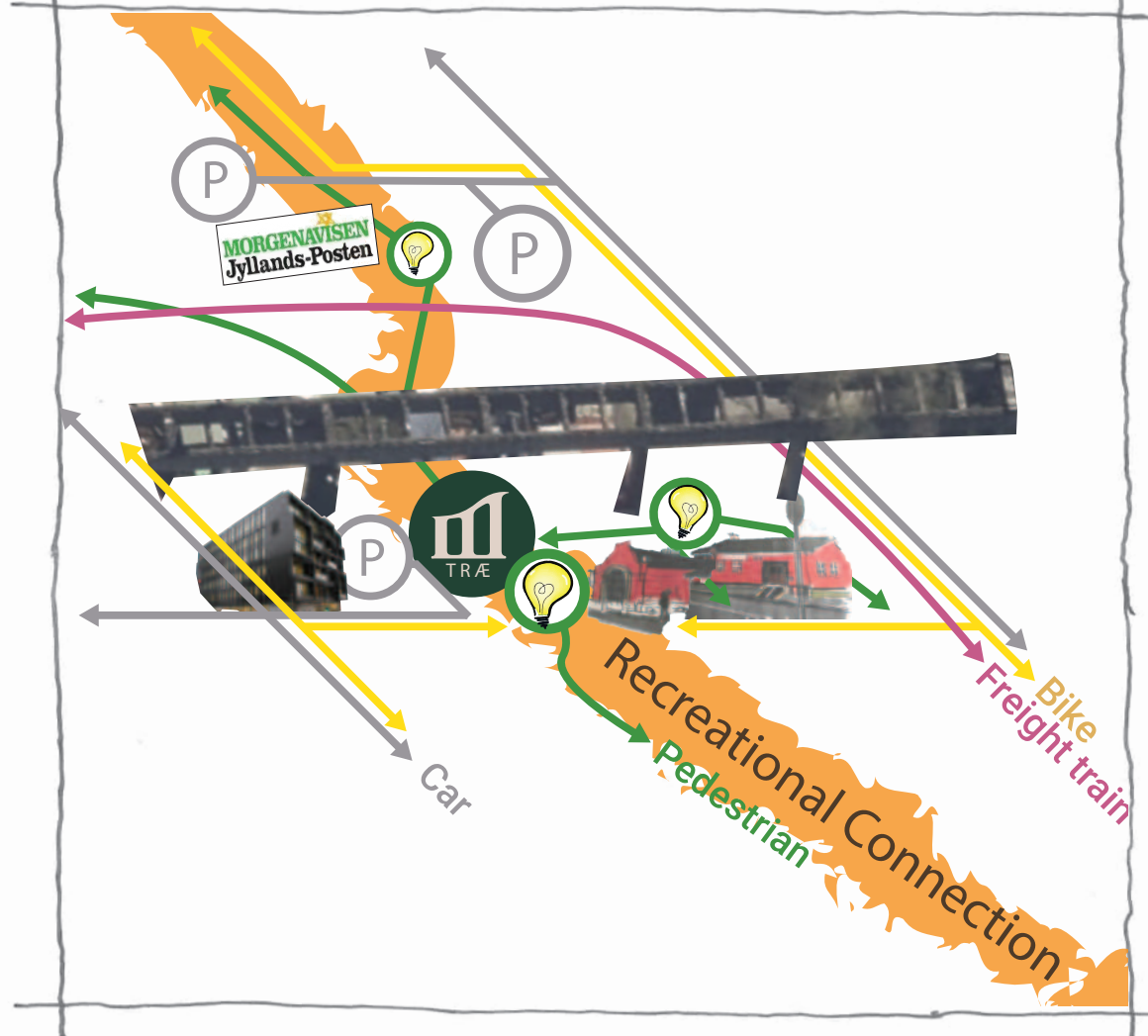
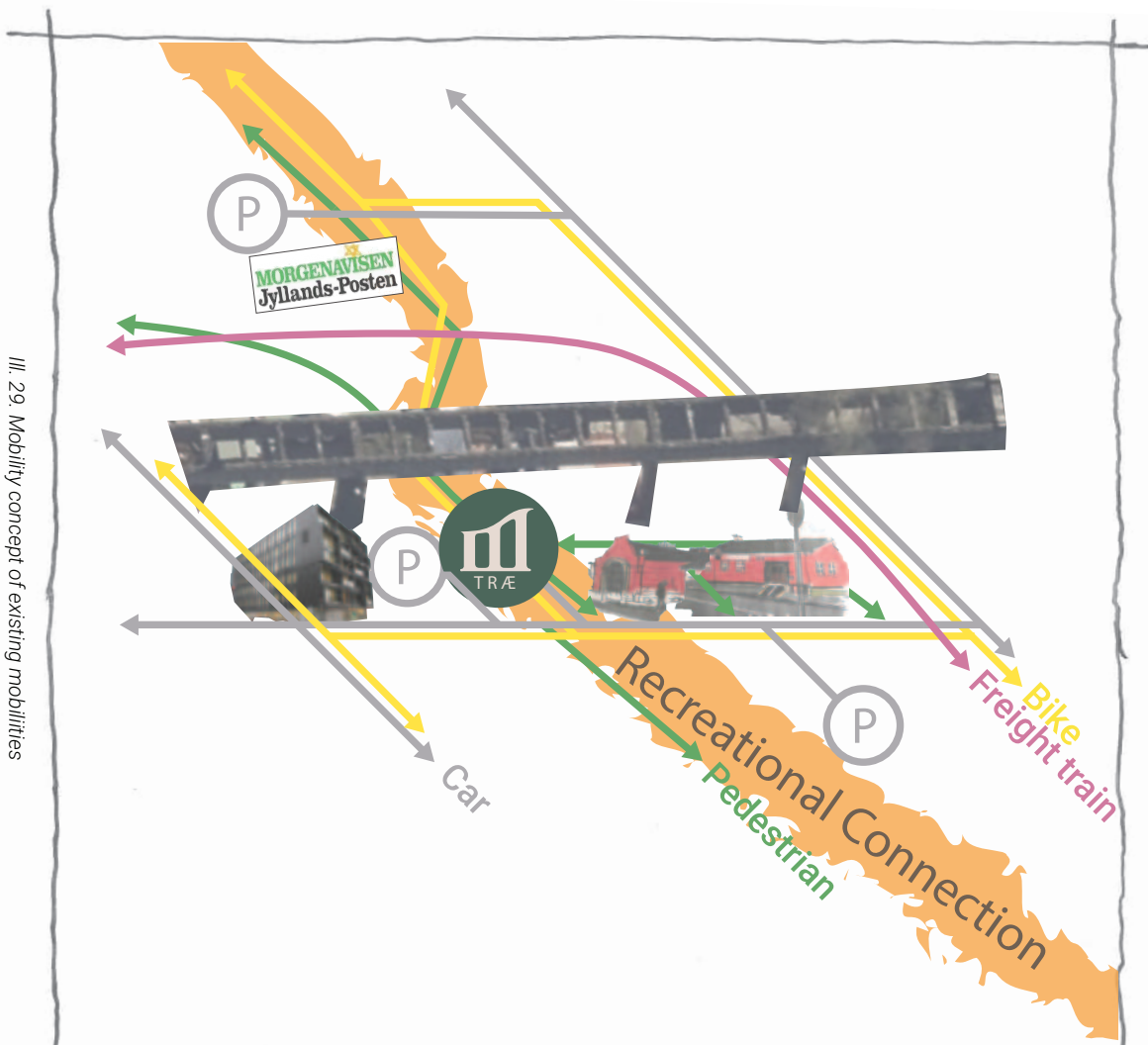
The existing municipal plan suggests bicycle and pedestrian activity within the same shared space. However, such overlap raises concerns regarding safety, comfort, and usability, particularly for pedestrians, whose presence seem undermined in the current plan. To address this, the proposed design introduces a rerouted and segregated bicycle path, separating cyclists from pedestrian movement and thereby improving the overall legibility and safety of the space.

When planning this rerouting, it was important to consider the factors that influence cyclists' route choice. Unlike motor vehicle drivers, whose decisions often prioritise monetary cost, travel time, and reliability, cyclists are also significantly influenced by road environment, perceived safety, and the number of interactions with other users, particularly pedestrians and

motorised traffic (Ding et al., 2021, pp. 3–4). Routes with fewer points of conflict and greater continuity are generally preferred, bearing in mind, the need to provide the opportunities of parking bikes close-by or at hubs, enabling engaging in activity happening.

In the current municipal plan, the shared-space design ranks low on cyclists' facility preferences. By contrast, the proposed segregated bicycle lane aligns more closely with cyclist preferences for safer and less interrupted routes, while also restoring greater priority to pedestrians within the shared environment (Ding et al., 2021, p. 4). This approach supports a more balanced and inclusive use of space, minimising friction between users and enhancing the spatial experience for all.

III. 29. Mobility concept of existing mobilities

III. 30. Mobility concept of proposed mobilities

User experience

Microclimate

The experience of any space is highly connected with the microclimate. Utilizing the surroundings, thus harnessing microclimatic factors, has the power of enhancing a space or degrading it.

Wind

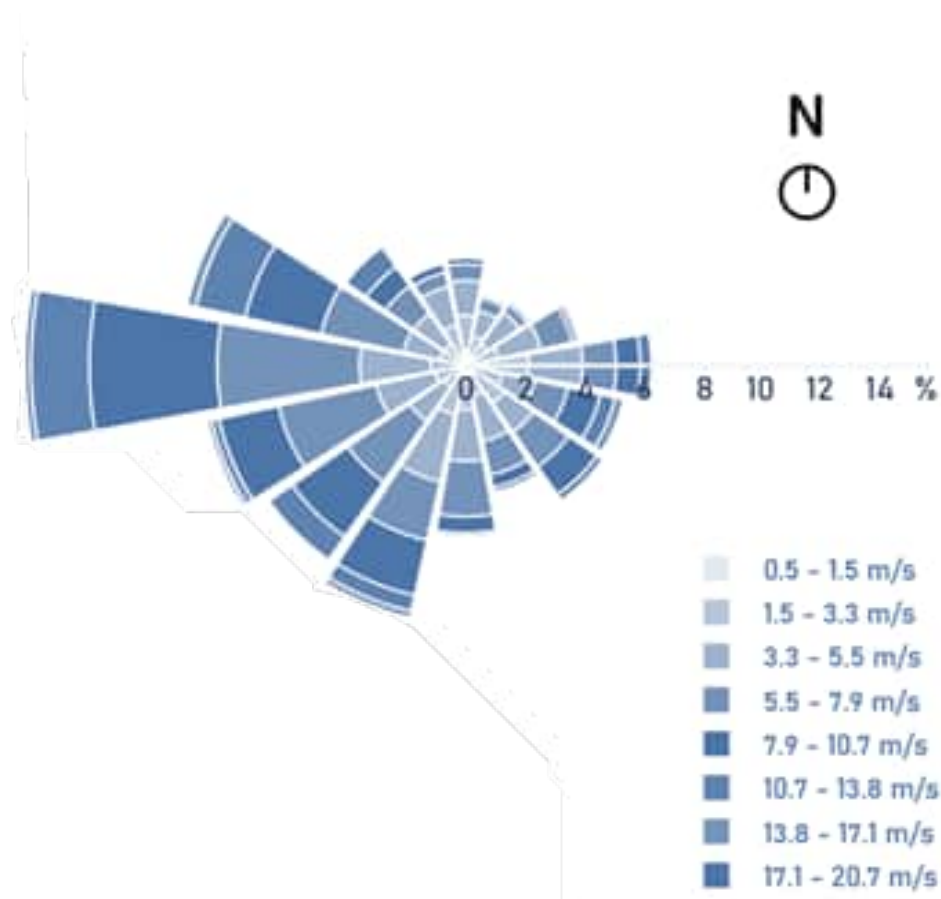
Strong winds can fend off most people, even in sunny places. The nearest available wind rose data for Sydhavnskvarteret comes from Tranbjerg, a few kilometres outside the city centre (Ill. 31). According to this data, the prevailing winds come from the west throughout the year.

As seen in the volumetric paragraph, Sydhavnskvarteret holds quite tall buildings, with the potential windtunnels being created. This was not a realised experience whilst being on site, nor did the interviews stand out on remarks when questioned about the wind matters.

Sun and shadow analysis

By utilizing the sun, for instance, enjoyable spaces can be created, thus affords the activity of “sun-bathing”. However, areas with no shade and places to take cover, pose a risk of undermining the experience of a site. Illustration 32 consists of a series of illustrations of the shadow cast throughout a day in summer and winter.

Mentioned earlier in the analysis, the built structures surrounding and some still being constructed, rises the curiosity as to what effect it brings into the project area. The development plan does take this aspect into account and plays a vital role in the placement of buildings, in order not to comfortably enjoy all levels (Aarhus Kommune, 2020, p. 55). As revealed in ill. 32, the shade seems to be covered in shade during winter, and vice versa in the summer. Combined with other climatic conditions, the impact will be discussed further.

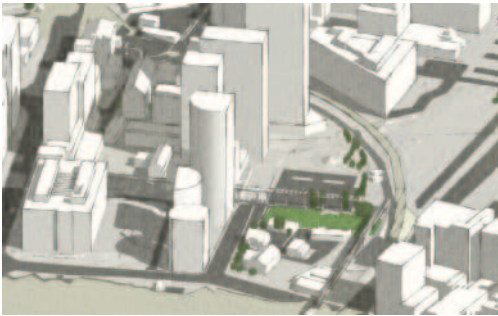
Sunset

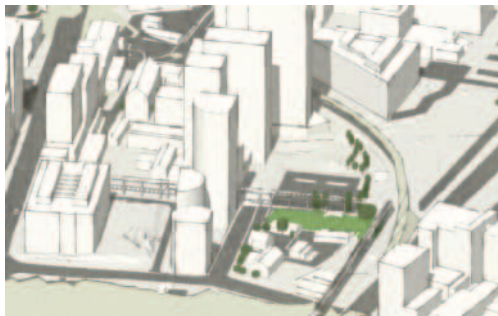
Sunrise

Summer

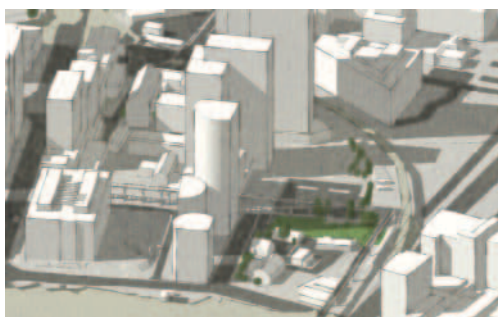
9:00 AM

12:30 AM

16:00 AM

Winter

9:00 AM

12:30 AM

16:00 AM

Light

Illuminated areas provide an orientation visibility, which provides sort of predictability, making the environment feel more secure, compared to darker sites. During the day, everywhere of Sydhavnskvarteret is sunlit, whereas when it becomes nightfall, several of the areas are darkened. Shown in ill. 35 (location B) is Sydhavnsgræde, with lights going along the bike path, however with the lights almost forming a curtain, fending off the visibility from what takes place behind them.

The faster the mobility, the more light sources there are. That is the general feel of the area, except for the newly build 'TRÆ', with a winding bridge, which is lit up very well, securing visibility on and under the bridge, which happen to bring light between the buildings as well.

Sydhavnskvarteret is not, in its current state, a place visited much after 4 p.m., as many of the social programmes are closing around that time, like Napiffik for instance (Appendix D). Many of the social programmes surrounding areas, aren't very well lit, besides from the street. Illustration 33v highlights which area inside Sydhavnskvarteret in particular feels unsafe, based on the authors own experience and insights from interview.

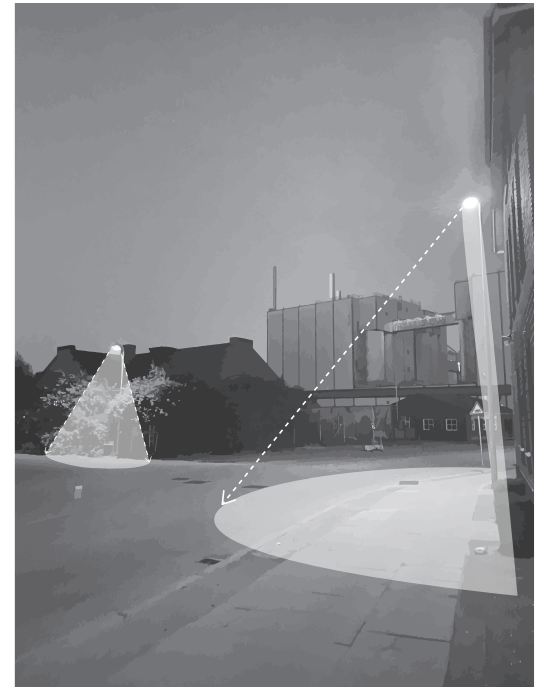
III. 33. Describing areas of lighting and insecure atmosphere

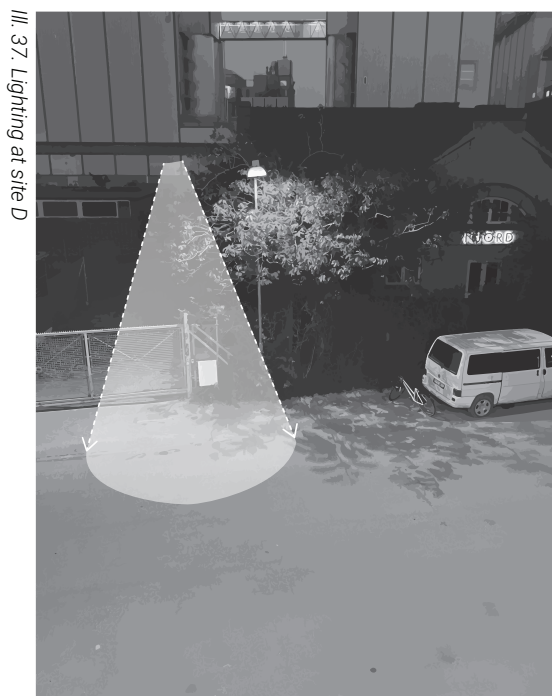
III. 34. Lighting at site A

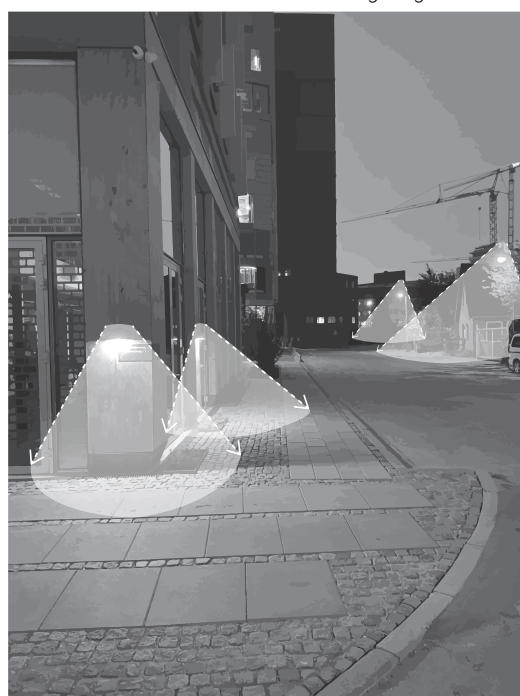
III. 35. Lighting at site B

III. 36. Lighting at site C

III. 37. Lighting at site D

III. 38. Lighting at site E

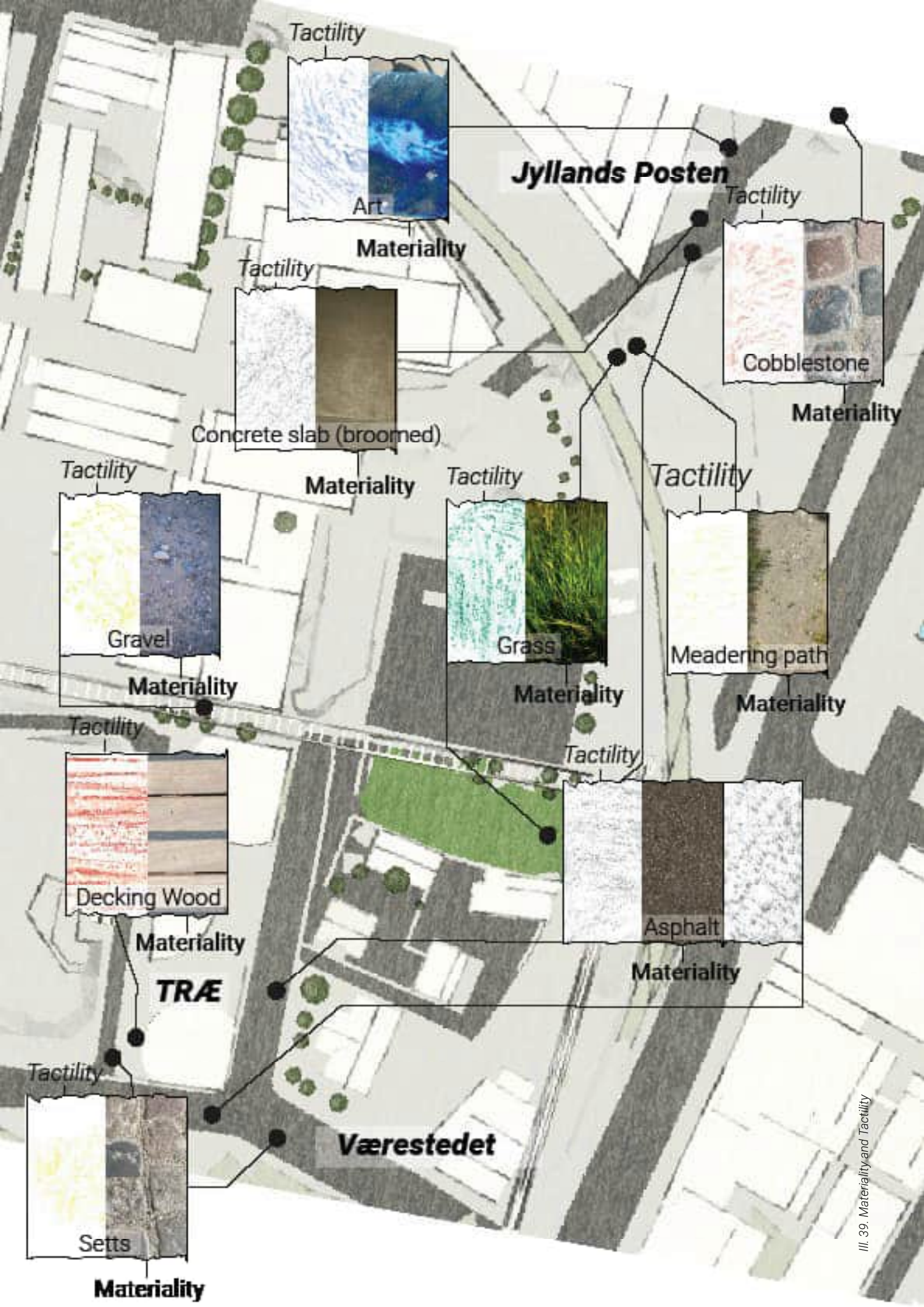
Materiality and tactility

This analysis related to the sensorial perception of the materiality and tactility, with the two terms are almost infused into each other. The expression and quality of a material creates an expression and feel, depending on the qualities of the material. Tactility deciphers the material and examines it, thus transcending their physical feel, whether that is coarse and resistant from gravel or yielding and soft as fresh grass. Materiality relays the physical qualities of a material. This goes for tangible or intangible as well, and expresses the historical, cultural and aesthetical importance.

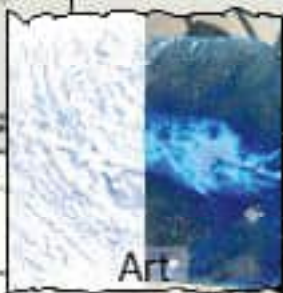
The fragmentation of the site, reflects in the path network, as described in the flow analysis, introducing rough gravel sites and ruffled paths made in and around the few grassed areas, in an otherwise highly hardstand area. Embedded in the history is the industrialization of Sydhavnskvarteret, which is clearly brought to light by the cobblestoned streets, raw materials in many of the structures, like Kulbroen, as well as the brick-façades from the historical buildings.

Sydhavnskvarteret does not create a lot of merit in terms of the tactility, given the mostly impermeable surfaces. The cobbled areas, although they come across as smoothed surface, create rumbling crossing for most wheelchair users nor in such scale provide any guidance for a white cane. It could however prove to have a traffic regulating effect. Besides the paved or cobbled areas, the paths elsewhere are made by coarse gravel or uneven, meandering and "self-made" pathways.

Despite it not being an issue for the users of the site today, it may hinder users from using it, which underlines the need for attention when having future use in mind. Hence, a better choice of materials would enhance the site's accessibility and appeal to a broader spectrum of users, as the current area evidently resembles a time where tactility has been the least concern.

Tactility

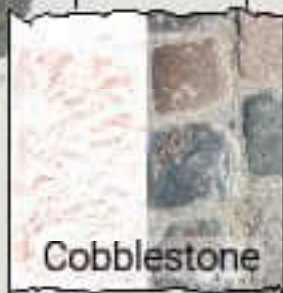

Art

Materiality

Jyllands Posten

Tactility

Cobblestone

Materiality

Tactility

Concrete slab (broomed)

Materiality

Tactility

Gravel

Materiality

Tactility

Grass

Materiality

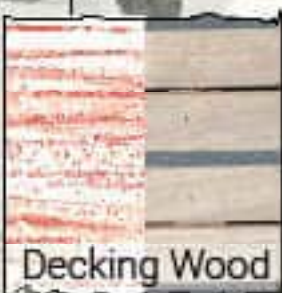
Tactility

Meandering path

Materiality

Tactility

Decking Wood

Materiality

TRÆ

Tactility

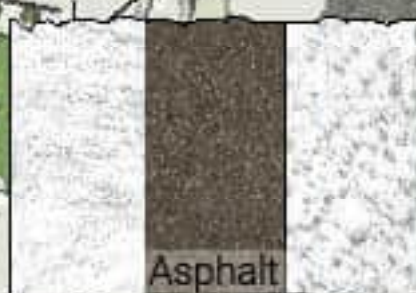

Setts

Materiality

Værestedet

Tactility

Asphalt

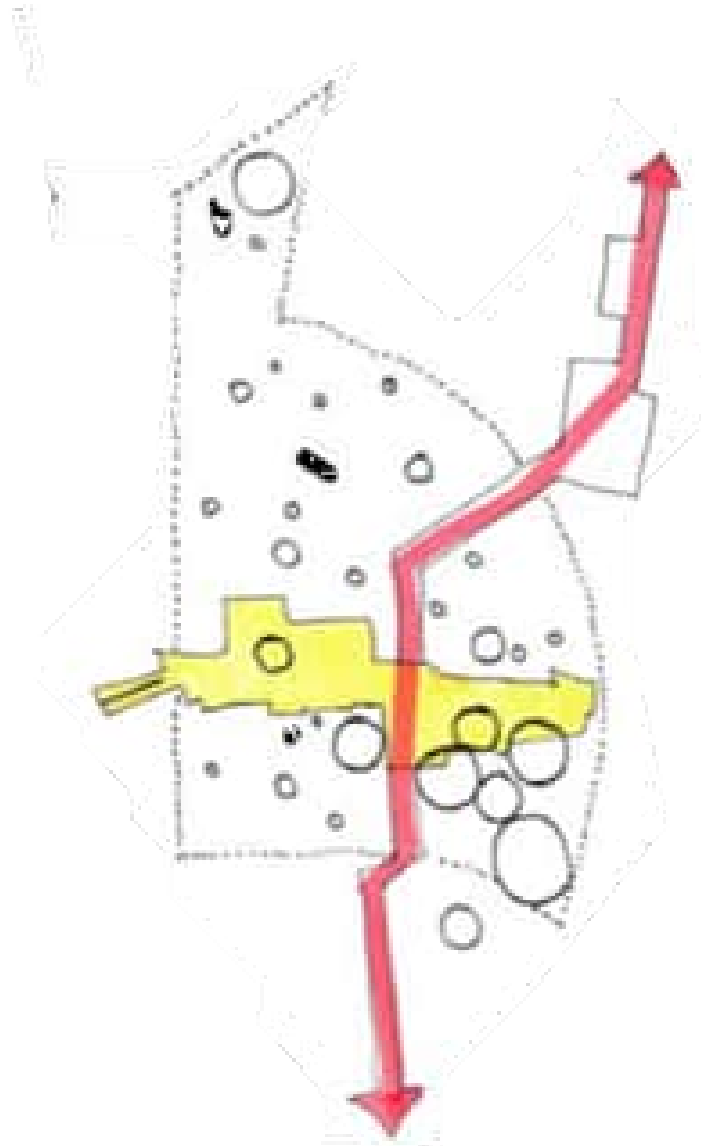
Materiality

Interviews

Interviews were conducted with several different actors, some active in the project site and dealing with the environment, like Jannik and Aske from Sydhavnspejlerne. Others were indirectly involved with the area or not at all but possessed knowledge or experience valuable to this thesis.

The interviews held throughout the course of the project, have all been impactful in each their own way, contributing to insights on Sydhavnskvarteret and experiences in the urban setting, what cannot be comprehended unless having seen or lived it. These things are at times not tangible, but a way of living that seems far from one's own perception. According to Carsten H. Nielsen it is hardly always, that these people are recognisable in the urban space, though when seen it is often because of norm breaking behaviour or acting or looking differently than most (Nielsen, 2024).

The absurdity of being taken pictures of the state which an individual could be in, exposing and ridiculing, despite a possible attempt of fitting in, hence trying to avoid recognition, is all too familiar to Jannik. In the interview he explains the regularity of such situations happening, and calls for the common courtesy, which seems to be missing, when it comes to socially disadvantaged. This brings him also to question what context it, if any, it would make sense. (Appendix C)

*III. 40. Development plans of active zones involving socially disadvantaged
(guideline 10)*

Sydhavnspedellerne

Sydhavnspedellerne is an initiative that started in 2018, created by Gadeliv and Værestedet. They carry out smaller tasks of cleaning or repairing on different sites (ill. 40), with the aim of bridging between the actors of Sydhavnskvarteret and the shelters. Simply by drawing straws they decide who among the attendees, that will be brought along, with newcomers being able to join in every first week at the start of each month (Appendix E). Thus becomes Sydhavnskvarteret the inlet towards achieving jobs with greater responsibilities – by proving themselves able to take care, not only of the assignment, but themselves too. (Appendix B, Appendix C)

Jannik answers to some extend this himself, as the answer isn't one dimensional. Given the natural state of the socially disadvantaged, the context differs. As Jannik duly notes "there different kinds of vulnerabilities at Sydhavnskvarteret" due to the fact that the vulnerabilities in which they suffer from, treat their social capabilities differently. The louder ones, as Jannik refers to as been the alcoholic types, have a different form of social interactions in the cityscape, than the ones suffering from drug addiction.

The proposed idea of having socially disadvantaged individuals becoming resources for the community and providing a service, is what Jannik calls *"more in the name, than in deed"*, as he argues that it politically sounds wonderful. With the matter of fact being that the ones the municipal plan have in mind are not actually present in the area, but the ones well-functioning enough to be attendees at Kofoed School and managing their own lives. Most of the ones that Sydhavnspelellerne engage with, are barely capable of managing themselves. (Appendix C)

Napiffik

Napiffik in Sydhavnskvarteret is a community-based drop-in centre for socially disadvantaged Greenlanders and others with ties to Greenland. It offers a culturally grounded space where users can access support and community, although with altercations tend to happen with users of Nådeparken, contesting who are to use the outside shelters (Appendix D). Napiffik is co-run by Kirkens Korshær and Aarhus Municipality.

Before the interview, Mads could inform that Napiffik where to relocate within a year or so, hoping to find an area where altercations could be avoided, and letting the users of Napiffik, feel safer (Appendix D).

Case study: Kitchen Garden for Hugh Whinfrey

Initial thoughts of how greenery in urban spaces, are often in the cityscape to observe and not engage with. The desire to explore urban, isn't lessened by living with disabilities, however, is lessened by the insecurities of not having the environment make you feel safe. This was an insight given by Hugh Whinfrey, through the interview conducted prior to the initiated Case study. An experience he learned himself, close to his home, resulting in opting out the same route, as it now didn't feel secure. This case study of Hugh Whitney presents several interesting approaches of how to create accessible and increase mobility creating dignified participation in design, thus demonstrating how the core values of Universal Design by creating environments that allow people to act independently and meaningfully without needing adaptation to predefined norms.

Hugh currently resides in Grenaa, Djursland, Denmark. Originally from the United States, he moved to Denmark many years ago, working as a translator and IT specialist. He previously lived independently in his own apartment and has two grown-up daughters. However, more recently, he became a wheelchair user after undergoing a leg amputation due to undiagnosed diabetes.

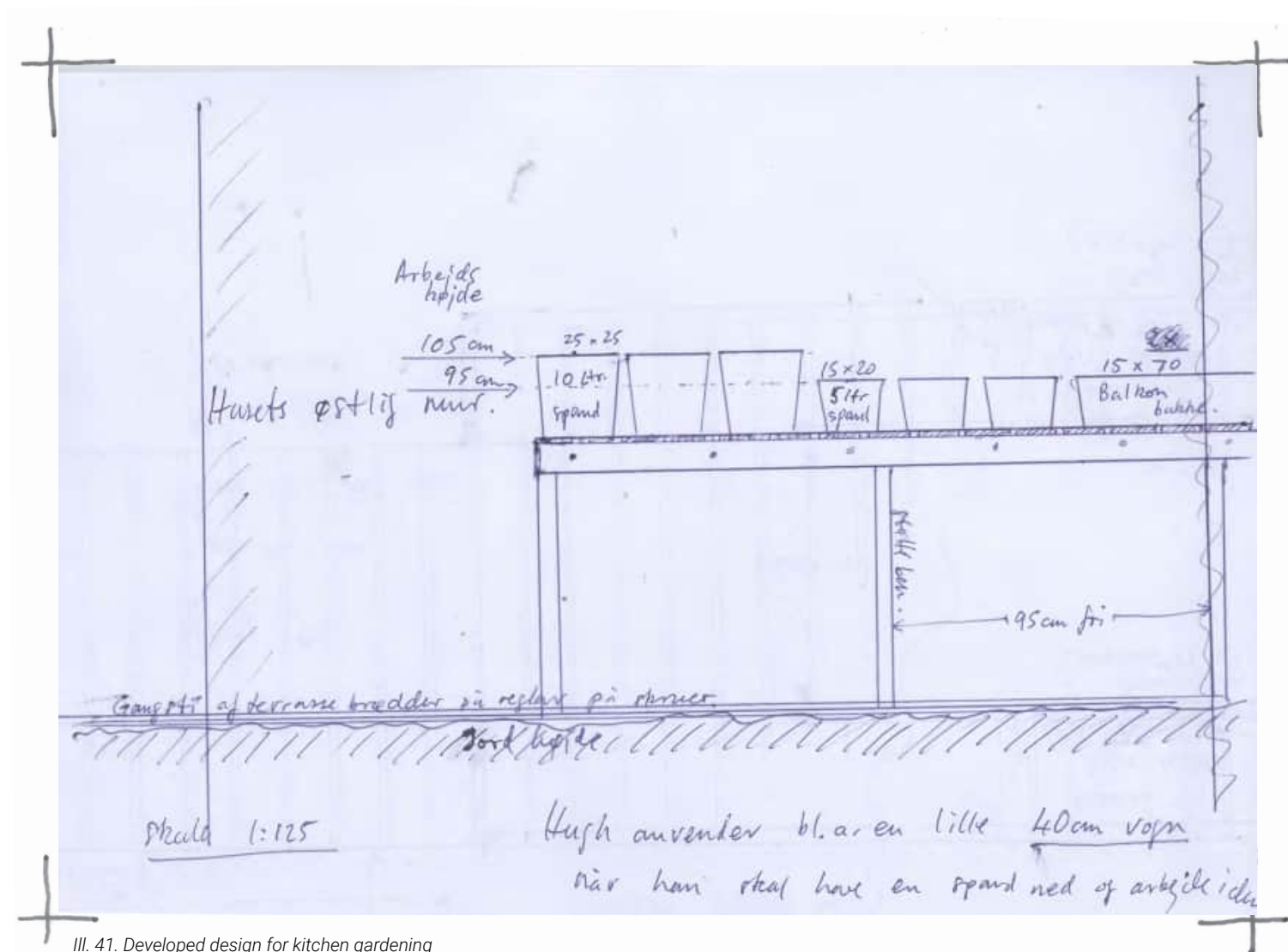
Following this life-changing event, Hugh decided to relocate to Grenaa in an effort to live more self-sufficiently. He avoids using Wi-Fi and aims to grow his own vegetables and crops to ensure he knows exactly where his food comes from. If it were feasible, he would also keep his own livestock, but given his mobility restrictions, this is not a practical option. Nevertheless, he has begun growing mushrooms and vegetables in his new home, where the house and garden are designed to be interconnected.

This case study focuses on identifying the specific needs Hugh has as a wheelchair and crutch user in order to develop a functional kitchen garden that accommodates his mobility challenges.

The design (ill. 41; Appendix F) and construction of the kitchen garden were primarily carried out by Ian Wilfred de Reybekill, with my own involvement in primarily the design process, providing support and consultation, when and if need, throughout the construction as well. The primary objective was to ensure the space was fully accessible to Hugh, allowing him to use his kitchen garden independently despite being in a wheelchair.

One of the key challenges Hugh faces is his reduced mobility, which limits his ability to perform the physical tasks he once managed with ease. Instead of moving around to complete these tasks, he has adapted by shifting mobility to objects rather than himself.

For example, rather than walking around with a hose to water his plants, he uses a wheeled table or bench, transferring the mobility he once had onto the object itself. This allows him to maintain independence and efficiency despite his physical limitations. This concept is illustrated (ill. 42), highlighting how his functional approach has adapted - where he once moved to complete tasks, he now moves objects instead, improving accessibility and usability within his environment.

III. 41. Developed design for kitchen gardening

III. 42. Sketch of adapted mobility

Field study of Frederiks Plaza

Frederiks Plaza is one of the few open-minded spaces created closest to Sydhavnskvarteret, only a mere 150 meters away from the building 'TRÆ' (ill. 45). A field study was made of the plaza, to gain insights whether or not this open-minded space would prove sufficient enough.

Experiencing as to what qualities or lack thereof Frederiks Plaza withhold, has also been analysed to bring onwards as pointers in the design phase. For this study, Whyte's criteria for fostering social life in public spaces has been used. The study was carried out in the end of march.

Upon reaching Frederiks Plaza three out of the five access points, the accessibility has been accommodated either by ramp, elevator, or flat surface area – two of them connection the western side with the eastern. The remaining 2 areas are with stairs.

Ill. 43. One of several entrances to Frederiks Plaza

Despite the many accessible point, there is a lack of connection to the streets surround the site. Although one of the streets being heavily impacted by traffic, thus shielding off the connection towards it, might have been the intention, which can be seen at ill. 44. What draws people in, might be the signage outwards at 3 of the 5 entrance points, or if familiar with story, the placement of the Kings Oak in the middle of the plaza. The tree was inaugurated by the king, Frederik the 10th, on the occasion of the kings 50th birthday (Lund, 2018)

The plaza is surrounded by large structures, like the project site of Sydhavnskvarteret, though in way more empty. The plaza doesn't consist of much – sitting arrangements are available but fixed, thus having to "catch" the sunlight, wherever it appeared. This study was done around mid-springtime, where chilly winds are felt sharply, where the structural design seem to

Ill. 44. Frederiks Plaza towards the main road Spanien

TRÆ

Ill. 45. Looking at TRÆ from Frederiks Plaza

create wind tunnels, see ill. 46. If not warmed by any sunlight, directly or indirectly, it gets quite cool around that time a year. Despite the many structures, the bounce-light, coming off as reflection of facades, was hardly present.

The site itself seems, as if Frederiks Plaza only awaits the linking up with Sydhavnskvarteret, through the construction of Kulbroen. With the connection established, the site potentially draws more users to the site, whereas of now, there are scarcely any people (ill. 46).

Frederiks Plaza poorly meets Whyte's criteria, particularly in terms of comfort and atmosphere. Interaction inside the plaza is not initiated well either, despite having few restaurants (where take away and eat few meters away, seems appropriate) and very simple sculptures (with

not much to investigate or intrigue). While its central location offers potential, the scale, disregard of street-relation, lack of affordances, and absence of social catalysts leaving are leaving the space transitional and sterile.

Ill. 46. Frederiks Plaza

Reference studies

Between the various projects that have been studied during all stages of the design process in this project, four of them were selected to present according to their degree of influence on the project.

Re-green of North Kensington

Location: London

Creator: George King Architect (collaboration with Grow2Know)

Established: 2024

Area: Approx. 150 m²

III. 47. Re-Green North Kensington

Re-Green North Kensington is a designed urban greening initiative by George King Architects and Grow2Know, supported by the Royal Borough of Kensington and Chelsea. Born from a shared commitment to community and environmental regeneration, the project transforms neglected urban spaces into vibrant, sustainable gardens inspired by the colours and culture of North Kensington.

Rooted in Grow2Know's post-Grenfell mission of healing through horticulture, the project creates accessible, low-maintenance green spaces that support biodiversity, provide habitats for pollinators, and enhance local streetscapes.

By encouraging community participation in the design and upkeep of these micro-gardens, *Re-Green North Kensington* fosters a sense of ownership and reconnects residents with nature. The project demonstrates the potential of small-scale interventions to driving ecological and social transformation in dense urban settings.

Dome of Vision - PIER2 Haven

Location: Aarhus

Creator: Group of enthusiastic citizens (<https://smagpaaaarhus.dk/byhaver/pier2-haven/>)

Established: 2017

Area: Approx. 1600 m²

III. 48. PIER2 Haven

PIER2 Haven is a citizen-driven association rooted in the idea of cultivating new communities and promoting a green urban culture for the benefit and enjoyment of the city's residents. The garden initiative is temporary, as it is located at the construction site at Pier 2, next to Dome of visions

Established in 2017 by a group of engaged citizens, the community garden comprises approximately 45 garden plots constructed from pallet frames and other recycled material. Beyond individual gardening, the association is actively developing inviting common areas designed to benefit both members and the broader public strolling along the promenade.

III. 49. Signage of shared and private gardens

III. 50. Reused PVC pipes for gardening

Fer i Desfer – The Falla

Location: Valencia

Creator: Nituniyo + Memosesmas

Established: 2018

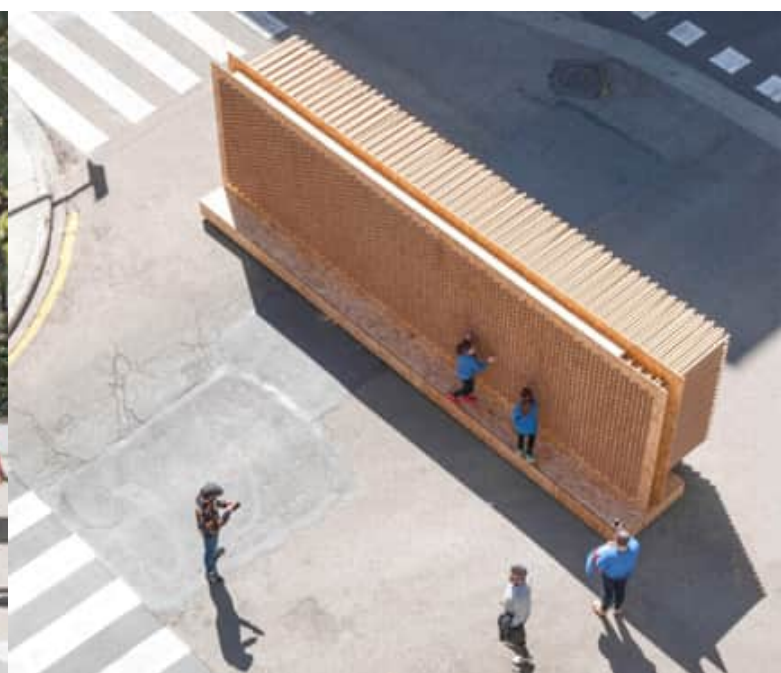
Scope: Street installation

Fer i Desfer – La Falla is a participatory, ephemeral installation by architectural studios **Nituniyo** and **Memosesmas**, created for the 2018 Fallas Festival in Valencia, Spain.

Conceived as a 3x9 meter modular structure made from cardboard tubes and wood, the project functioned as a dynamic, three-dimensional canvas, activated daily by interventions from different artists and designers.

Rooted in the ephemeral tradition of the Fallas, *Fer i Desfer* (literally “To Do and Undo”) explored transformation and impermanence as core design principles. The evolving form reflected the fluidity of public expression and the collective authorship of urban space, where change and participation were central to the narrative.

This project exemplifies how temporary architecture can challenge static notions of design, fostering community engagement while embracing impermanence as a creative tool. It stands as example of how spatial design can serve as both a social platform and a fleeting but powerful urban experience.

Ill. 51. Fer i Desfer

CHAPTER CONCLUSION

The knowledge and the insights gained in the analysis phase of the project were reflected in the three initial spots, providing the placement of the design experiments. It underlines the character of Sydhavnskvarteret, possibilities and problems. The illustration shows the location of the experiments.

Each of the placements have been accessed and examined afterwards as means to further accommodate the problems in a design process, and most importantly redesign and introduce experiments as design solutions.

04 Presentation

This chapter outlines the envisioned design proposals for the three different sites. An approach that reflects the analytical and theoretical considerations, anchored in the design criteria, followed through onto the experiments.

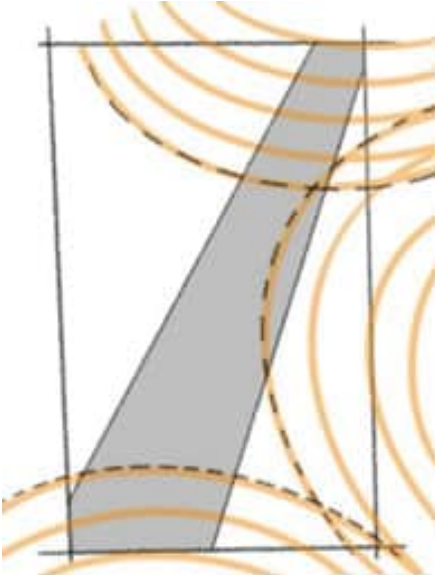
The chosen title “Between the Buildings” is a reflection upon what happens in between huge buildings, each more conspicuous than the other, thus leading our attention up into the townscape instead of engaging in what happens between them. The title gives away, that something *is* taken place between these buildings, enticing the curiosity, for then the subtitle to represents the enhancement of interaction through experiential interventions. Envisioned to turn urban voids into urban spaces that increase interaction and accessibility, hence welcoming everyone. Emphasising the need for interconnected urban experience, the design aims to foster hubs, with the possibility of interacting and explore the unforeseen happenings in an urban environment.

The grounding elements of this thesis is how it reimagines the everyday urban experience in Sydhavnskvarteret by focusing on how spatial design can foster interaction, support inclusive mobility and presence. Rather than simply facilitating movement, the project explores how the city can invite dwelling, orientation, and informal encounters across social and physical differences. By addressing mobility conflicts and prioritising accessibility without categorisation, the design interventions aim to transform Sydhavnskvarteret into a more socially cohesive area, and as a welcoming part of Aarhus. The goal is not just to improve flow from one place to another, but to enrich the spaces in between.

Approach.....	82
Barrel Square	84
Coal Gardens	88
The Third Point	92
Masterplan	96

Approach

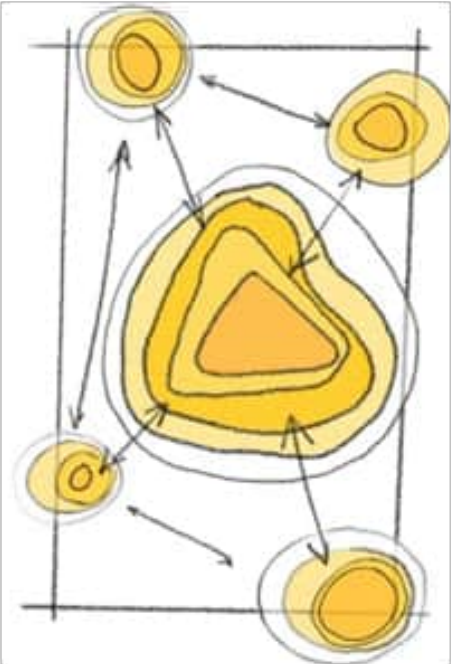
Street experiments are viewed by local governments as a way to altering the urban space temporarily, thus testing potential solutions and the opportunity to predefine the outcome of scenarios, without considerable amounts of risk and sizable investment. (VanHoose K., Bertolini L. & Straatemeier T., 2025) Designed interventions may then act as a prompt for the many local governments to reimagine and rethink the urban space “for people instead of traffic”. (Gehl, 2010) Although Gehl is talking about pushing out the traffic, thus outing hard vehicles making the soft mobilities, such as bicycles and pedestrians, dominate and fill up urban sites, the idea of making urban space for people, is the keynote. By transition Sydhavnskvarteret will serve as a ‘laboratory’, where using the design criteria (ill. 53), that are based on the analysis, along with the theoretical framework, will provide with the knowledge and information of what resides from the locally important parameters needed, to include in the design ‘experiments’ of the urban space.

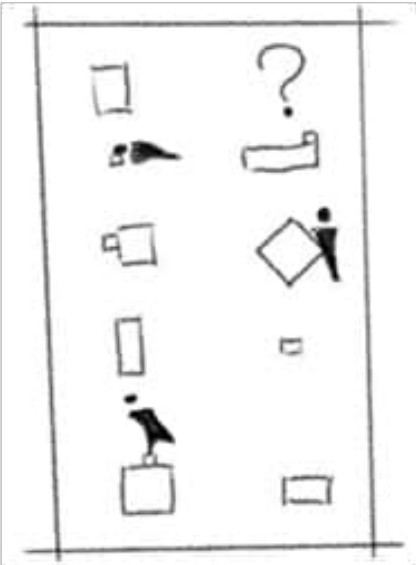
Create attractiveness to increase connectivity in spatial relation to surroundings

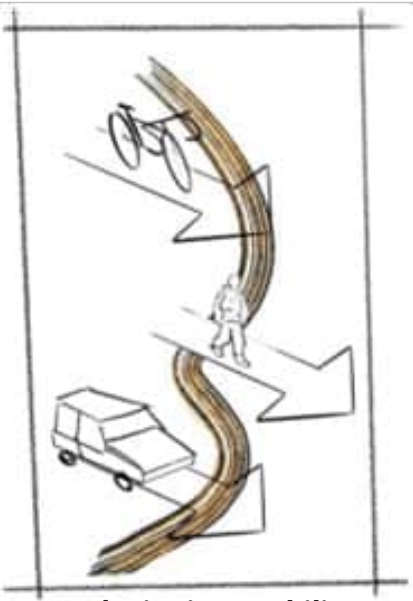
Implement Universal Design to increase accessibility

Foster social interaction and engagement through social hubs

Increase ownership-relation between public spaces and users

Redesigning mobility flows

Barrel Square

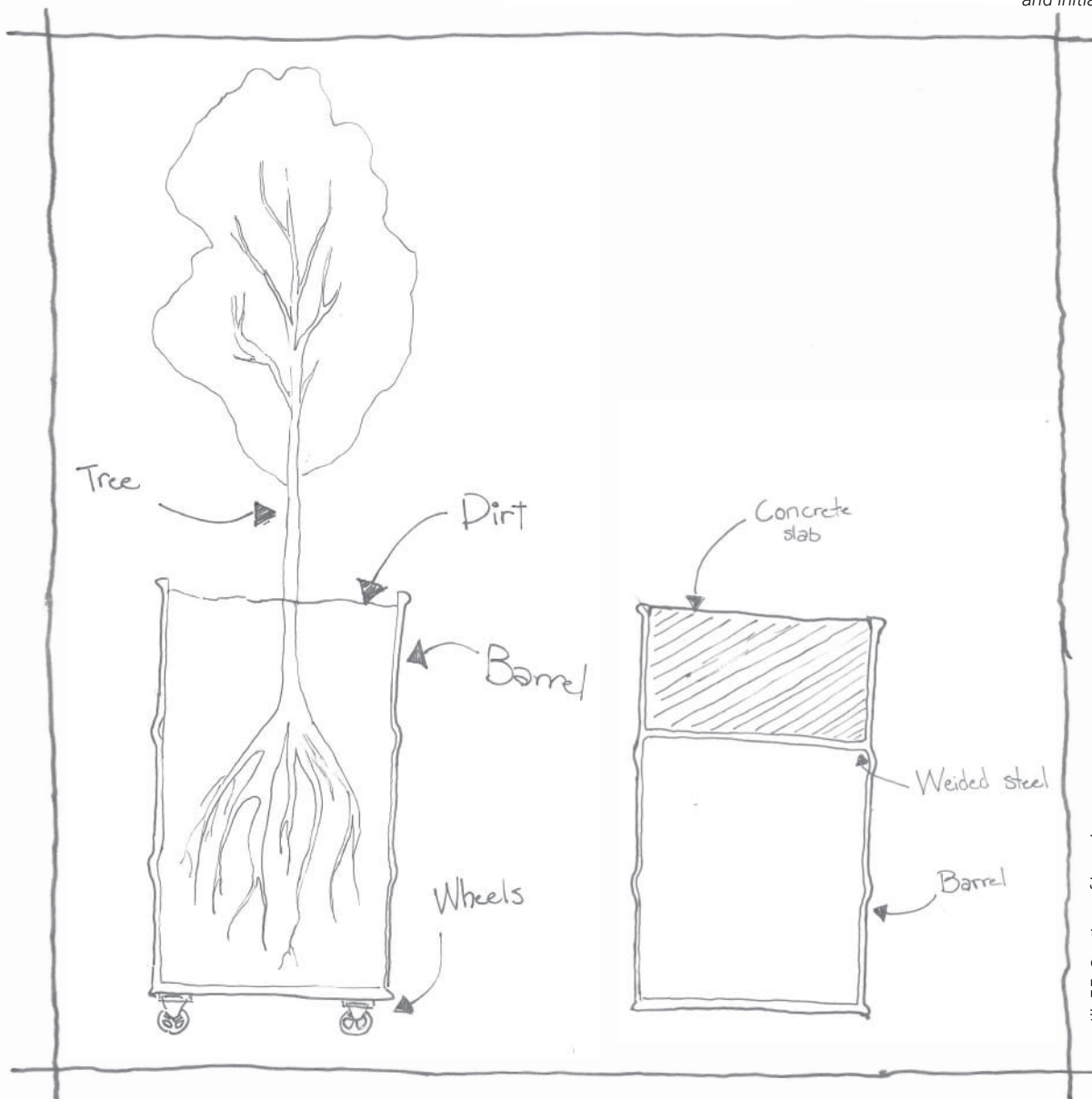
Barrel Square is an open plaza in Sydhavnskvarteret, in Aarhus, right on the corner of the newly constructed, sustainable building: 'TRÆ'. A slightly elevated plateau has been designed to visualise the scale of the experiment and create an understanding and guidance in the area. For a series of reasons, wood was chosen as the material for the plateau - the most obvious being its location next to the building sharing the same name. However, the importance of accommodate accessibility through the lens of Universal Design theory, which also led to the choice of ramps as the only 'official' access points, is considered for the blind and all other categories within Universal Design theory.

It is an industrial expression, centred on the oil barrels as the primary design. The design ties back to the history of the site, which was heavily influenced by Aarhus Oliefabrik (today AarhusKarlshamn). The identity and heritage of the neighbourhood is modified into a cohesive space that allows for interaction. As part of the neighbourhood's identity and heritage, which is modified into a more modern and creative space, characterised by cohesion with the socially marginalised. It is edgy and raw, but softened by the round shape of the barrels, the organic tactility of the wood and localised planting.

The urban space will create meeting places in an attractive and safe environment for everyone who visits Sydhavnskvarteret, creating a breeding ground for otherwise unknown and new communities.

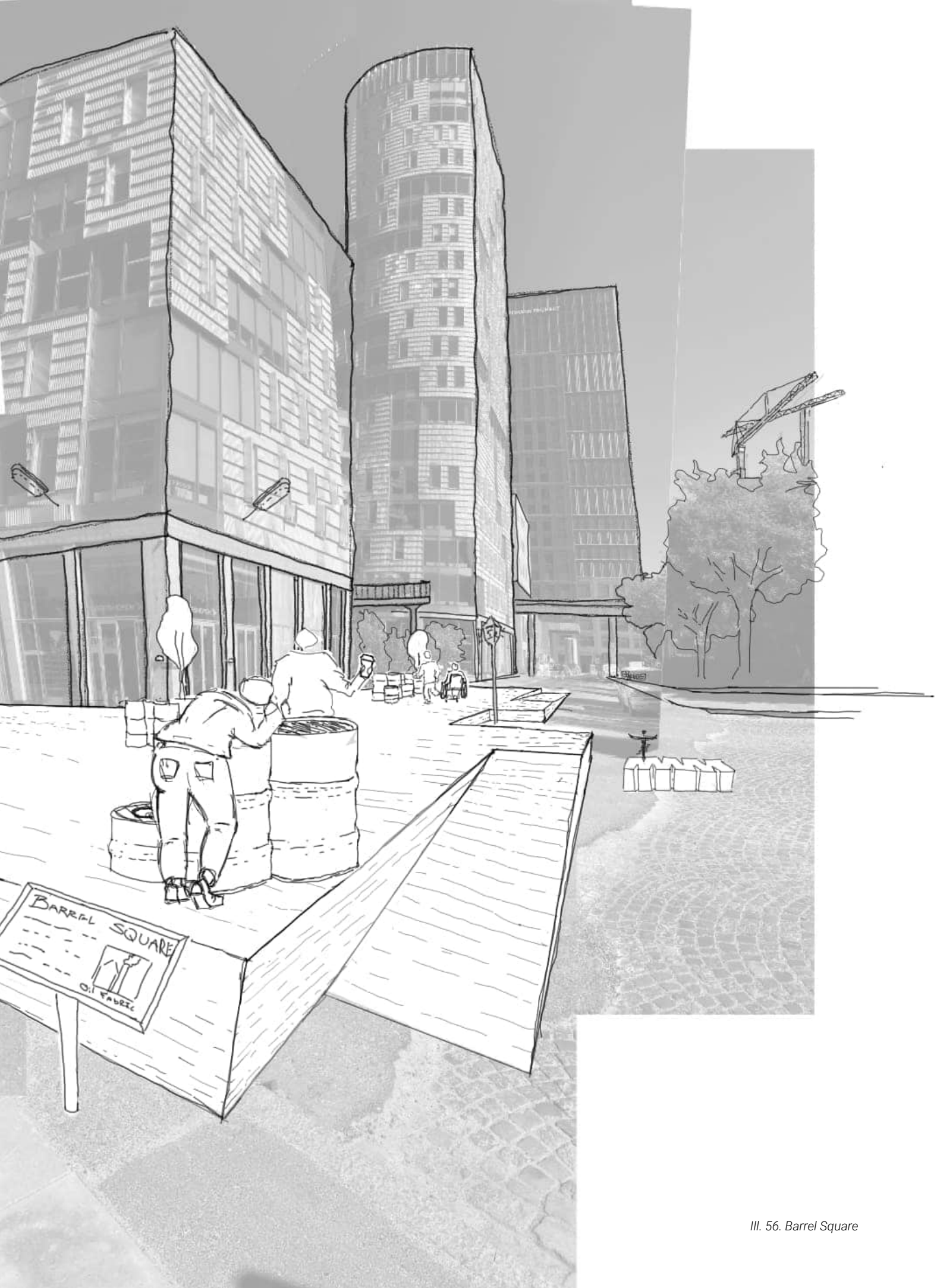

III. 54. Photo collage representing oil barrels used as tree planters and initiative for users to express creativity

III. 55. Section of barreks

III. 56. Barrel Square

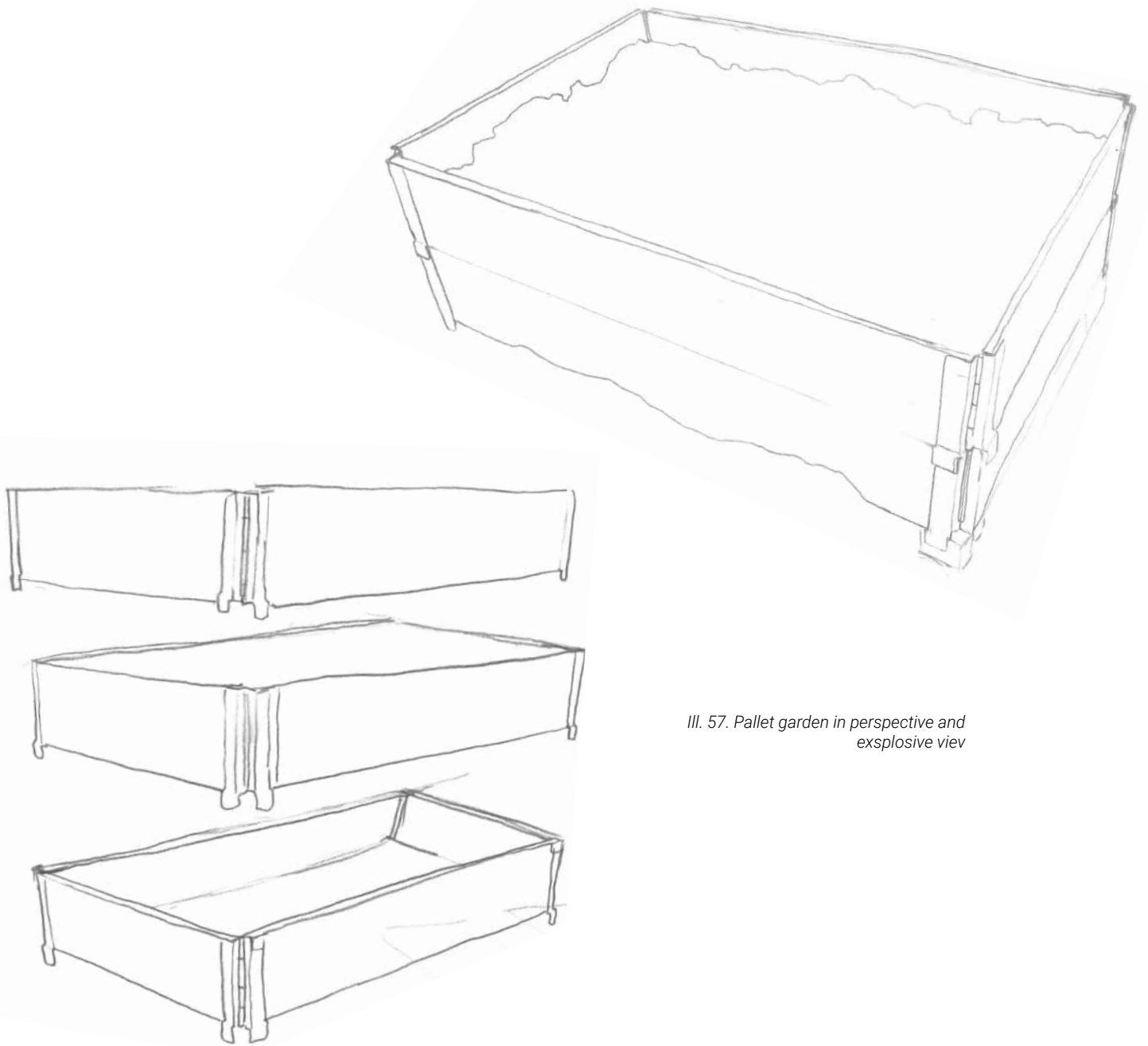
Coal gardens

The Municipal plans already propose a green wedge (a linear green space), along the eastern part of Kulbroen, parallel to Jærgergårdsgade. This design suggests a more inclusive approach and appeals to creating ownership in the cityscape, in the form of urban gardening. Hence the importance of designing for all users – all needs – in the design of the urban gardens, but also the access to them. Meandering pathways set in park gravel, to ensure a surface smooth enough to enable wheels to access effortlessly.

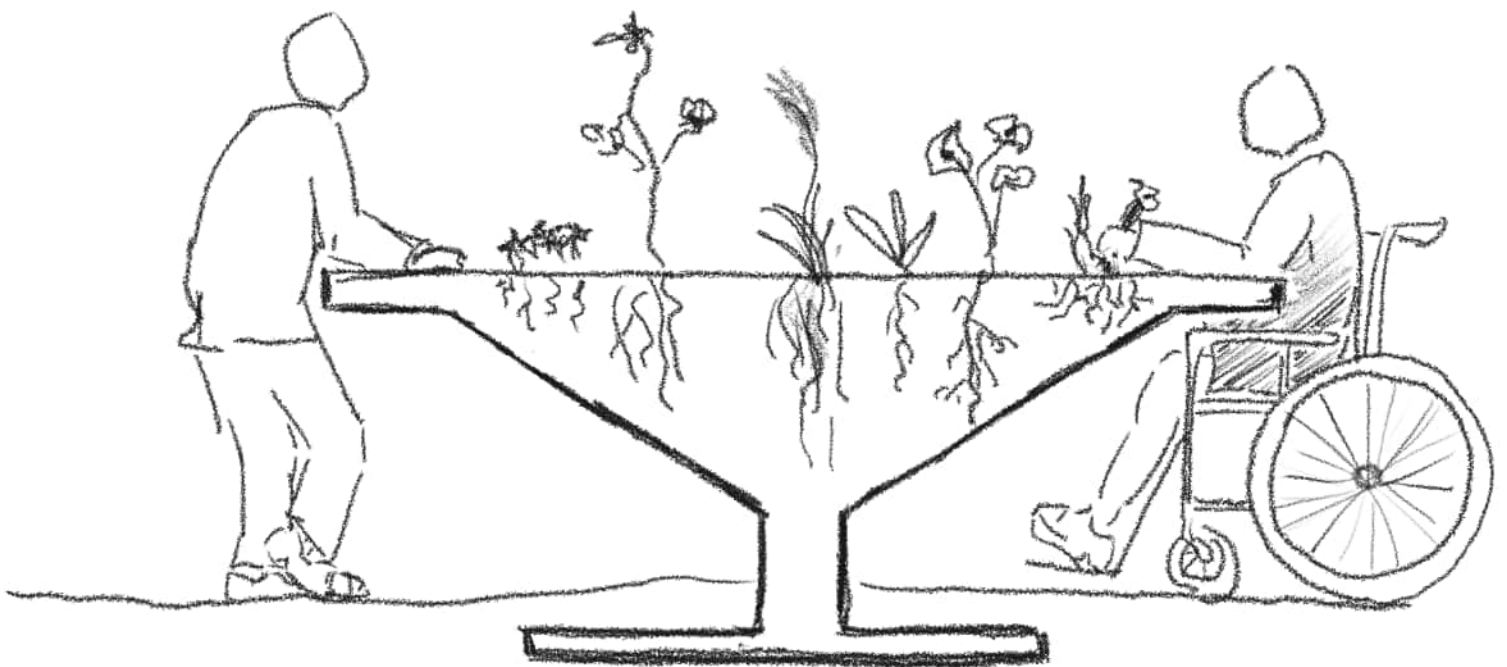
The gardens are made in designs having in mind work posture in mind. Some of the beds have been elevated, instead of closed off on all sides, creating a space underneath the table, so that wheelchair users do not end up in straining working positions. Others are created with pallets and pallet-frames, so that heights of the beds can be adjusted to whomever gardening.

Information boards enhancing the semiotics, by mapping the water supply and sections of the gardens (private or public), facilitating the use of the gardens for everyone, without reducing functionality.

Given the locations of the Coal Gardens, where the illumination is at its minimum of the site, ground spotlights have been incorporated in between gardens and under Kulbroen – enriching the context of the area as well as increasing the sense of security during darker hours.

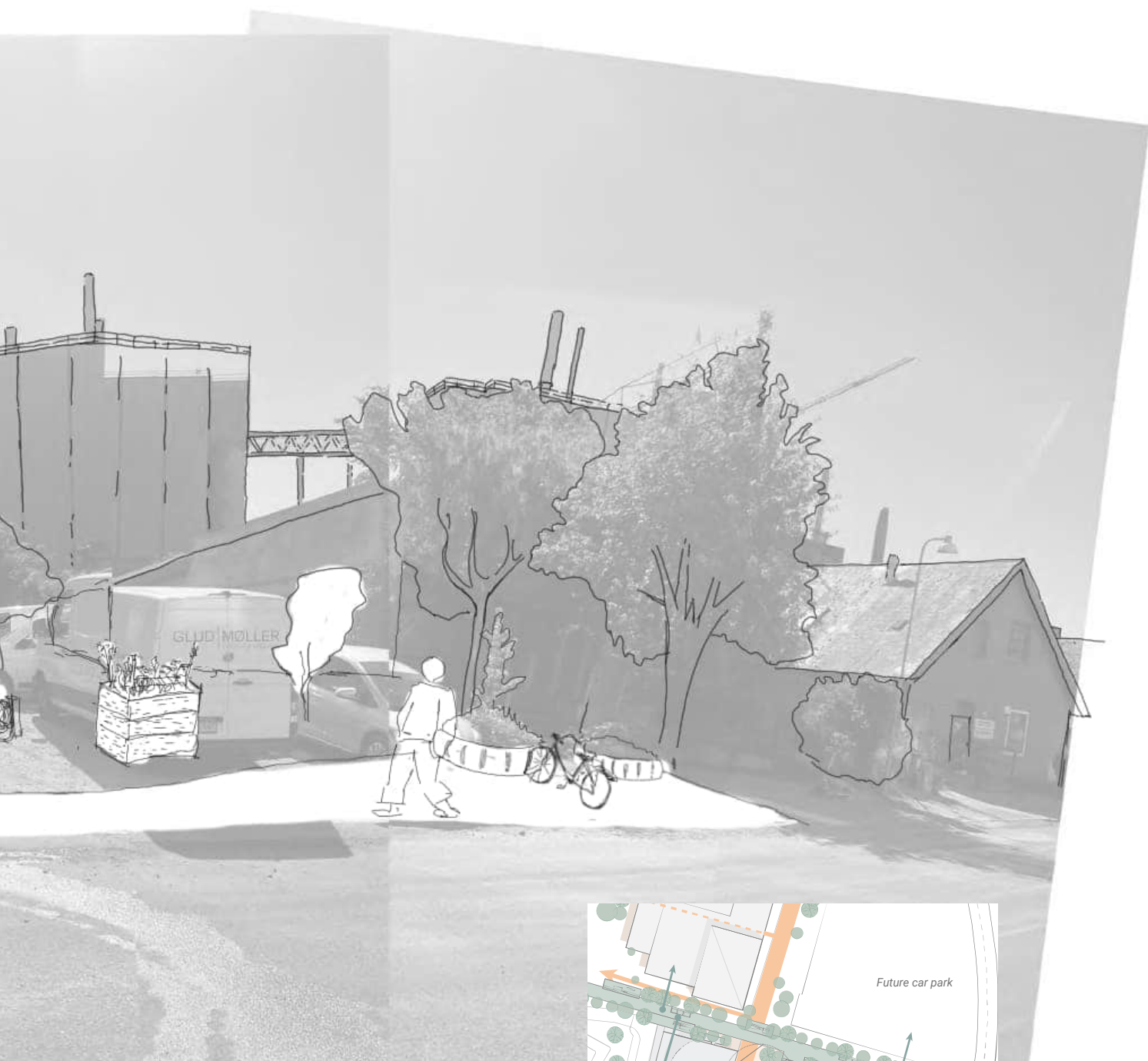

III. 57. Pallet garden in perspective and
explosive view

III. 58. Section of garden bed

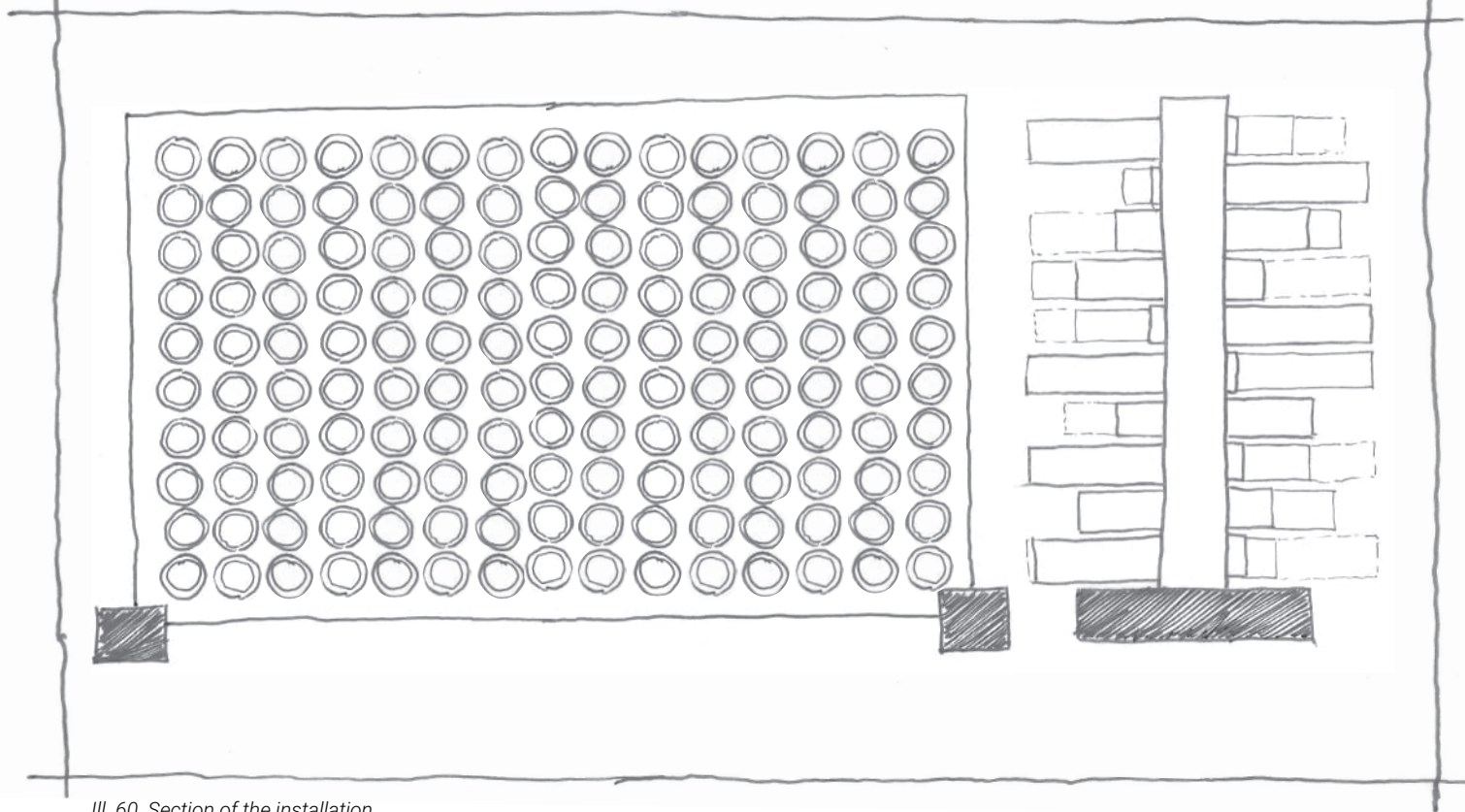
The Third Point

Without interrupting the flow into the core area of Sydhavnskvarteret physically, but instead intercept the attention and entice interactions, the placement of the Third Point made most sense here (ill. 62) on the verge of the area.

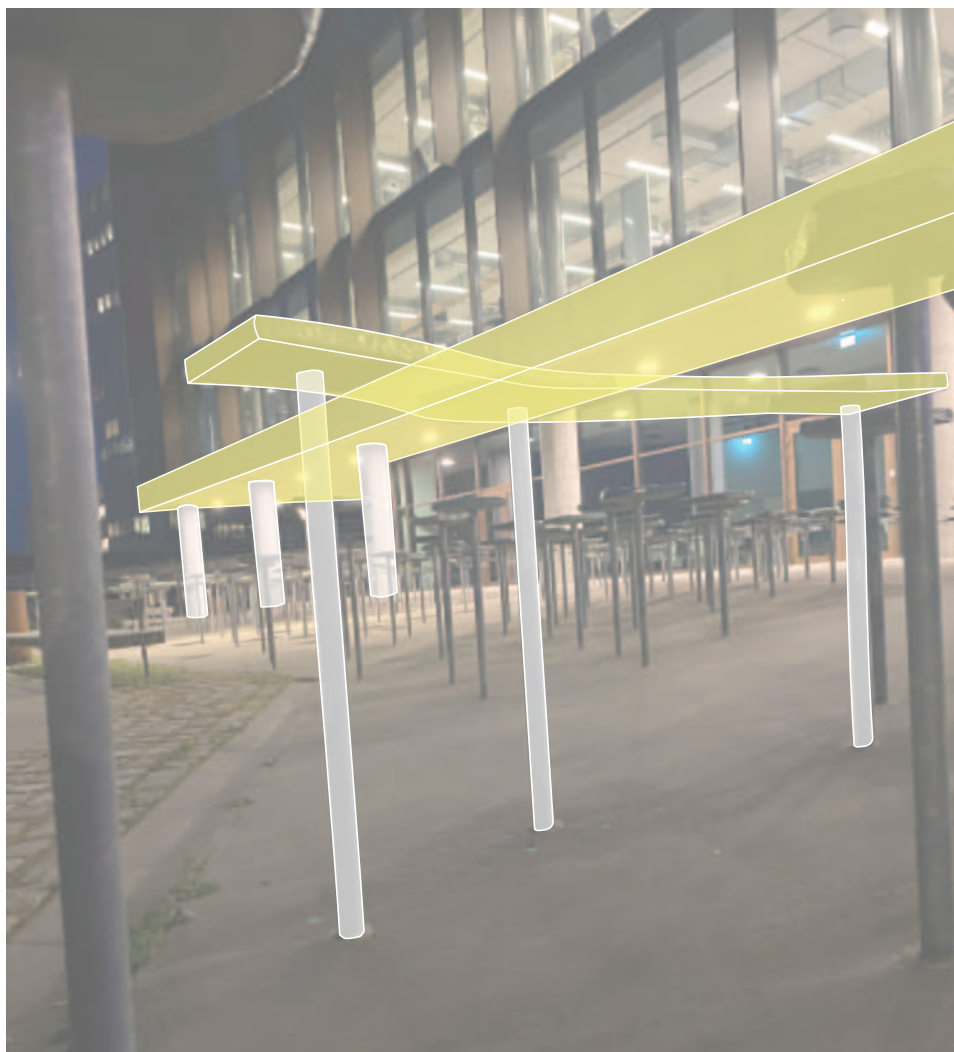
Standing as a 'break' in the Recreational Connection, an interactive installation will create space for interaction through engaging with the installation, observing those who do. Through the installation, opportunity to express yourself is created. By implementing a façade which invites playfulness and expressionism on both sides of the plate, it encourages more conversations, but also an opportunity to 'divide' the space. This way there is room for unfolding rather than being exhibited.

The area The Third Point is placed in, have already art installations on site, serving as a terrorist-prevention too. However, the design of this installation, has been considered, for the expression and interplay with The Third Point. Providing inspiration on the design layout, as well as the affordance of seating possibilities, hence afford lingering.

By creating a framework around the installation that can foster interaction either through direct contact in the form of language and body language, or through indirect interaction such as observation the design for The Third Point, as can be inferred from the title, been on Triangulation

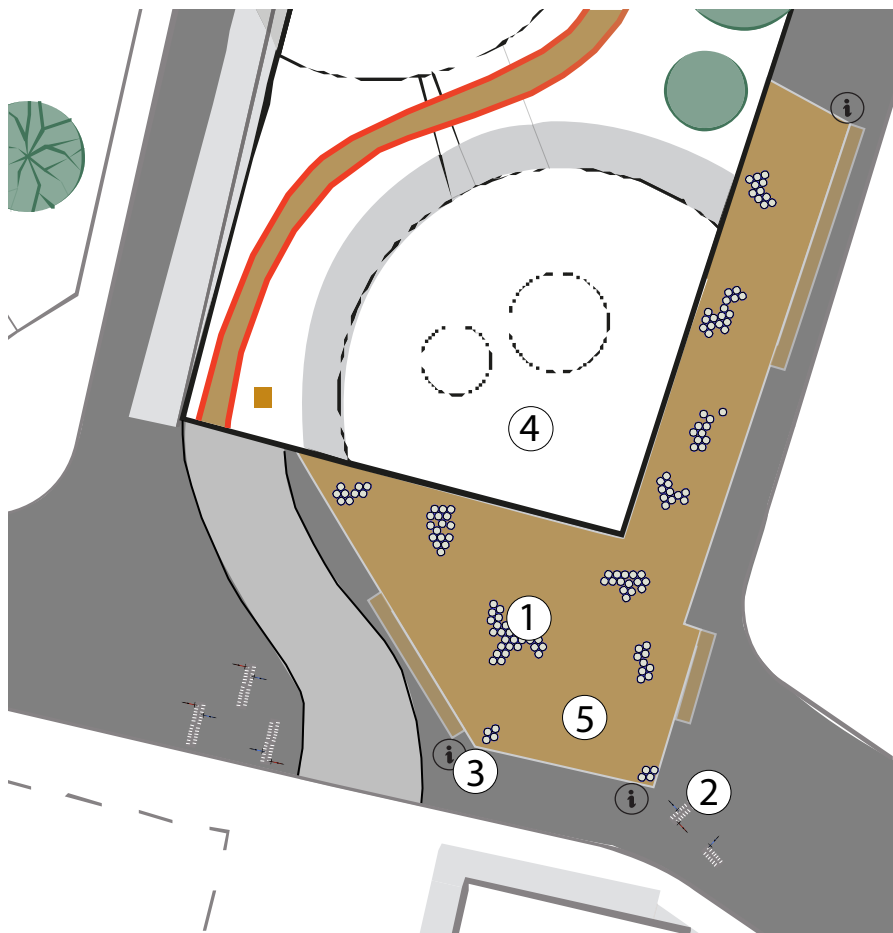
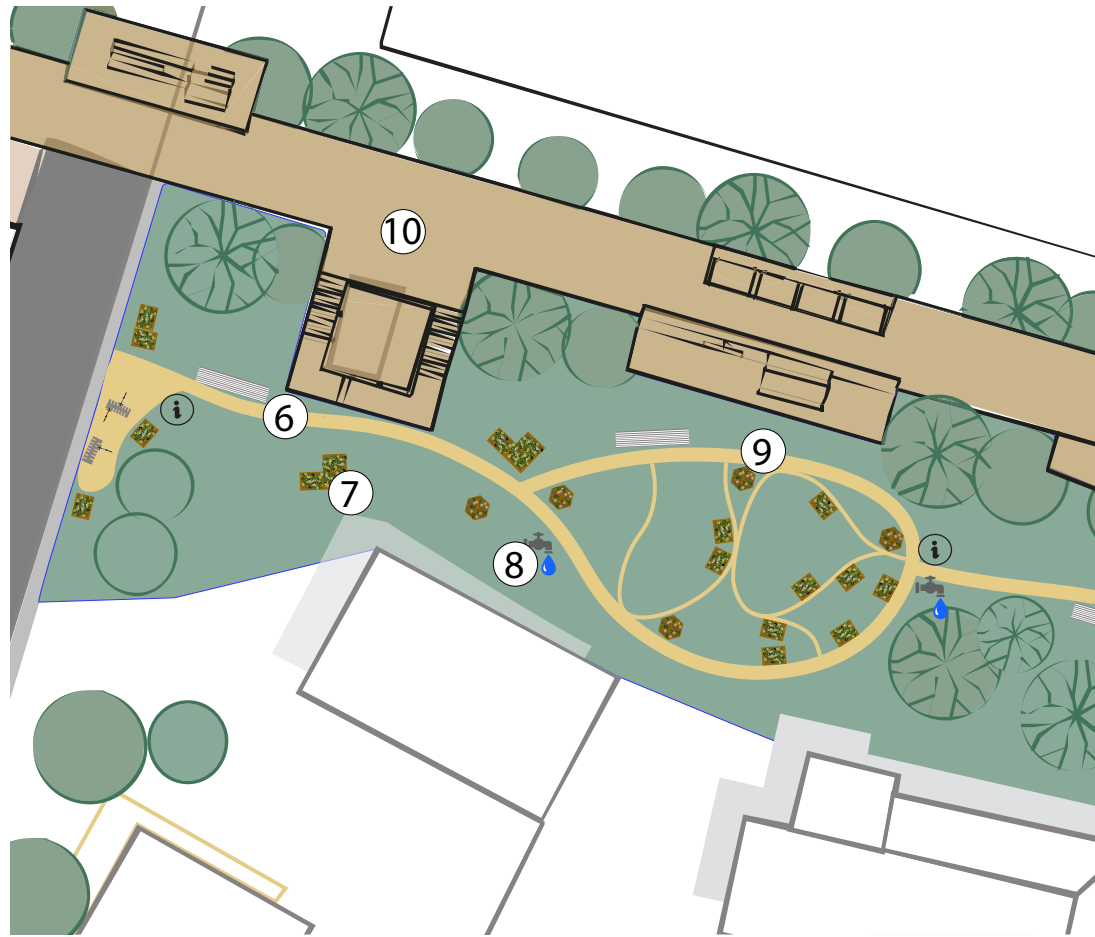
III. 60. Section of the installation

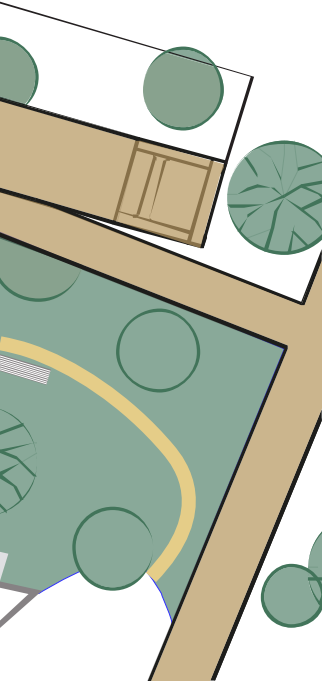

III. 61. Influenced design

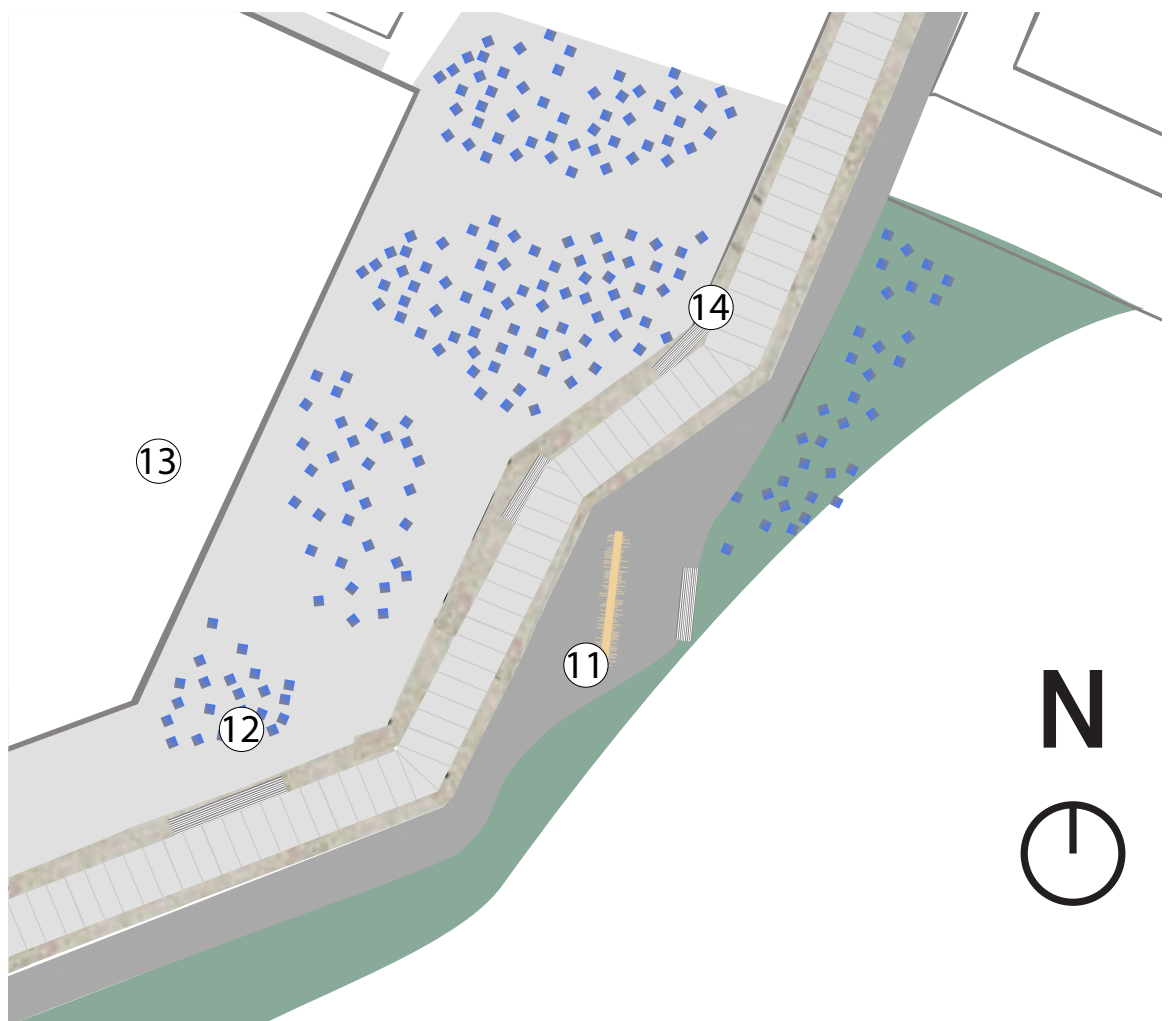

① Barrel hub	⑧ Water supply
② Bike Parking	⑨ Garden bed
③ Info board	⑩ Kulbroen
④ TRÆ	⑪ The Third Point Installation
⑤ Wooden deck	⑫ Anti-Terror art
⑥ Fine-gravel pathway	⑬ Jyllands Posten
⑦ Pallet garden bed	⑭ Bench

05 Epilogue

The epilogue offers a conclusion to the thesis by summarizing the preceding analyses and design proposals, followed by a discussion and reflection. It presents key insights and dilemmas encountered during the process, while also pointing towards further elaboration on the main topic. The aim is to consolidate the learnings from the project and provide a foundation for continued development of Sydhavnskvarteret.

Discussion	100
What's next?	103
Conclusion	104
Reflection	106
Bibliography	108

Discussion

This chapter reflects on critical tensions between design ambitions, theoretical frameworks, and the realities of a site undergoing transformation. Specifically, it addresses how the performative logic of urban development affects inclusion, the usefulness and limitations of established urban design criteria, and the potential of temporality and atmosphere to foster inclusive ownership in space.

Cambridge dictionary

landmark

Noun

/ˈlænd.mɑːk/

"A building or place that is easily recognized, especially one that you can use to judge where you are."

Performative City

The “performative city” prioritizes aesthetic coherence, landmark architecture, and glossy surfaces, whereas it may attract investments, it is at expense of diversity and spontaneity in public life. A tendency Low, Taplin and Scheld (2005) have worked with and argue that the privatisation and commercialisation is threatening the social potential of urban spaces.

About 2 kilometres north of Sydhavnskvarteret, is Aarhus Ø located, that exemplifies the performative city. It is what Jan Gehl describes as a “hoteltown”; being a place with a brilliant view and bed to sleep in, however restricted social life between the buildings. Withdrawing themselves from the world, into one’s own egocentric bubble, hence forming urban living with no room for urban life. (Gehl, 2023 - BuildingGreen).

Sydhavnskvarteret is exposed to the same problem, but whereas Aarhus Ø may be able to ignore this problem with the argument that we need to live closer together, and thus a need to utilise the height, the situation here is different. As we know from the analysis, the project area is covered by the commercial zone (ill. 23), which therefore requires that no housing is built.

The larger buildings that shoot up from the ground form a greater basis for characterising the city’s skyline than focusing on what the building should be able to contribute to the local environment - apart from being another landmark.

Landmarks is not the essence of a city, but navigation-points to navigate our way through the city. Thus, diving further into the DNA of a city, we need more than just tall buildings – skyscrapers can be **lost**, *among too many* skyscrapers. The development plan seems to be working on the balance between a curated urban image and the lived city. A cityscape of sleek architecture and skyline aesthetics risks the cost of inclusive public space and lack of the *human-dimension*. Especially the aesthetics pushes to the risk of marginalizing the existing user, the socially disadvantaged, as they don’t “fit” the description of the usual attractive urban space, hence pushed to the edges (Appendix C).

Creating performative cities neglects difference and spontaneity, as they tend to attract sameness. This condition is reflected in the design and use of the spaces themselves, risking urban spaces becoming something to be looked at, rather than something to be lived in.

Given these dynamics, the transformation of Sydhavnskvarteret raises important questions about who the future city is being designed for. If aesthetic coherence and skyline ambition dominate planning priorities, there is a real risk that the informal, unpredictable, and socially diverse uses of space will be lost. This concern is especially pressing in places where vulnerable groups already experience spatial marginalization. Without deliberate efforts to embed inclusion and openness into the spatial DNA of new development, Sydhavnskvarteret may end up becoming visually impressive, but socially hollow space.

Limitations of Social Criteria

The complexity is not mistaken, when the spaces of urbanity are dealt with. To help out navigating the many parameters, this project draws on the empirical knowledge provided by Jan Gehl and William H. Whyte. Both authors have shaped how public space is thought of, in terms of sociability, comfort, activity, and so forth. Offering their guidance through design criteria based on careful observations (Gehl, 2010 p. 249; Whyte, 1964).

These design criteria of Jan Gehl and William Whyte carry limitations, since they are a reflection on observations that are present. Hence are existing users and their behaviours represented, whilst possibly overlooking the ones absent. By doing so – and establishing principles and norms for what creates a good city – there is great chance of creating reproduction of the very same environment observed.

This tension becomes more apparent, when lined up with other theoretical framework as Universal Design, and with it the concept of nonclusion. The attempt of promoting accessibility with fixed categories experiments, does however not always come with considerations on cost, maintenance or being dependent on technology.

Ownership in temporal form

A key insight from this thesis is the value of temporality as a strategy for inclusion. Rather than relying on fixed or formal structures, the design experiments propose temporary, flexible interventions that enable momentary ownership. Here, ownership is not legal or permanent, but affective and symbolic. People can engage, imprint themselves, or simply linger without needing to justify their presence.

This logic is especially relevant in Sydhavnskvartret, a district in flux. In such contexts, permanent solutions risk becoming outdated or exclusionary. On the contrary do temporary and adaptable design experiments respond to the site's everchanging development and to the diverse needs of its users.

Materiality plays an important role in supporting this openness. Elements like ruggedness and raw aesthetic, movable artefacts and soft boundaries create atmospheres that are suggestive. They do not enforce a particular behaviour but invites spontaneous co-presence and informal use. In this setting inclusion is not about a fixed right to belong, but about the availability of conditions for brief yet meaningful engagement.

What's next?

Trial and error

The designed experiments have not been tested in the settings of Sydhavnskvarteret, which with continuation of future research on the subject seems implicit to carry out. Thus, improving the current design in more meticulous detail, based on feedback gotten from users of the current site. Given the designs adaptability, trying the experiments out in other places or context, may prove itself as a valuable next step, in advancing future research on this matter.

Sustainability

Despite this thesis to revolve around the interaction based on the estranged meet, in an industrialized setting, a deeper integration of sustainability principles remains an open opportunity. For instance, reevaluating material choices, maintenance or long-term impact of experiments with an eye on the enhancement of social, environmental and economic sustainability. Future work could explore how design experiments could include collaborations in connection with developers, planners or the municipality in evolving urban areas.

Digital and technological impact

In an era marked by pervasive digitalization, it becomes essential to investigate how technologies shape behaviour in public space. The increasing reliance on digital tools for navigation, identification, and communication may fundamentally change how we engage with each other in open-minded spaces. Further research could critically assess how the constant presence of digital interfaces affects attention, presence, and the possibilities for unscripted or social encounters in urban settings.

CONCLUSION

Between the buildings addresses the growing need for open-minded spaces in cities – spaces that preserve the urban soul and spirit. It also acknowledges the risk of pushing the socially marginalized even further out of the city centre of Aarhus. Taking place in Sydhavnskvarteret, along the Recreational Connection, I have aimed to solve the problem by researching users of the current space as well as the future, to get an understanding of the life, that needs to be facilitated.

To do so, I have attained my insights through theoretical knowledge, spatial analysis, interviews, and case studies. All aiming to understand the lives that needs to be facilitated, thus supporting public life in the urban context. By creating design experiments, that allow spaces for interacting with the site itself and other individuals engaging with the experiments, the urban life can flourish and increase its vitality.

All of the design experiments carry the potential of imprinting some identity and taking ownership of the momentary stay, one way or another – by facilitating expressionism in the experiments, the idea is to let the voice of the socially marginalized be visualised.

How has the interaction been enhanced?

The experiments demonstrate that fostering inclusive atmospheres does not require complete control or uniformity but rather spatial conditions that support unpredictability, spontaneity, and layered use. The project prioritizes accessibility without categorization, hence rejecting normative assumptions about users, instead offering multistable spaces that welcome diverse use and interpretation.

Shifting social realities

This thesis has relied on a mix of theoretical research, analysing the site, and interview-based user insight. The latter being pivotal for understanding the group this project seeks to include also – socially marginalised individuals. It must be acknowledging that this group consist of individuals, whose needs, situations and identities vary widely, and that these are not permanent implications. Throughout the thesis, great emphasis has been placed on socially disadvantaged, which is not necessarily finding themselves in the same context permanently (Nielsen, 2024), unlike individuals struggling with chronic physical or mental disabilities. This project attempts to navigate this by designing a spaces that invites presence without categorization, however without having tested it out in practice, this remains for now as an ambition.

Working alone

Conducting this thesis on my own, have shaped its process and outcomes in other ways, than if carried out as a group. Individual work offered nonconflicted argumentation from other parties, to challenge my viewpoint. Unlike group work, where contrasting ideas or different perspectives can lead to diverse composition and bring unexpected insights to the table.

I have had only my supervisor as my main sparring possibility, through set-up meetings. Besides those meetings, I have also been using my family and friends to test ideas, although their knowledge on the project, may have been limited by how well I could convey the thesis' context. As a possible result, the feedback would be tied to the immediate context of what I presented, thus overlooking broader parts of the process. Had ideas of mine been challenged sooner, it could probably have led to further discoveries.

Reliant on sources information

My understanding of social vulnerability or accessibility issues are almost limited to a theoretical base, with only have some experience working with socially disadvantaged. Interviews conducted has been pivotal and essential as the empirical groundwork, besides the site's characteristics. Not all of these sources used however were firsthand sources, hence could a deeper understanding and interpretations made, had it been.

The municipal plans had prior to my thesis, conducted extensive analyses on the very same site. Relying on the municipal analyses rather than conducting the same ones myself, was I choice made in order to prioritize time and manage scope. However, had I carried out analyses myself, might have led to new discoveries.

Relevance of the thesis

This thesis is in some ways build on an existing and finished development plan, that is being carried out and constructed as I am writing this, which calls for reflection on whether there is any relevance of the thesis.

The design approach of having the site as a laboratory, in this case a former industrial site, and still adjacent to industry, which can be seen many places, the world over, makes the project less unique. This meaning that is also more applicable, as there aren't many conditional settings beyond the area to be industrialize. Given the goal of the design is to foster interaction, increasing vitality without excluding through categorisation, which seems to be a perspective other open-minded spaces would benefit from.

The design proposals made as experiments also have this applicability assessment as part of its use for other projects but just as much other places on site. The interventions placements are proposed rooted in different aspects; historical, analytical or narrative. Nevertheless, are these experiments, where emphasis has been made on the temporality factor, hence not locked or embedded, but added to the site.

REFLECTION

Bibliography

Books

- Follette Story, M., Mace, R.L., and Mueller, J. (1998). *The universal design file: designing for people of all ages, and abilities*, North Carolina: NC State University, Center for Universal Design.
- Franck, K. A. & Stevens, Q. (red.). (2007). *Loose Space: Possibility and Diversity in Urban Life*. Routledge
- Frandsen, A. K., Bonfils, I. S., & Olsen, L. (red.) (2023). *Universelt design: tværdisciplinære perspektiver i teori og praksis*. (1. udg.) Aalborg Universitetsforlag.
- Gehl, J. (2003 [1971]). *Livet mellem husene: Udeaktiviteter og udemiljøer*, (7. udg.). Arkitektens Forlag.
- Gehl, J. (2010). *Byer for mennesker*, Bogværket
- Low, S., Taplin, D. & Scheld, S. (2005). *Rethinking Urban Parks: Public spaces and cultural diversity*. University of Texas Press.
- Lynch, K. (1960). *The image of the city*, Cambridge: The MIT Press.
- Sendra, P. & Sennett, R. (2020). *Designing Disorder: Experiments and Disruptions in the City*. Verso.
- Sennett, R. (2017 [1974]). *The Fall of Public Man*. W. W. Norton & Company.
- Sennett, R. (2021). *The Uses of Disorder: Personal Identity and City Life*. Verso.

Book Chapters

- Bauman, Z. (2002). "City of Fears. City of Hopes". I: Thomsen, H. (red.). *Future Cities: The Copenhagen Lectures*. Fonden Realdania. Pp. 59-90.
- Böhme, G., (1993). *Atmosphere as a Fundamental Concept of a New Aesthetics*, Frankfurt: Thesis Eleven, 36, pp. 113-126.
- Caswell, D., & Schultz, I. (2001). *Folket på gaden: Om posefolket og gadepraktikken*. Gyldendal, pp. 51-57.
- Jensen, O.B. (2013). *Staging Mobilities*. In: *Staging Mobilities*, London, and New York: Routledge, pp. 3-18.
- Jensen, O.B. (2023). *Mobilities Design, Affordance, Atmosphere, Embodiment* in *Mobility Design*. In: K. Vöckler, P. Eckart, M. Knöll, and M. Lanzendorf, eds. *Mobility Design: Shaping Future Mobility*, Berlin: Jovis Verlag, pp. 24-30.
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Interview - Det kvalitative forskningsinterview som håndværk*, Hans Reitzels Forlag, 3rd ed.
- Lawson, B. (2005). *How designers think – The Design Process Demystified*, Architectural Press, 4th ed.
- Waltzer, M. (1986) *Pleasures and Costs of Urbanity*, in Kasinitz, P. (ed.) (1995) *Metropolis. Center and Symbol of Our Times*, New York: New York University Press, pp. 320-330

Articles

Aarhus Kommune (2018), *Sydhavnskvarteret Aarhus C: Udviklingsplan*. Aarhus Kommune, Teknik og Miljø.

Aarhus Kommune (2020), *Sydhavnskvarteret Aarhus C: Bydelsplan nord for Jærgergårdsgade*.

Den Gamle By (2019), *Sydhavnskvarterets skjulte historier*.

Ding, H., Sze, N.N., Guo, Y. and Li, H. (2021). Role of exposure in bicycle safety analysis: Effect of cycle path choice. *Accident Analysis & Prevention*, 153, 106014. Available at: <https://doi.org/10.1016/j.aap.2021.106014> [Accessed May 12th, 2025]

Hansen, H.T.R. and Knudstrup, M.A. (2005). The Integrated Design Process (IDP) - A more holistic approach to sustainable architecture. Available at: https://vbn.aau.dk/files/1624830/The_Integrated_Design_Process_IDP_A_more_holistic_approach_to_sustainable_architecture [Accessed May 5th, 2025].

Hedvall P. O. & Ericsson. S. (2024). *Design for all difference: From inclusive to Nonclusive design – A shift in Categorisation*.

Hedvall P. O., et al. (2022). *Towards 3rd Generation Universal Design*

Jensen, O. B. (2010). Negotiation in Motion: Unpacking a Geography of Mobility. *Space and Culture*, 13(4), 389-402. <https://doi.org/10.1177/1206331210374149> (Original work published 2010)

Jensen, O. B. (2020). *On the move: on mobile agoras, networked selves and the contemporary city*, in Z. Krajina & D. Stevenson (eds.) (2020) *The Routledge Urban Media Companion*, London: Routledge, pp. 96- 106

Jensen, O.B. (2023). *The Bench - exploring exclusionary design through arts practices*, *Applied Mobilities*. Available: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/23800127.2023.2234663> [Accessed: April 1st, 2025]

Kolb David A. (1984). "Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development." Prentice-Hall. Available: https://www.researchgate.net/publication/235701029_Experiential_Learning_Experience_As_The_Source_Of_Learning_And_Development [Accessed: February 28th, 2025]

Lund H. (2018). *Kongen får en konge-eg på sin helt egen plads*. Århus Stiftstidende <https://stiften.dk/aarhus/kronprinsen-faar-en-konge-eg-paa-sin-helt-egen-plads>

Nielsen, C. H. (2024). *Ekskluderende design: når design skaber eksklusion*. Aalborg University Open Publishing. Available: <https://doi.org/10.54337/aau752805939>

Ryszard W. W. (2017). *Hyperreality and Simulacrum: Jean Baudrillard and European Postmodernism*. Institute of English and American Studies University of Opole, Poland. Available: https://www.researchgate.net/publication/318535157_Hyperreality_and_Simulacrum_Jean_Baudrillard_and_European_Postmodernism

VanHoose K., Bertolini L. & Straatemeier T. (2025). *Learning through experiments: The case of low traffic neighborhoods in London*.

Lectures

Jensen O.B. (2024) 'Mobile Agoras and New Public Domains in the Network City' [Lecture], DAU880022L: Cities and Mobilities. Aalborg University. February 13th, 2024.

Webpages

Aarhus Kommune, (no date). AARHUS I TAL. https://ledelsesinformation.aarhuskommune.dk/Embed#vfs://global/AARHUS-I-TAL/AARHUS_I_TAL.xview [Accessed April 23rd, 2025]

Aarhus Kommune (2024). *Klimaaftale*, Aarhus Kommune. Available at: <https://aarhus.dk/klimaaftale> [Accessed May 6th, 2025]

Building Green (2023). *Hotelbyen Aarhus Ø: en god udsigt og en seng at sove i, men så heller ikke meget mere*, Building Green. <https://buildinggreen.eu/together/2023/04/14/hotelbyen-aarhus-oe-en-god-udsigt-og-en-seng-at-sove-i-men-saa-heller-ikke-meget-mere/> [Accessed: February 23rd, 2025]

EUROCITIES (no date). *Aarhus*. Available at: <https://eurocities.eu/cities/aarhus/> [Accessed May 6th, 2025]

Hansen M. (2022). *James J. Gibson. Den Store Danske*. https://denstoredanske.lex.dk/James_J._Gibson [Accessed March 30th, 2025]

Husen M. (no date). *Det Fælles Tredje*. <https://michaelhusen.dk/det-faelles-tredje/#more-41> [Accessed March 4th, 2025]

Lassen, K. (2022). *Region Midtjylland* [Online], Den store danske. Available at: https://denstoredanske.lex.dk/Region_Midtjylland [Accessed April 23rd, 2025].

Socialmonitor (2024). *Skrå bænke, støj og skarpt lys: Ny forskning viser, hvordan byer skubber hjemløse væk*. <https://socialmonitor.dk/nyheder/art9765082/Ny-forskning-viser-hvordan-byer-skubber-hjeml%C3%B8se-v%C3%A6k> [Accessed May 2nd, 2025]

Social- og Boligministeriet (no date). *Udsatte Voksne*, Social- og Boligministeriet. <https://www.sm.dk/arbejdsmraader/udsatte-voksne> [Accessed February 24th, 2025]

Videos

Whyte William H. (1964). *City Spaces, Human Places*. Dailymotion [online]. Available from: <https://www.dailymotion.com/video/x8mpdo3> [Accessed March 18th, 2025]

APPENDIX

Appendix A: Interview Guide	2
Appendix B: Transcribed Interview (Aske)	3
Appendix C: Transcribed Interview (Jannik)	9
Appendix D: Transcribed Interview (Mads)	27
Appendix E: Case study - Sydhavnspejlerne	34
Appendix F: Case study - Hugh Whinfrey	51

Appendix A

Interview/Dialog Guide

Introduction: Introducing myself, Aarhus Municipality's development plans for Sydhavnskvarteret, and the dissertation's stance of interest. Thereof, explaining which topics the thesis concerns, along with the following questions, not in the named order. Furthermore, permission to audio-record the interview is asked to process and possibly quote their statements for the research.

- *What are the biggest challenges when moving through this space / a public space?*
 - o *What barriers do you experience in moving through the space?*
- *Which functions are, in your opinion, missing in the public space?*
- *How do you think future changes can balance different users' needs, including socially disadvantaged groups?*
 - o *Do you think adding specific functions (e.g., small cafés, cultural spaces, play areas, sports facilities, etc.) would benefit the area?*

Besides the above questions are the ones that have been asked in all interviews. Several other questions were asked, as the interviews evolved and dependent on whoever was being interviewed. The individuals interviewed with insights on having a disability or disabilities (either by experience through their own body or having clear insight knowledge regarding the same challenges), the conversation and questions tended to revolve around physical aspects of mobility, whereas individuals being socially disadvantaged revolved more about ownership, psychological and social barriers.

Appendix B

Transcribed interview: Aske foreman at Sydhavnskvarteret

Introduction and explanation of the scope for this thesis, also a walk-through of the subject which the interview will be about.

At Det er noget af det der bliver lagt rigtig meget vægt på. Det er det her med ressourcerne, som jo sagtens stadig kan blive brugt.

[00:06] 100 Altså. Men jo som sagt, så startede gadelivet som forening som projekt for at kunne... Altså faktisk der var noget der hed socialt frikort der var gadeliv allerede i gang med at arbejde med, den slags projekter, hvor folk kan få lov til at tjene en lille klink på det de laver. Det første projekt var det, der hedder "poverty-walk".

Det ved jeg ikke, om du har været ude på?

Jeg har ikke prøvet endnu, men har faktisk tiltænkt... Jeg har prøvet at finde nogle datoer hvor jeg kunne, fordi det er, jo er et rigtig interessant projekt for at man netop altså som du selv siger der får man aktiveret. Der er nogle erfaringer man kan man kan trække på, ikke?

[00:51] Bestemt

og der er så og hvilke nogle historier som også er interessant for [at] folk kan forstå og være med som en del af. Jeg synes det tit at det jeg oplever, nu har jeg boet i Århus hele mit liv, er det at det bliver meget en parallelverden, så man ikke får lov til at kigge ind i eller "får lov", måske man bare er lidt uopmærksom?

[1:11] Altså man kan sige... Nu har jeg jo været tilknyttet hernede som sjakbajs på Sydhavnspejlerne siden det startede 6 år siden eller hvad det, ikke? Og i alt den tid jeg har været hernede, der har jeg bare fundet mere og mere ud af hvordan den der gråzone, hvor stor den faktisk er. Fra det som vi synligt ser som værende folk der er på gaden eller misbrug – Er meget synligt vi ser i billedet, som vi tænker over "hov, det er nogle af de socialt udsatte det der", ikke? Men hvor mange mennesker der faktisk kommer og bruger værestedet og kommer og bruger nogle af de her, også de aktive tilbud som er socialt udsatte, et eller andet sted på skalaen. Som jo i det øjeblik, du ikke kan passe et almindeligt fuldtidsarbejde, så er det jo så at sige, allerede havnet i den kategori og på den måde så kan du hurtigt komme længere og længere ned, ikke, fordi du er jo ligesom omme på den anden side af samfundet. Det er jo så der hvor man siger "jamen hey hov", der kommer faktisk nogle mennesker her, som på en god dag kan en hel masse, men så duer det måske ikke lige den anden dag.

men så på den måde man ligesom strikker nogle tilbud sammen, hvor man ligesom med Sydhavnspejlerne, hvor du kommer og møder op. Du kan så ikke være sikker på arbejde, men der er en god sandsynlighed for at arbejde. Hvis ikke, så bliver du skrevet op til gangen efter, men til gengæld så er der heller ikke nogen der skælder dig ud hvis du har en dårlig dag.

Og det er jo helt vildt at se, synes jeg, for hvor mange der har gavn af det og hvor meget det spreder sig ud i hele byen. Der bliver flere og flere folk, der bliver sendt herved fordi der er

simpelthen ikke andre tilbud af den kaliber.

Som sagt, så var det jo noget, der sprang ud som forening simpelthen for kunne lave det.

Når jeg tænker ind, det du siger, netop det med at der er mangel på det [tilbud af den kaliber], så hører jeg dig også sige, jamen at der måske også er et behov for nogle funktioner der bliver lavet, måske i forbindelse med udviklingsområdet her, at det i hvert fald enten bliver oprettet noget nyt eller i hvert fald ikke glemt, det gamle. Men hvad er det så, især man har brug for, er det den fleksibilitet der ligger i jobbet eller er det måske bare at der er et job.

Noget af det der står i den udviklingsplan, er jo for eksempel, det her med at kunne drifte, ikke nødvendigvis kun cafeer, men tanken om at det skal være erhvervsdrevet området. Om det så skal være caféer eller skal det måske være gartneraspektet, hvis der skal være mere grønt i området? Det er et meget industrielt område.

[03:54] Altså jeg vil sige selve jobfunktionen, der er selvfølgelig nogle fysiske og nogle psykiske ting, hvor alle er forskellige, så nogle ville måske godt kunne stå og arbejde i en café. Nogle ville ikke kunne det. Det er jo derfor vi har Sydhavnspedellerne, det er sådan lidt den første indslusning kan man sige: kan du gå med en spand og samle lidt affald? Og der vil jeg sige det, at det helt klart det vigtigste i alt det her, er jo fællesskabet. At du kommer ind og bliver set i øjnene og kommer ind i en del af et fællesskab. Vi lærer hinanden at kende og får en fornemmelse af hvad er det for et menneske, vi har med at gøre så du også måske selv kan have en indflydelse på hvad er det du kan? Og hvad er det du ikke kan. Man får prøvet nogle ting af. Så sjovt du lige siger café fordi det er det sidste projekt der lige er startet. Det er at Gadeliv har overtaget Café Folkestedet [og som nu hedder Café Gadeliv] nede ved Godsbanen, så nu er der kommet en ekstra ting på dernede også, Allan hedder han som står for det dernede. [Allan] som ellers sad med pant for pant, som jo er et af de andre projekter.

Hvor der bliver indsamlet pant [til gode for hjemløse].

[05:03] Lige præcis. Der er der så nogle af de lidt mere faste, som er på det. Som sagt, Sydhavnspedellerne, er den helt åbne ting. Det er totalt i vækst på alle mulige måder det her, og kommunen synes jo også at det er vildt interessant, det er sådan, så sidder man der med en borger, der egentlig gerne vil, men ikke rigtig. Ved hvad kan ikke rigtigt og Sådan ikke. Jamen så så bliver det simpelthen henvist hernede til og kan om ikke andet så kan man lige komme ind og prøve at få lov at lave noget og så kan man jo se hvad der kan være i fremtiden eller Sådan noget, ikke?

Og Jeg tror også, at mange af os der arbejder hernede, jo selv har stået i Sådan en situation. Ja, det synes jeg jo er rigtig vigtigt - fordi at jeg, du ved, jeg har jo selv været fleksjobber her. Og har endelig set, hvad fanden er det? Jeg har haft en uddannelse på musikkonservatoriet og burde egentlig Sådan, men alligevel så har jeg på trods af det, så har jeg ikke været i stand til at have den mindste fuldtidsjob. Sådan. Og så har jeg ligesom Sådan fundet en plads. Her ved vi ikke hvor jeg kan bruge noget af den erfaring jeg selv har fra min egen opvækst som sådan, har været delvist kompliceret, ikke? Jeg vil betragte mig selv, som det, man måske kan kalde for halv socialt udsat, hvis man kan sige det, ikke.

Hvad er det du, hvis du sådan, hvis må jeg spørge ind til den situation, ikke. Den kunne jeg forstille mig deles af mange. Vi snakker om den her gråzone for det, fordi det måske også tit bliver dem som er hårdt ramt, som bliver ansigtet udad til, men at der er faktisk ligger rigtig mange imellem det at være socialt udsat. Den gruppe, hvor man sådan lidt bliver, som du selv kalder det halvt

socialt udsat. Er der flest af dem, føler du eller Sådan?

Fordi det måske typisk også dem som er mest udsat, tager fokusset, men netop det der med, at hvis man skal lægge fokus på socialt udsatte, skal man huske alle?

[07:05] Men det er jo svært at sætte folk i kategorier på den måde. Jeg tror de det er helt ganske enkelt umuligt. Men jeg har ikke tal på, hvor mange der har været på kontanthjælp i 10 år, uden at blive afklaret eller uden at sidde på gaden, men som sidder hjemme i en eller anden lejlighed, eller er mere eller mindre velfungerende. Jeg tror, der sidder jo, der er utrolig mange, der føler, de har et ben ude for samfundet og sådan på den måde. Men det synes jeg jo bare er det smukke ved sådan noget som det her [initiativer som Sydhavnspedellerne] at man så kan komme ind et sted, hvor man faktisk kan trække hinanden op på den måde.

Og man kan bruge noget af den erfaring, man har, som måske ikke har været så positivt, men faktisk til at altså, jeg ser det jo lidt som sådan en uddannelse jo nærmest, ikke? Noget af det, som jeg ikke har været så glad for i mit liv, i virkeligheden på en måde har været en uddannelse. Noget, som jeg ikke kunne have lært på en skole, ikke? Eller sådan noget, som jeg kan bruge, når jeg er sammen med mennesker hernede. Sådan nogle ting, der er, ikke? Men altså, der foregår jo utrolig mange ting i området, ikke? Der er jo også, over på den anden side, er der jo også musikere og kunstnere og forskellige ting, som sidder og har lejet sig ind billigt herhenne siden...

Ja, du tænker på heromme bagved lokalerne?

[08:33] Ja, præcis. Hvilket jeg i øvrigt selv har gjort og gør.

Noget af det, jeg nævnte til at starte på, var bl.a. bygningerne. Og noget af det, jeg har været spændt på, det er, om I kan se, når I går rundt i bybilledet, hvor vidt det egentlig giver noget, eller om det tager noget. Fordi der er ren arkitektonisk udsmykning, og det kan gøre så, og så meget, men uden at prædefinere det for meget. Er det noget, I tænker, vi ville hellere være den bygning foruden?

[09:12] På nuværende tidspunkt, så har det været et kæmpestort plus, fordi at dem, der har købt sig ind herovre, har gjort det også på nogle præmisser, at der også kunne være noget i forhold til de sociale udsætter.

Indtil nu, så har det jo ikke været bygninger. Det har været byggepladser! Og det har været arbejde til os. Vi har været fast ansat på de her byggepladser. Gået og ryddet op og haft god kontakt med bygherrer og alle de ansvarlige. Så der har vi været nogle gode år med fast arbejde. Det har været win-win for både bygherrer, de kan kan sige, hov, Gadeliv, vi ansætter Gadeliv, så har de gjort deres, og omvendt, vi, altså du ved, det har været sådan en win-win-situation. Men altså, jeg synes bare, det er for tidligt at sige, hvad der så sker nu, ikke? Fordi i det øjeblik, at nu begynder bygningerne at være færdige, og så er der jo lige pludselig flere tusinde nye lejere, som også lige skal vænne sig til, at...

Og du drømmer ikke om, hvor tæt de bygger hotelværelser herovre. Det er fuldstændig vanvittigt. Så når det begynder først at køre, så må vi se, så kommer vi jo også på arbejde med det der ambassadør-ting, fordi det har jo været en kæmpe stor del af det, at naboer kigger skævt. Men at vi har de gule veste. Og der er nogle, man kan lige sige, hov, vi har fundet nogle kanyler her – Der er et sted man kan gå hen. Så på den måde kommer der til at være et kæmpestort arbejde for os i det her. Der kommer nye ind hele tiden, så det bliver jo bare spændende at se.

I er jo lige overfor værtsstedet, hvor der også er mange hjemløse, der kommer, ikke? Har det været en god nok synergi mellem byggepladser og det at skulle være...

[11:15] Jeg tror, at hvis ikke vi kunne gå i nåleparken og aflevere værktøj tilbage til byggepladsen, fordi der er jo så et klientel, der er rimelig hårdt ramt, hvis man kan sige det sådan, som 'raider' byggepladser og laver ballade og sådan. Så på den måde, så kan man sige, at det der med, at der som sagt er nogen, man kan gå til, det er jo sindssygt vigtigt. At der er bindeled imellem. Og de kan få stjålet noget værktøj, og så kan vi komme og aflevere det tilbage igen, og alle sådan nogle ting der.

Men man kan sige, at der er jo sådan en synergi i det hele, hvor man kan sige, at Værestedet er mere et værested, hvor man ligesom kan komme og være og få mad og sådan nogle ting. Der jo sidder så også en jobkonsulent derovre. Men jeg vil vove at påstå, at gadeliv, som en stand sammen i hvert fald, løfter en meget, meget stor del af den opgave. Der kommer mere og mere opmærksomhed på det. Folk bliver sendt herved fra andre steder i byen.

Snakker vi om nåleparken der, og det er jo et område, der ikke nødvendigvis har et specielt godt ry, når man snakker sådan bare ren folkemunde, og netop fremtidsmæssigt med det her udvikling, der er på vej. Hvordan tænker du Nåleparken, men om det skal være i samme sammensætning som det er nu, eller hvis vi kigger tilbage til da Værestedet, var nede ved Klostertorvet og Klostergade, hvor der også var et nålerum, så var åbningstiderne måske lidt skæve, fordi man nødvendigvis som bruger ikke lige passer ind i det tidsrum.

[13:08] Jeg tror, at man som nabo herovre på den anden side, hvor der måske er et par baggårde, som er de sidste ulåste tilbage i byen. Det klientel fra Nåleparken bevæger sig ud. I gamle dage fandt man jo kanyler i sin baggård, men alt er jo låst af nu. Og så kan man sige, jo Nåleparken er flittigt besøgt, men det er også uværdigt. Altså de der to skuer der, vi render rundt og rydder op, muger ud eller hvad vi nu skal gøre.

Men det er ikke et trygt sted at være, du bliver rullet, det er et hårdt miljø. Så der er brug for den slags steder. Og jeg tror da, at jeg kunne da godt have nogle gode ideer til, hvordan sådan noget skulle være, men du ved, det er sgu svært. Det skulle jo helst være sådan, at det er gemt væk på en eller anden måde.

[En af foreningsmedlemmerne og faste arbejde stikker hovedet forbi og spørger Aske om han skal aflønne "dem" – her er der tale om dagens arbejdere, der har været Sydhavnspejdere – hvortil Aske svarer: "Det må du meget gerne... Det er godt nok lidt tidligt, er det ikke?"]

Men det virker til at der er et synligt behov også, for Nåleparken? Altså det der med at skulle finde en plads, ikke nødvendigvis at komme med en opskrift på det her og nu, vel, men det der med at kunne se om behovet for, at der er plads til, hvad skal man sige, at kunne... Fordi der er jo også rusmiddelcenteret selv, der er nede af vejen, hvor man jo i princippet også kan komme ind og medicinere på den måde.

[14:43] Det er rigtigt. For dem, der er i det program... Og der er jo flere, som vi har hennede, der kommer i det program. Så det er bare det, at de kan gå ned og få deres lille morgenfix. Det kan faktisk være med til at gøre, at de uafhængige kan gå på arbejde. I et mere fungerende omfang. Men det er bestemt ikke nok til at dække det behov, der er hennede. Man er jo ikke junkie fra otte til tre.

Nej, men det er jo det. Det er jo den problematik, det drejede sig om, da det var nede på Klostertorv, fordi det netop var de der åbne-lukke-tider, men det...

[15:22] Men det er her jo også. Der er jo også et fikserum, hvor der er sygeplejersker ansat, men det er jo igen inden for det her tidsrum. Så altså, vi accepterer mange. Du ser noget lignende det samme i kødbyen i København, hvor der er nogle af de kreative vækstlag, som rummer, at der også render nogle bøller og sådan, ikke? Så man kan sige, at nogle af de naboer, vi har herhenne, inklusive mig selv, er vi jo nogen, der faktisk er sådan, godt lige kan sige: "hey, ryd lige op efter jer selv." Måske ikke behøver at ringe til politiet hver gang. Og sådan det der med, at man overhovedet ikke taler til hinanden, ikke? Hvor mange vil være totalt skræmme over, men det er da også skræmmende nogle gange, når de sidder der, og der er fandme nåle og sølvpapir ud over det hele, og råben og skrigen, og sådan noget der, ikke? Men et eller andet sted skal det jo være. Altså, det... Ja. Det er klart, og det er et hårdt miljø.

Men jo, jo, der er mange ting, man kan tage fat på, og igen, altså, jeg vil sige, at jeg er spændt på at se, om vi får den tid til at udvikle på den her del af området, hvor den anden del er færdig. For jeg kan ikke rigtig sige nu, hvordan det fungerer med det her nybyggeri. Men jeg kan i hvert fald garantere for, at der kommer problemer i det øjeblik, at alle de her firmaer er flyttet ind, og hotelværelser, og bilparkering, og at der kommer tusindvis af mennesker til at arbejde til dagligt her. Og få dem, alle dem, til at komme ind i, hvordan det fungerer hernede.

Og så igen er det jo bare vigtigt, at der er et sted at gå hen. Og det er jo der, hvor vi er her. Så jeg er spændt på det, ikke også? Så jeg håber på at der er tålmodighed fra kommunes side også til at have en naturlig udvikling i sådan et område her, der rummer så mange ting, der er så vigtigt på den måde.

Noget af det, jeg har tænkt meget over, det er det her med, at... man ligger lige oppe i vandet. Forholdet mellem vandet og så, altså fordi det kan nemt blive sådan en kold ting at tænke på havnen. Altså jeg synes, man ser ikke tit ud ved stranden. I det omfang, jeg kender stranden, der er der jo ikke tit, man nødvendigvis ser mange socialt udsatte, selvom det er et område fyldt med liv. Er der et forhold der, som man måske skulle tage højde for? Har man ikke lyst til at bringe vandet mere i spil i byen? Der er et ønske om, at man måske bringer vandet mere ind, og bruger det som en del af miljøkarakter for området.

Jeg også bare generelt for byen, fordi der er jo nok nogle forskellige interesser. Der er jo nok nogen, der har enorm interesse i at udvikle havneområdet til noget, der bliver helt vildt attraktivt på en mulig måde. Man kan sige, havnen... Altså vi kan snart ikke komme længere ud. Men så kan man sige, jo jo, det er jo det, der er specielt ved Aarhus som havneby, er jo, at det er lige ud til havnen, men det er altså fire minutter fra Banegården. Ja. Så derfor er vi stadigvæk i centrum, og det er jo så det, der er lidt uhørt, det er jo det, der er usædvanligt, det er, at vi har hele det her segment, som faktisk ligger så tæt på centrum. Fordi du har brug for at være i nærheden af centrum. Du har brug for at gå ud og samle pant. Du har brug for at være i byen. Du kan ikke klare dig ude på molen.

Er det ikke også, hvis jeg forstår det ret, så er der også noget i den mobilitet ved at kunne være ved nogle knudepunkter transportform af busser, tog og letbane, som bliver meget benyttet.

4 minutter ikke er alverden for nogle og for andre en lang distance.

[19:47] Jo det er klart - hvis du ser på, der er jo ikke rigtig... hvad er fire minutters gang fra... Du ser jo det samme i København. Der er for eksempel det gamle Slagteri-område i København, er jo sådan blevet mere etableret, men der oplever du virkelig det der clash, hvor der er politibiler 24-7. Folk der stikker hinanden ned og sådan noget. Hvor der oplever du så det clash der, fordi... Du vil godt have nogle fans i restauranter ind, men samtidig har du også det her miljø. Så der er så lidt mere sådan en, kan man sige, aggressiv profil på det på en måde. Men du kan ikke få de her ting ud af byen.

Men jo jo, det er klart, altså. Men man er som udsat, så har man brug for byen. Og der er jo snart ikke rigtig flere ting tilbage i byen, som ikke er for de velfungerende.

Men så hvis man rent enkelt forbinder det med det, så er det ikke fordi, der er behov for en oftere busrute ude langs vejen? Fordi man måske ser af så tæt på byen.

[21:06] Ja, jo - altså jeg ved ikke hvor meget, nogen kører bus, nogen gør ik' og sådan noget, men jo, det kan godt være. Jo, det er da klart jo, jo mere du skubber folk ud, jo mere er der brug for forbindelse til dem. Helt klart. Men det der med at være i gåafstand til ting, det er fuldstændig essentielt, og du er også nødt til at være, hvor andre mennesker er. Du kan heller ikke bare sende rotterne ud i skoven. De er jo, hvor menneskerne er, kan man sige. Vi har brug for hinanden.

Godsbanen for eksempel, den har jo også sit præg på det at være hjemløs. Der er jo også brugere af Godsbaneområdet, der skal herover. Der er langt mellem tingene lige pludselig. Men sådan noget som... Jeg bruger meget tid på belægning for eksempel også. Fordi der kan være vanskelighed i, hvis du skal befærde dig hen over brostensareal kontra en asfaltvej. Fordi det giver nogle udfordringer. Er det noget, du ser som en udfordring for jer også?

[22:16] Nej, altså...

At der bliver lagt væk på, at det for eksempel ikke skal være et gammelt brostensvej, men måske er mere asfalterede veje?

[22:33] Det er jo ikke noget, jeg på den måde har tænkt så meget over hernede. Men jo, der kan sgu da godt være noget med grusvejen ned til Nåleparken, når der er is og sne. Men i forhold til Nåleparken, det er så en ting. Men det er jo meget centralt det her sted, kan man sige. For nogen har det været et problem, sikkert, 100%, at skulle derud til Spor 7, hvor de har været vant til at kunne komme på herberget.

Men det er ikke noget, der har været omdiskuteret? Det er ikke noget, I har snakket om som et problem, det her med fremkommeligheden i området?

Nej, ikke i det her område. Nej. Men jeg kan ikke... Når jeg tænker, at måske har jeg hørt nogle brokke sig over sprog 7. Det er ikke noget, jeg kan detaljere fortælle så meget om. Men det er klart, at med dårlig gående, så kommer du måske hened i stedet for.

Aske, tak! Det var de spørgsmål jeg havde for nu...

Small talk and rounding off the interview

Appendix C

Transcribed interview: Jannik – Daily manager at Sydhavns kvarteret

Nå, så kører vi. Specielt det at gå ud på Sydhavns kvarteret, Aarhus' udviklingsplan og så især den rekreative stil. Og den kommer til at gå lige igennem Sydhavns kvarteret.

[00:16] Ja. Så vidt jeg har forstået det. Op på Kulbroen, du tænker på.

Intro og forklaring om omfanget, samt hvad interviewet vil berøre af emner. Også en forklaring at Nådeparken er et interessepunkt, men bliver ikke inddraget i opgaven.

[01:43] Det [Nådeparken] bliver jo sådan en eller anden form for en krudttønde, ikke? Der står dernede, og nogle dage, så er det jo fint, ikke? Og andre dage, så fylder de rigtig meget, ikke? Og så kommer de jo helt sikkert til at bevæge sig over i det her nye, moderne miljø, hvor man kan sige, deres indgangsvinkel er nok desværre sådan en kriminel tankegang i det, ikke? Altså, hvad kan jeg få ud af det herovre? Hvad kan jeg rave til mig? Og hvem kan jeg stjæle og platte fra, ikke?

[02:11] *[En af dagens medarbejdere går forbi og ønsker fortsat god dag]* God dag, Alandé.

Så man kan sige, de er jo sådan set et eller andet sted, undskyld udtrykket, hamrende ligeglad, hvad der kommer op. Det er, hvad de kan få ud af det. Der er det jo svært, fordi jeg tænker meget sådan noget nåleparken og social udsatte, at det er meget af navn og ikke af gavn. Det lyder flot, at vi har dem med ind i, men hvad er det reelt, vi har dem med ind i? Fordi det er enormt svært at lukke ind i gruppen. Altså ind i det sociale sammenværd. Altså man siger, at der er måske i bund og grund kun 70 mennesker, der render rundt hernede, så fylder de jo for 300. Hvis du går op og spørger GLS-vagterne, der skal sørge for, at de ikke stjæler butikkerne, så føler de jo, at der er flere hundrede af dem, der stjæler hele dagen lang. Så de fylder rigtig meget. Og derfor vil man selvfølgelig gerne inddrage dem. Men det er bare til hvad?

Når man læser udviklingsplanen, så er der lagt meget vægt på især kunst, ressourcebrug, og det er jo der, man meget tænker sociale udsendte, inden så vidt jeg læser det, på, at de måske ville kunne igennem foreningsliv som i danner i Sydhøjskateret, men også igennem, som I har Café Gadeliv nede ved Carl Blochsgade. Jeg ser eksempler på, hvordan man kan drage fordel begge veje, altså både som foreningsliv og café, eller hvad det måtte være, men også som socialt udsat, der bidrager til det, også for noget igen. Vi snakkede om det sidste, det her med, det giver to timers arbejde, og så får de 200 kroner. Det, de skal stjæle for at kunne opnå sammen, altså den arbejdsbyrde der, den er...

[03:59] Det kan godt være, at de kan gøre det på 10 minutter i kvarter, men det fylder meget mere i dem. Det er ikke rart, forstås det. Det er også pisse ubehageligt, at det er taget, men følelsen af, at man skal gå ind et sted, forstås det er ikke noget i lommen. Man føler sig begloet på, før man kommer ind. Man skal gå og holde øje med, at man ikke bliver opdaget. Altså, fandme desværre, når du siger i forhold til, at de er skrevet ind i planen, fordi det er af navn. Jeg tror ikke, der er en reelt handleplan på, hvad skal vi så bruge dem til. Fordi de sociale udsatte, som er hernede, det er jo ikke dem, vi sætter op på caféen heroppe. Altså de er for syge, de er for snavsede og for mange sygdomme og sådan noget. Så der vil vi måske begynde at hente nogle over for Kofoed Skole eller noget for nogle bostøtteordninger. De er der socialt udsat på papiret, men de er meget bedre fungerende, end dem, vi er gået med hernede. Det vil sige, hvis vi sender nogle af dem, der går op på caféen hernede, som de være her ti minutter og gå, fordi de føler, det er ubehageligt. Det er som alle andre, der går om i baghaverne og ser en, der sidder og fikser sig selv – det er ubehageligt at se på. Så jeg tænker, hvad er det for nogen? Er det dem, jeg går med, som er de tungeste? Eller er det dem op for caféen, som måske godt kunne fungere i et fleksjob eller kunne komme ud i noget beskyttet eller andet. Så de er bedre fungerende.

De er måske allerede bedre integreret i samfundet, end dem, man ser her.

[05:27] Ja, og dem vil jeg jo sige, hvis de kan blive kørt ind i noget herovre, så er det jo fantastisk. Men den gruppe, vi har nede for Værestedet af, og Nålparken, de kommer til at være i overskud. Altså, de kommer ikke til at kunne puttes ind nogen steder andet, end som ballademagere.

Området, som det er nu, når man kigger på de funktioner, der er i bybilledet, som de drager nytte af, er der nogle paralleller, man kan trække over? Er der noget af det, som måske ville kunne indgå i et bybillede, fremtidigt bybillede, som ville kunne gavne dem også? Altså sådan, at man kan... Det er jo ikke, fordi man behøver sammensmelte, men måske kan lave bio-rum, som kan bruges af alle - Nogen bruger området om natten, og nogle andre om dagen.

[06:40] Jeg synes jo, det ville være flot, hvis nu for eksempel kommer der fire visevært job over i det nye byggeri herovre. Det ville da være smageligt, hvis de ansatte, nogle af dem, der faktisk også har gået og ryddet op de sidste fem år derovre, i stedet for at sige, nu har vi brugt den gruppe, nu sætter vi det ud på Jobnet til at få en rigtig visevært. Der tror jeg godt, man kunne. Jeg tror godt, vi kunne finde et par stykker herovre, der kunne gå ind i det rigtige arbejdsmarked. Der kunne man godt, men det er mere et spørgsmål, om de er villige til det at åbne op. Så længe vi har dem i sådan en lille lukket pakke med to timer, hvor jeg tager ansvaret for det, og de ikke skal have ansvaret for, hvad der kan ske. Det kan jo godt være, at de skal have nogle flere fridage, og de kan også godt finde på at møde beruset op på arbejde. Det tror jeg ikke, der er nogen arbejdsgiver i, lad os kalde det den rigtige verden, der vil finde sig i. Du får ikke så mange chancer, som du får hos mig. Jeg kan godt fyre dig i dag, og så ansætte jeg dig på onsdag igen. Det er der hvor vi er. Nogle gange må jeg lige sætte en grænse. Dem [grænserne] skulle de gerne have lært, inden de kom ud, og begynde at begå sig derovre. Og det vil jeg godt betvivle, om de kan. Så jeg tror, der kommer en afstand imellem. Jeg tror, det herovre bliver sådan lidt, jeg er ikke meget på bordet hipsteragtig, men der bliver nogle flotte caféer, noget Train og nogle kunstgallerier og noget kunstskele, og det bliver noget... Det bliver et spændende miljø, men jeg tror bare ikke, der bliver specielt meget plads til dem hernede. Altså, de kommer til at gå rundt og rode i skraldespanden og stjæle cykler og lave små indbrud og alt muligt over bliver et irritationsmoment, som de også på mange punkter er endnu her. Men vi har måske bare fået kriminaliteten fra at være 100 indboende om dagen hernede til at være 20 indboende om dagen. Bare for at sætte dem i tal, ikke?

Og det er jo, som jeg husker det fra sidste samtale, der snakkede vi også netop om det her med, at Sydhavnspejlerne har givet den mulighed for at kunne tage noget ejerskabsfølelse af forskellige områder. I takt med det sker, kan man se hærverk og indbrud og kriminalitet, det er dalet?

[08:55] Ja, og det er det voldsomt. Altså, det er j en af de ting, vi er stolte af. Det er helt sikkert. Og det er jo ikke en af de ting, vi regnede ud, der ville ske. Altså, jeg kunne jo ikke regne ud, da jeg startede det her, at folk ville blive taget ansvar og faktisk være stolte af, at jeg går på arbejde. Og jeg kunne sådan lidt i tanke om, at jeg kunne faktisk også godt selv huske, da jeg blev ansat, at der var en, der kunne bruge mig, og blev pavestolt. Men det havde jeg lige lidt glemt. Så jeg tænker, at hvis man bliver ved med at bygge på dem i det forum, vi har, og man kan håndholde dem med sådan en som mig, der går med dem over, så tror jeg godt, vi kan få rigtig godt samarbejde og flyde ind og være og sådan noget. Jeg tænker, at der bliver noget oprydning efter koncerter på Train og sådan noget, hvor vi så også kan komme ind i gruppen, så vi ikke bare er dem der. Vi er faktisk noget, der har hørt til herovre. Men det må vi se, når det kommer. Det bliver jo ikke mine medarbejdere, der går op og køber en kop kaffe til 62 kroner, eller hvor meget de kommer til at koste op på de her lidt halvdyre restauranter og caféer. Så man har jo også skåret den gruppe fra, bare ved den økonomi, der ligger i det. Så vi kommer ikke til at... Vi kommer måske ikke til at bruge den der... Vi kommer et plateau med noget park, som kommer til at ligge i højde med Kulbroen, lige oven på Train. Så kommer vi også til at have 15 stive Grønlændere og alt muligt til at sidde op, og så skal de smides væk. Det bliver vanvittigt besværligt at få det til at bare køre harmonisk. Jeg tror, der kommer mange sjove, små problemstillinger, det gør det altså.

Men hvis man så ser sådan en pladsdannelse, som der for eksempel ligger i støbeskeen for det, og tiltænkt andre områder ind, herinde [Peger ved siden af Nålparken], hvor der også snakkes om at

skabe pladسدannelse, er det så med samme risiko? Der er nogle ting, man kan implementere, hvor i, man ville kunne... [Jannik :] Ville kunne hjælpe til at man opførte sig ordentlig, for at sige det på mildt dansk?

Ja, måske, eller i hvert fald kunne indgå i bybilledet til en vis grad? Jeg selv Aarhusianer Og der kan jeg da huske, da de havde Klostertorvet, at der var lidt en splittelse af gaden. Du havde den ene side og den anden side, og der kunne man godt mærke, hvor det var mest trygt at være. Men så var der også noget som Mølleparken, hvor jeg husker fra min gymnasietid – da man måske også var lidt ung, kæk og turde lege lidt med nogle grænser, som andre måske ikke gør – der kunne man godt sidde nede sammen med nogle andre, som måske ikke sad i samme heldige situation med et trygt bagland.

Det er mere alkoholisk, og det er flere grønlændere. Det er jo ikke de hardcore narkomaner, der sad på Klostertorvet. Det er lidt den samme gruppe, men en anden afart af dem. Der er mindre ballade om dem, men de fylder mere, fordi de råger og skriger. Det gør narkomanerne ikke, de går meget stille. De [alkoholiske] fylder meget i gadebilledet, men kriminelt og ballademæssigt fylder de måske ikke så meget som den anden gruppe gør. Jeg syntes mere, at det var sådan noget med, at man kunne blive generet og stå og råbt på. Så stod der en lækker pige, så fik hun at vide, at hun var lækker, tyve gange og af 5 forskellige. Det var mere sådan noget grænseoverskridende end det var decideret, at folk gik hen og stjal tasken eller sådan noget. Det ville du kunne risikere hernede, at der var en, der løb hen og løb med din taske. Det fornemmede jeg ikke, hvad det var, der foregik så meget på Klostertorvet. Det var mere internt, de havde ballade med hinanden – og så at de råbt og skræg, var fulde og lå og sov og pissede og alt muligt sted af. Og derfor så syntes man at der skulle gå ud og rydde op og bruge 3 millioner på det, for de samme mennesker sådan set sad der bagefter.

Men man havde jo et alternativ. Man gik jo ned og sagde til dem, at hvis I flytter herfra, så er der plads til jer nede på Godsbanen. Det er der jo ikke med den her gruppe. Altså, de kan jo ikke flytte nogen steder hen. De har prøvet at snakke om, at de skal ned på Sumatravej, du ved, så de kan komme lidt væk fra det fine nye her, ikke? Det kommer ikke til at ske. Det gør det ikke. Altså, det har jo lidt en magnet, fordi man kan komme over og lave lidt [gnider fingrene som tegn på penge]. Vi får hus-forbi-sælgere, der kommer til at stå derovre. Men det er også et spørgsmål, hvad det er for nogle mennesker, der kommer, for jeg fornemmer meget det er erhverv, der kommer derovre. Så det dør vel også efter klokken 4 [16:00] på en eller anden måde derovre?

Det bliver udlagt som erhvervstridet område, så på den måde har man sådan noget som Danske Bank fx. Det er et stort område, som godt kunne gå hen og stille af efter kl. 16. Men caféer er jo også drevet af erhverv, og det har jo nogle andre åbningstider.

Men der kommer de jo til at gå uden for vinduet og kigge ind, fordi de ikke kommer ind på caféen. Så for dem er det jo bare, når der sidder alle de rige, at så kan jeg måske klatte en tyver, eller løbe med deres elcykel, eller et eller andet. Et nyt "ta-selv-bord". Og det tror jeg, at den eneste måde, vi kan drukne det, det er ved at, ligesom vi har lavet et ansættelsesprojekt, hvor man kan komme ind og være en del af, tage ejerskab, hvor man måske siger: "hey, du skal sgu ikke stjæle en cykel her, hvor jeg går og arbejder". Som er en af grundene nu, at når vi går her, så er der ikke nogen [der stjæler], før i tiden, så stjal de jo alle dem der [peger på cyklerne der står foran Danske Bank], men nu fordi vi går og rydder op, så stopper vi jo folk, hvis de står og roder med dem. Siger: "hey, gå et andet sted end at stjæle en cykel". Det kunne man godt bruge mig til at gøre, men det ved jeg ikke, om de vil.

Det jeg også har hørt dig sige, det er broforbindelsen imellem folk fra Værestedet, de mere "hardcore" [socialt] udsatte, den broforbindelse kommer igennem ejerskab?

Og inklusion.

Ja, jeg snakkede nemlig med Aske omkring fællesskab, og han sagde, at det her var en vigtig faktor, at man kunne dele et fællesskab og kunne tage op mandag morgen, onsdag morgen og

fredag morgen, der I mødes, og så kunne se nogen af de samme i øjnene, blive mødt i øjenhøjde og kunne dele med lidt tanker og hvad der ellers fylder? Det er ikke fordi det nødvendigvis er en TED-talk hver gang men...

Der er noget. Mange af de ansatte de har jo et eller andet sted storebrors forhold til mig og Asger og rigtig meget jeg har ikke fortalt mange af mine medarbejdere at jeg også selv har været misbruger - det er noget de finder ud af hen ad vejen. Når de begynder at fortælle mig at "du forstår ikke hvad jeg mener" og sådan noget, så kan jeg godt lige sige "det gør jeg faktisk". Det er ikke noget jeg bruger fagligt. Men det er mere, når jeg bliver privat og personligt et eller andet sted, så siger jeg, at jeg kan godt vise mig selv, nogle gange. Og sige, at jeg kender faktisk godt dine problemer. Jeg havde det sådan her.

Er det noget, du har valgt bevidst at gøre? Altså ikke at skulle føre det [tidligere misbrug] frem som det første for at lave bindeledet?

Ja, men jeg havde jo ligesom mange andre, der startede med at komme igennem sådan en behandling, så er det et eller andet med, at jeg stod nærmest oppe i banken og præsenterede mig som addict, du ved, fordi jeg var stolt af, at jeg var holdt op, og jeg kunne godt lide for at roste mig for, at jeg var holdt op, og jeg soled mig lidt i det.

I dag, der vil jeg jo gerne kendes for noget andet. Altså, jeg har så mange andre ting. Og så må jeg også bare kende 20 år, det er lang tid. Altså, jeg gik med nogle psykologstuderende her i mandags, og de var i alderen 21-23. Og når jeg står og siger, at det er 20 år siden, de kunne godt forstå, at det var så lang tid siden, så jeg måske var blevet et andet menneske i dag, og måske ikke læner så meget op af den historie. Før der havde jeg været skæv længere tid, end jeg har været clean. Nu har jeg faktisk været clean længere, end jeg har været skæv.

Du er kommet til et vendepunkt?

Jeg tænker, at da jeg var omkring år 39, der havde jeg måske en... Det kan godt være, at jeg havde en krop, som var 39 år, men jeg havde jo et sind som 14 år. Jeg var jo stoppet fuldstændig i mine teenageår. Og der kan man sige, der kan jeg så lægge 20 år på nu, og så er jeg måske en 35 eller sådan noget. Som aldersvarende, ikke? Og der vil sige, så er jeg jo blevet voksen nu. Eller skulle gerne være blevet eller forsøg at blive. Men derfor synes jeg, at det er vigtigt, at jeg præsenterer mig som: Jannik, og daglig leder Sydhavnspejdernes. Mere end: Jannik er gammel misbruger. I de første 10 år havde der travlt med at fortælle dem det. I dag vil jeg bare gerne have, at folk lærer mig at for noget andet først, før jeg hiver det kort fra dem.

Og så er det altså lidt som med misbrug, og det er ligesom at være læge. Fordi hvis du siger, at du er læge, så er der altid en, der har et eller andet, det lige skal [tilses]. Eller hvis du siger, at du er misbruger, så har alle en onkel, der drikker eller et eller andet. Så skal man lige pludselig forklare spørgsmålet "nå, hvordan kom du ud af det?" Og så bliver det sådan en halvtimes foredrag til alle familiefester og hvor man er henne. Det tror jeg også er blevet træt af. At folk skulle spørge ind til, at min måde at gøre det på, det må være den løsning, der er.

Der er tusind måder at blive clean på. Jeg kender kun én, og det var den måde, jeg gjorde det på. Men det kan være, at du skal gøre det på en anden måde, eller han skal gøre det på en tredje måde. Jeg går ikke og formaner folk, at de skal gøre det her.

Folk spørger mig, og så siger jeg at jeg kender kun en vej, og det var at gå i de der selvhjælpsgrupper, da jeg først var færdig, og så komme der i 10 år, og lade være med at røre noget og finde ud af, hvem var jeg. Det er jo lidt meget at sige til folk at de næste 10 år, der skal du bare sætte dig der på skolebænken og lære dig selv at kende. Det er sgu op ad bakke. Det tænker jeg også, at er meget af det der slås med hernede. Folk har en historik, der er... Hvis du først får prikket hul på dem, så er det lidt ligesom at gå til en psykolog, så kan jeg ikke bare sende dem hjem. Jeg bliver også lige nødt til at lukke dem igen, så de ikke går tudende fra arbejde, fordi de kommer til at fortælle om dengang, de blev misbrugt eller et eller andet, hvad der nu er deres problemstilling. Så det [spørgsmål] skal man også lige [stille sig selv]... Er du sikker på, at du vil

åbne op for det her? Der har man jo som grundregel, som behandlingssystem, at så længe folk er på medicin og er skæve, så snakker du ikke om sådan nogle ting. Fordi dit naturlige forsvar virker ikke. Du kommer til at sige noget, du faktisk ikke har lyst til at sige. Du kan åbne op for noget, du slet ikke er klar til at åbne op for endnu. Så det hele det bare bryder sammen med ørerne på dig. Så der har man sådan, det har jeg jo også lidt her. Folk er skæve og fugle, og de kan godt stå og fortælle mig om alt muligt. Men hvordan har de det i morgen, når de tænker: *ej det sagde jeg ikke til ham*. Den skal jeg også tænke på, og lægge folk til at lige at... Så man kan sige, det er jo også noget med, at vi har en gruppe her, som...

At være en del af fællesskabet hernede i den nye bygning, det er måske 2% af deres liv, 98% drejer sig med det noget helt andet. Altså det er jo både stressen og jagen og pushen og hvem skyldte jeg i går, og hvem skal jeg betale i morgen, og hvornår var stofferne i hus, og hele det der spil, det er jo nærmest en 20-timers stilling, hvis det skulle gå ud at være erhvervsmæssigt, ikke?

Hvis man så kigger på, vi vender lige tilbage til det her med de offentlige rum, fordi det er jo meget det, mit speciale er drevet af.

Men det er en svær gruppe. Og det er nemlig, at det er en offentlig rum, fordi vi vil gerne, at der står...

Men er det så netop, fordi de måske bare ønsker deres eget rum i det offentlige rum? Altså ønsker at være en del af det, men også måske kunne have det for sig selv?

Man tror faktisk, det er rigtig, rigtig vigtigt, hvis de kunne få lov at få Nåleparken at være et sted for sig selv. Uden at blive gået og kigget på, ligesom det var Zoologisk Have. Altså når vi har Levanta, der går ned igennem [Gågaden], folk stopper jo op og tager billeder af ham. Der er jo ikke engang nogen, der går hen og spørger ham. Altså det er bare, "åh se den kloven, skal vi ikke" klik, klik, klik [karikere en paparazzi der tager billeder]. Altså, der har vi også nogle gange været ude for, at folk stiller sig op og tager billeder af Nåleparken, og alle de der kanyler, der sidder tre inde i skuret, så uden at tænke på, at det faktisk er mennesker der sidder derinde, du kan ikke bare stille dig op og tage billeder af dem og lægge det ud på nettet, fordi du synes, det er sejt, eller smart, eller du brokker dig over det. Og der vil de her to grupper jo ramle [sammen] i det offentlige rum. Og det vil sige, der har vi nogen hernede, der måske kunne begå sig, ved at stå over i hjørnet og sælge et husforbi blad og være en eller andet idé der, og så vil vi have nogen, der bare rent rundt og lurer efter, hvad de kunne stjæle. Og de vil jo hurtigt blive smidt ud eller i hvert fald uønsket.

Det tror jeg bliver det største problem. I denne her gruppe, der er faktisk nogen, vi godt kan, og så er der nogen, vi ikke kan. Men skal vi så smide hele gruppen ud, eller skal vi prøve at tage nogle af dem, der kan? Og der tror jeg faktisk, at vi normalt som samfund har det sådan, lad dem nu bare blive derude, over i deres Nålepark, så slipper jeg for at tage mig af at de måske skal have noget hjælp. Eller får dårlig samvittighed over at vi måske ikke gør mere. Der kan jeg godt se, at folk har hjertet det rigtige sted, men... nimbus[NIMBY]-effekten: "not in my backyard". Det er fint nok at snakke om, men ja ja, så længe jeg ikke skal forholde mig til, at de kommer over til mit kaffebord og spørger om en tyver. Og der kan jeg godt høre på de folk hernede, at de er mere spændt på, hvor mange mennesker kommer derover, at jeg kan sælge aviser og platte en [tyver fra], "nå kommer der gratis mad, eller?" Fordi der var noget med en restaurant, hvor der skulle være noget billig mad, så nogle udsatte også kunne komme og spise der. Og der tænker jeg, ja, men kan du lave en restaurant, hvor halvdelen af restauranten lugter af gammel sved og pis, og den anden halvdel, de sidder og spiser, fordi de gerne vil spise sammen med de sociale udsatte. Jeg tror ikke helt på det. Men det er også, fordi den her gruppe hernede, det er måske den hårdeste af de hårdeste ramt. Du kan ikke finde mere minus. Og prøve at trække dem i fællesskabet, så de kan blive en positiv ting... [Jannik trækker på smilebåndet og nikker skævt til side med hovedet]

Så noget af det at kigge på, kunne så netop være at trække dem ind, uden du nødvendigvis skal være til gavn for fællesskabet, men at der blot er plads til dem?

[23:15] Altså jeg drømmer jo lidt om, at vi kan få nogen til at rende rundt og feje lidt derovre. Og kommunen måske giver os plads til, at vi ikke skal slås med gadefarer og kommunefolk og andet.

Er det en stor problematik?

Altså vi har jo betalende kunder her i Den Danske Bank, men i princippet skal vi ikke feje den her side af fortorvet. Jeg går over og fejer den her side, fordi jeg synes, det "scammer" den danske bank, hvis der ligger [skrald] herovre. Men der kan jeg jo godt have en kommunemand, der tænker, det er da fedt, du vil lave mit arbejde. Skide godt, så kan jeg gå over her. Så vi træder jo ind på nogle steder, hvor der er nogle folk i forvejen. Og det er den største balancegang vi har. Det er jo nærmest for det første ikke at komme til at arbejde fra nogen.

Jyllands-Posten fyrede deres gartner, fordi vi kunne jo lige så godt gøre det. Og der må jeg jo gå ind og sige til dem, vi laver ikke gardnerarbejde. Og slet ikke, når I har haft en gardneransat, som rent faktisk bliver fyret, for I kan stå og give os 100 kroner i tiden. For så bliver vi jo faktisk negativt tænkt. Så bliver vi nogle, der går og underbyder arbejde, og det skal vi ikke. Det er jo socialt dumping på... Det er ret farligt med det sociale frikort i forhold til, at nu har jeg nogle, der går og arbejder til 100 kr. i timen. men så kommer de over på byggepladsen i weekenden, og så har jeg jo instinktivt, så siger de, altså, weekendarbejde er da dobbelt op. Altså, du kan ikke gå og arbejde til 100 kr. en time om søndagen, hvor alle andre ikke vil møde på arbejde uden de får 300. Og det synes jeg er et problem, at vi faktisk gør. At vi går og underbryder noget her, så vi kan blive rigtig upopulære.

Fordi I bliver ligesom en konkurrence?

Ja, vi forbryder lidt konkurrencemomentet der. Og de er også blevet hurtige til at overtage os. Før ringede de vikarbureauer ind til 345 kr. i timen. Nu ringer de efter os til 100 kr. i timen. Så er man jo ikke dum, så ringer man selvfølgelig efter os. Det er klart, ville jeg da også selv gøre hvis jeg havde et firma, Men man skal bare passe på, at vi ikke kommer til at blive konkurrence forvirrende og [skabe] løn-dumping. Som jeg godt kan være lidt bekymret for en gang i mellem. Fordi lige nu der går vi og laver baderum over i træhuset, og det er jo sådan set en håndværker, der skal gå og rive det der plast af. Og gøre dem i stand og vaske dem ned og det der skal. Han skal sikkert have 180 kr. i timen, som håndværker 200 måske. Så har de lige fundet ud af at de kan ansatte de to hjemløse her til 100 kr. i timen. Der kan jeg godt mærke engang, at der kommer mit røde hjerte lidt op i mig. Det er sgu ikke okay, synes jeg. Men man skal også spørge, hvorfor gaven er måske, at de kommer ind og er en del af. Nu har jeg så fået at vide, at vi skal til at gå derovre i træhuset i weekenden. Og bare gå rundt og smide folk ud, der ikke skal være der. Det er jo også et GLS-vagt job, at tage til en helt anden timeløn, end at du sætter to hjemløse til at stå og smide hjemløse ud. Jeg er sikker på, at chefen har gjort en god mening. Han har ikke, måske, decideret tænkt kassetænkning [økonomisk], men han har nok tænkt, det er jo meget smart, vi kan ansætte dem og godt for naboskab, så kan de ordne det. Men det er da helt sikkert, at på bundlinjen så tænker han da også, fedt nok, jeg sparer da lige et eks antal. Et eller andet. Og det må det bare ikke være.

Så det er også noget af min kamp – vi vil gerne være med derovre, men det skal være på lige betingelser med andre. Vi skal ikke være sådan et eller andet, ej hvor er det synd for dem, ej de skal have lidt hjælp. For vi udfører faktisk noget.

[26:19] Er det så, hvis der har været en økonomisk ligestilling i at have timeløn til 300 kr. begge steder? Altså lad os nu sige, at det er en timeløn for en GLS-vagt på 300 kr. og det er det også for jer?

Jeg synes jo bare, at det er min chef, der skal sætte prisen til, hvad dagsprisen er. Og så kan det godt, at vi kun giver 100 kroner af os, fint, så tænder vi 200 kroner ind i foreningen. Det er jo ikke fordi, jeg sidder og stikker 200 kroner i lommen, hvis vi gjorde det på den måde. Men jeg synes, at det er jo... Altså mest det der for ikke at blive upopulært. Vi skulle upopulære nok i forvejen i det offentlige rum. Og vi skal også begynde at underbyde og alt muligt, så bliver det sgu heller ikke...

Og I er upopulære i det offentlige rum, fordi?

Ja, vi fylder og lugter, stik narkomaner og stjæler og alle de her ting, som selvfølgelig er pisseirriterende. Men det bliver gjort af nogle mennesker, der er dybt i krise. Hvis de ikke gør det der, så bliver de pisse syge. Og så bliver de mere desperate, og så bliver det vildere. Jeg tænker i hvert fald, at hvis du spørger de gule bygninger derovre [Peger på bygningerne langs Strandvejen ved Frederiks Plads], da de startede med at give 7,5 millioner for en 95 kvadratmeteren. En af de dyreste boliger. Og så smasker de den der bygning op, så de ikke har noget udsigt. Og så det næste de gør, det er at de smider 30 narkomaner over der går og stjæler hver dag. Det har gjort så, at de lejligheder derovre koster 2,8 millioner i dag og de startede på 7,5. Det er altså kraftigt nedsættende og det er decideret på området [peger over på Frederiksplads]. Så derfor kan jeg godt forstå, at alle der kommer herved og siger, at vi skal have det sociale inkluderet, og "ih vi vil gerne..." og "ih ha...", fordi det er en bombe.

Hvis jeg gik derover og lavede et erhvervsmål til en eller anden, og så lige pludselig kigger jeg bare ud af vinduet, og så render, ja undskyld udtrykket, ikke andet end narkomaner rundt herved. Jeg skal altså have kunder op, der skal ind i min forretning og sådan noget. Så jeg mener meget, at det er navn og ikke er gavn. At vi gerne må være med og de udsatte, som de kan få med, det er altså de bedre fungerende. Det er dem, som måske faktisk også kunne komme i alle mulige løntilskud og job. Sådan nogle, der kan finde ud af at gå i bad for sige det på mildt dansk. Og dem er jo ikke dem, vi har her. Det er jo ikke dem, vi har Værestedet. Så når man siger socialt udsatte, så tænker man måske på en eller anden op for Kofoed Skole, der har lidt svært ved at få et arbejde. Man tænker ikke, at det er en stiknarkoman, der skal hakke sig selv fem gange om dagen, og sådan set bare er dybt kriminelt. For ham har man jo opgivet - det er jo dem vi tager os af i Sydhavnspejlerne. Altså de virkelig hardcore narkomaner, kommer ind og få lov at betjene 200 kroner på to timer. Men jeg kunne ikke sende dem over på Train eller noget af det der kommer herovre. Det ville jeg ikke kunne tage ansvar for. Så det er svært. Virkelig svært. Fordi de siger som du siger, at vi skal være med. Men jeg tror ikke helt de har tænkt tanken til ende. Eller i hvert fald ikke realistisk set på, hvad det er for nogle mennesker, der er herved.

I området herved, er der så nogle elementer herved nu? Hvis vi kigger på, også selvom der er byggelementer, der er støjen, som fx er nogle elementer, som forstyrrer mange brugerne af området nu. Er der andre funktioner, som du tænker, som er udfordringer. Altså fordi meget af det her er jo gammelt industriområde og bære præg af. Der er brosten mange af stederne, hvor man kan sige, mange vil måske have gangbesvær på det. Det ved jeg ikke, om nødvendigvis er det, der er nødvendigvis udfordringen?

[29:46] Nej, det kan falde på et lige fortov. Det kommer bare ind på, hvor høj man er, altså dosis er, ikke? Men altså det er et... Ja, det ved jeg sgu ikke.

Hvis sådan noget som vejen [Jægergårdsgade], den ved jeg ikke altid f.eks. har været åben. Og der er mange der går, i og med at der er foreningen for gadeliv. SAND (De Hjemløses Landsorganisation), og fikserummet, og Værestedet, og Naapiffik...

[30:10] Altså jeg tror, det er faktisk det eneste, jeg har hørt fra brugergruppen. Det er jo det der med, hvorfor ligger den skide byggeplads der, så jeg skal på hele vejen udenom til mit fikserum. Det er sådan set den indsyn, de har til alt, der bygger her. Det ligger bare i vejen. Jeg plejer at kunne gå her.

Du lever også fra hånden til munden, så hvad der sker om en kvarter, og at der kommer nogle mennesker derovre inden for det næste par år, altså det er jo fuldstændig ubegribeligt for dem, fordi det er det næste kvarter, der er vigtigt for dem. Altså det er, hvor skal jeg skaffe det næste?

Men når man så lever så meget – nu skulle jeg til at sige "i nuet" – lever meget for det, der sker

i øjeblikket, fordi man måske nok er nødt til det her af misbrug, eller hvad ellers det måtte være. Sådan noget som toiletbesøg, mad og drikke. Finder de så det i... Er det overhovedet noget man kan finde i nærheden? Hvordan... gør man det? Fordi de [nærmeste] toiletter, jeg umiddelbart har set fx i et offentligt rum, det ville være dem i Nåleparken, som måske ikke lige er dem, der er top kvalitet, hvis man nu er helt ærlig.

[31:21] Jeg vil ikke gå derind. Det kan jeg lige så godt sige med det samme. Det er sket det hver eneste gang, at jeg har sat toiletbrædder på, så er de væk inden for en uge – og jeg ved ikke hvad de bruger dem til. Altså om de er tager dem hjem til sig selv eller... De er i hvert fald væk konsekvent, de der toiletbrædder.

Hænger jeg toiletpapiret ned, så bliver det brugt til at tænde op i bålet. Så det er også svært et eller andet sted at de står der.

Men har det så noget at gøre med, at de ligger i Nåleparken?

[31:49] Ja, det er heller ikke det fedeste, vel? Men det er flot nok at kunne lave en Nålepark, hvor der overhovedet er toilet-besøgsmulighed. Altså på den måde synes jeg, det er fint, at man har lavet den.

Det virker selvfølgelig ikke, som om man er så ønsket i miljøet, når man bare alene på de sidste syv år har flyttet Nåleparken fire gange. Altså kastet den rundt. Så føler man også bare, at man er en eller anden ting, der bliver rykket rundt. Hvis man nu bare har lagt den Nålepark, så den skal ligge her, [og sagt:] "det er jeres". Så vil de have en helt anden forhold til den også.

Vil der være mere vedligehold omkring det, tror du?

[32:23] ... Nej. De ødelægger det. Sådan er det. Altså jeg har prøvet at vedligeholde det de sidste syv år eller noget. Lap og fylder silikon i revnerne. Op på taget og sådan noget. De har jo tændt bål. De har brændt den af. Vinduerne er smeltet, og stikkontakterne er smeltet.

Jeg kunne måske godt ønsker mig, at Aarhus Kommune var lidt hurtigere ud til at reparere den. For det avler jo, at jo mere snavset og beskidt det ser ud, jo mere gider man ikke gøre en indsats for måske at lige holde det – Det er jo alligevel smadret. Det bliver sådan lidt en ligegyldig indstilling, og jeg render rundt og lapper på et lig, som jeg siger. Altså en bygning, der er... Nu skal den flyttes igen. Og den ene af bygningerne knækker simpelthen midt over, hvis de løfter den op, som de gjorde sidste gang. Fordi den er så meget revnet med bygningen, så den står faktisk og gaber sådan her [Jannik illustrerer hvor meget den udbøjer med armene]. Så det eneste der hænger [sammen], det er nede i bunden. Og når de løfter den op, så siger det [Jannik laver en 'knække'-lyd], så knækker den simpelthen.

Det gør det nok, at hun [Det er uvist, hvem Jannik omtaler her] får det ene af bygning med over i den nye Nålepark. Og det snakker faktisk også kun om at stille én der over. Det er også lige pludselig en beslutning, man har taget.

Og den nye Nålepark, er det den, der skal være ovre ved...?

[33:31] Den kommer til at ligge henne ved containeren og ud til banen. Den container, der står omme i baghaven ved Værestedet og så hen til togbanen. Så kommer den ene container til at stå sådan, og så kommer Nåleparken til at stå sådan [viser med hænderne, hvordan Nåleparken kommer til at have front mod Værestedet]. Og det gør jo pludselig, at medarbejderne skal til at forholde sig til, at de skal ud og se den der. Og det er de ikke særlig glade for. De havde det meget bedre, hvis den lå dernede, og de kunne holde øjnene lukket og skyklapper på. Så det kommer til at kræve meget af medarbejderne dernede, at de pludselig skal til at ud og være en del af Nåleparken, og hvad der sker derude.

Og lige den gruppe der, de der 10, 12, 15, der render rundt og leger små pusher, og hvad de ellers gør dernede. Altså det bliver lidt af børste herovre, det nye byggeri. Altså de kommer simpelthen bare til at flå til sig, alt hvad der ikke er skruet fast, bliver rykket af.

Og så får vi bare et dårligere og dårligere ry. Altså det bliver skidesvært at blive ved med at opholde, at folk synes vi er fede, fordi vi går ud og rydder op i Sydhavnen. Når den anden halvdel så står og splitter vores image ad, og går ind på byggepladsen og stjæler mens vi går og rydder op derinde.

Så det er en balancegang – det er svært. Så jeg vil sige, de PRØVER at få det her [velfungerende initiativ] ind i det offentlige rum. *[Her skete der fejl i optagelserne, hvor det blev afbrudt kort...]*

[Optagelsen genoptages, hvor samtalen går på "indslusningen" fra det udsatte miljø til at blive en del af Sydhavnspejderne]... så jeg samler også sådan nogle, plukker opløsninger ind, og så danner jeg mig et billede af den her person. Og jeg kan sagtens tage fejl. Jeg har taget folk med på byggepladsen, og så kraftedeme om ikke de stod der i weekenden, og stjal med arme og ben, alt det de har kigget på om fredagen. Og så må jeg bare lade være at tage dem med igen.

Men hvis I så kørte den indslusning, der går fra sydhavnspejderne, og så videre igennem systemet [til de andre sociale tilbud], og opdagede så senere i et forløb, at det var måske ikke lige helt gået som planlagt, eller som forventet håb, om hvordan det skulle være gået.

[35:17] Og det sker jo tit. Selvfølgelig gør det det, fordi de måske har haft en god periode, da jeg havde fat i dem, og så sker der et eller andet i deres liv.

Og hvor er det, de træder igennem? Er det, fordi de så ikke kan varetage de opgaver, eller de møder ikke op?

[35:30] Ja, så starter det med simpelthen ikke at møde op, eller møde påvirket op. Fordi man kan godt være lidt påvirket i min afdeling, men det møder jo ikke noget, hvis man kører rundt i en bil, og skal ud til andre mennesker og lave flytteforretning. Så er der jo ikke at stå og skidefulde deres, og skulle slæbe deres møbler ned og sådan noget.

Så har vi det der pant-for-pant, hvor de decideret skal ud til restaurantejere og private, og hente

alle deres tomme flasker. Og hvis de så står og skuler på anlægget og pengeskabet, så er det lidt uheldigt, ikke? Så jo, vi har folk, der kommer ind og ryger ud igen, og må starte forfra, og nogen der får at vide, at de skal nok ikke forvente, at der kommer andet end Sydhavnspejlerne, som også er en stor tillidserklæring at komme i.

Det er sjældent, at vi smider folk helt ud. Altså, der har jeg det sådan, at det er i stort set kun vold.

Altså helt ud, der snakker du om...

[36:16] Hvor du ikke er velkommen mere. Altså, hvor du må gå over på værestedet, og få det gratis mad, som du skal have, hvis du behøves ikke komme herover og søge arbejde. Altså, der har jeg, sådan set kun det ene kriterie: At give på kassen eller stjæle kassen, Det gider jeg sgu ikke være med til, ikke? Det vil sige, at hvis jeg ikke kan have kontorets penge i fred, uden du hele tiden går og prøver at stjæle dem, eller du hele tiden går og provokerer, eller er oppe og slås, så er jeg også kraftig antiracist, så jeg gider ikke have hørt noget som helst pjat. Altså, det er bare ud af vagten. Hvis du ikke kan tale ordentligt, afsted.

Og det sker jævnligt. Fordi mange af de her nede i gruppen, det er de her gamle 80'ere, 90'ere racister, du ved, hvor de stjæler vores damer og vores arbejde. Jamen, makker, du er hverken til en dame, og du har ikke haft arbejde i 30 år, så hvad er det, de stjæler for dig, ikke? Men den sidder på ryggraden af dem her. Altså, det slår jeg hårdt ned på. Det skaber et rigtig dårligt miljø.

[Her skete der igen fejl i optagelserne, hvor det blev afbrudt kort...]

[Optagelsen genoptages. Samtalen er nu bevæget sig over i den morale belønning ved at opretholde arbejdet hos Sydhavnspejlerne]... Og du kan godt.

Det spiller jo spiller meget godt sammen med ansvarsfølelsen. Det her med, at man skal tage sig sammen og tage ansvar for noget, og når man så gør det, så virker det til... Lyder det på dig? Nu er det jo dig, der ser det ved første hånd, men at de så også får ranket ryggen og tager ejerskab følelsen og ejerskab over det.

[37:42] Og det er jo et gaven. Det er jo virkelig et gaven at se en eller anden, der står fuldstændig slukket og har ingen selvværd og ingen selvtilid og tror overhovedet ikke på sig selv.

Lige pludselig vokser og bliver pissestolt over, at han huskede, at han skulle feje derovre eller han huskede vognen i dag eller man har rost ham over et eller andet. Det er jo en gave for mig at få lov til at være med til. Fordi jeg får så meget positivt en anden vej.

Jeg kan sgu godt en gang imellem knibe en lille tåre. Altså, hvor jeg virkelig, holdt kæft den person, da jeg havde ham [med] for tre måneder siden.

Min yndlingshistorie er, at Freddy, som har arbejdet for mig syv år, første gang jeg ansatte ham, der bællede han en flaske vodka til første kvarter, han var på arbejde. Det vil sige, at jeg måtte køre ham hjem i en trillebør. Han kunne simpelthen ikke stå på sine ben. Dem har jeg haft nogle af,

og så at se i dag, at han står som sjakbajs og kan tage sit eget hold med på byggepladsen. Jeg behøves ikke engang gå over og se, jeg ved, det bliver lavet, det der. [Og det er] Fordi han er så stolt over at han fik en chance mere. Og han vil jo rigtig gerne arbejde. Det er fandme en gave at få lov til at være med til at se folk vokse på den måde. Det er virkelig stort.

Det er også der, hvor man så føler, at man ikke er på et arbejde. Seriøst føler jeg ikke, at jeg er på et arbejde. Jeg føler, at jeg kommer ned til nogle kammerater, og så skal vi ud og lave en lille tjans, og så tager jeg hjem og hygger mig igen – ”Gud får jeg også penge for, og det er fedt”. Så det, synes jeg måske er det vigtigste hernede, det er at få hinanden til at vokse og tro på sig selv. Det er det projekt, jeg kan have hernede.

Så bliver jeg jo også, undskyld udtrykket; pisse ligeglad med, hvad de bygger herovre og hvad der skal foregå. Så bliver det meget her og lige nu.

Men jeg tror godt, vi kan få et samarbejde derovre. Jeg glæder mig også til at se, hvad det bliver til.

Ja, glæden i at kunne gå på arbejde, sådan som du har det er jo noget, som folk glæder sig et liv efter. Når man så værner sig meget om den arbejdsgruppe, man har, og de mennesker, man arbejder med, så må man også tænke netop ind i fremtiden, så kommer man lige glemt, hvad de bygger, men når det har en indflydelse på, hvad det er, man laver?

[39:51] Ja, det har en stor indflydelse. Det er helt sikkert. Fordi man kan jo sige, Sydhavnspejlerne vil jo nok blive ved med at være hernede, men for eksempel de byggehold, vi har, de stopper jo her - 26 derovre, og så skal vi jo ud andre steder i byen. Så kommer jeg måske faktisk ikke til at være så meget hernede i Sydhavnen, fordi jeg skal ud med folk andre steder.

Det er også en fantastisk ting, fordi der kommer vi ud, som du siger, i det offentlige rum, andre steder, og kan også begå sig, og bliver også taget godt imod. Så jeg synes, vi er jo en reklamesøjle for de her mennesker – at de godt kan. Og der er rigtig mange, der har respekt for, at vi gør det.

Og derfor tror jeg også, der er kommet lidt tendens til, jeg tror også, det nye sted derovre, at de vil prøve at få så mange af os ansat ind i et eller andet, fordi de kan se, hvor positivt det har været for Den Danske Bank. Altså der er næsten ikke noget hærværk på Den Danske Bank. Jyllands Post, jamen folk gider ikke gå over og male nazi-tegn på deres vinduer. Hvis du så den, der lå ude i Grøfthøj [Jyllands-postens tidligere bygning], så var der ikke andet end nazi-tegn på hegn og alt muligt derudaf, og alle folk var så vrede på den bygning, fordi den ligesom blev sat i hang med Mohammed-tegningerne. Nu er de så rykket over en ny bygning, og der har... Jeg har ikke set noget ballade derovre endnu, altså der har jeg vitterligt ikke.

Ved I om det er på grund af, at I er tilknyttet til området?

[41:03] Det er, hvad de melder tilbage i hvert fald. De melder tilbage, når... Der blev stjålet et eller andet plakatbillede ude foran Jyllands Post, når de havde en eller anden på videoen, og jeg kunne se, hvem det var. Jeg går selvfølgelig ikke over og... men jeg går over og tager fat i ham siger, hvor er det der skide billede? ”Nå, det har jeg smidt over i hækken”. Fint, så kommer jeg tilbage med billedet. Og så er det sgu okay, at han ikke bliver anmeldt til politiet, hvis det billede er kommet

tilbage. Der har de så fundet ud af, at der er vi til at snakke med.

Altså det er rigtig, rigtig tit, at vi går ud og ordner de der små problemer, der er skete, og andre har lavet.

Som måske faktisk er nemmere...?

[41:34] Det er nemmere end politi og alt muligt, for de får alligevel ikke deres billede tilbage, selvom de putter politi på. Den her danske bank herovre, hvor de har sådan en dejlig, lækker, varm parkeringskælder, hvor man bare tænkte... Det troede jeg i starten, at den [ville] blive oversvømmet med kanyler, og folk vil sidde dernede, og der vil komme så mange problemer, med deres vagt der skulle smide folk ud hele tiden.

Inden for tre måneder, der havde vi simpelthen fortalt folk, du skal ikke gå derned. Fordi vi smider dig ud, hvis vi ser dig, og vagten smider dig ud, hvis han ser dig. "Nå, okay", jamen så gik de et andet sted hen.

Hvis man så... Nu tænker jeg netop over det, du siger med, at der er en oplagt mulighed her, hvor man kan gå ned [i parkeringskælderen], specielt måske som stiknarkoman, eller i hvert fald landet med et misbrug. Det er et oplagt sted. Det bliver ikke brugt, fordi I har et tilknytningsforhold, plus de har også deres eget selvfølgelig. Det spiller jo også ind.

Vender vi lidt tilbage til toilettet. Da vi lige snakkede om toiletterne i forbindelse Nådeparken, der må jeg indrømme, at der tænkte jeg også lidt, jamen så giver det ikke meningen med et nyt, altså et nyt toilet. Men hvis man har et toilet, der så vil være [placeret] et andet sted, som ikke nødvendigvis er Nådeparken?

[42:48] Det har de ikke. De har ikke 2 kr. eller 5 kr. til at smide eller en 10, og hvor meget det koster i dag.

Men hvis det var uden betaling?

[42:57] Så ville det blive brugt til fikserum og varmestue, og nogen ville også ligge og sove der om natten.

Og det ville man ikke kunne undgå?

[43:05] Nej. Det er det, man bruger de her offentlige toiletter til. Altså det der is-skuret, der lå hernede, det brændte af nede på Tangkrogen, der lå en is-skur lige der. Og de havde sådan 2 rigtig store toiletter. Det ene var med sådan en pult, eller hvor man kunne med børn skifte ble og sådan noget. Det var konsekvent besat af en pusher, der sad derinde med 3 kunder på skift.

Så ringede man til ham, så åbnede han døren og lukkede dig ind, og så låste han igen. Og så sad det derinde i fred. Det vil sige, at der var intet [ingen] af de her strandgæster, der kunne bruge det toilet fra iskiosken, fordi han sad derinde 6-8 timer om dagen. Og det er der mange toiletter, der

bliver brugt til. Dig og mig, der vil bruge dem, "Nå det er optaget" og så går vi videre. Vi tænker ikke over, at det har været optaget i 8 timer. Så det er meget, det her mange af de her offentlige toiletter, bliver brugt til, ikke. Det er så om aftenen, så putter man lige lidt i, og så kan man lægge sig i en sovepose og sove.

Og det er jo et fint sted. Og der kan man være i fred, og man kan låse døren, og man slipper for, at der kommer nogen ind i løbet af natten. Og der har du så de der fine nye toiletter, der så vasker sig selv og sprøjter vand.

Der er der nok nogen, der har prøvet at blive stående derinde og så blive sprøjet helt til, ikke? Det vil jo selvfølgelig ændre, at man ikke sover derinde, men det vil de bare ødelægge lige så hurtigt. Altså, det vil stadig blive brugt til fikserrum.

Altså, vores problem, det er jo efter klokken 9 om aftenen hernede. Og der er det helt sikkert, at det nye areal derovre – alt hvad der er af små afkroge og rum, de kan komme ind i, og bilkældere og alt muligt, vil så blive brugt efter klokken 9 om aftenen.

Prøv at forklare mig, efter klokken 9, så er det et helt store problem, hvad?

[44:40] Det er, at det offentlige fikserrum med sygeplejersker, de lukker klokken 4 [16:00] eller 6 [18:00] herovre. Og så går de så ned i vores fikserrum, hvor der ikke er sygeplejersker til. Og lige så snart det bliver mørkt, så kan man ikke se ens skid derinde.

Altså, lyset er brændt af, det er nogle små 7-watt-pærer, som ikke lyser nok op, så du simpelthen ikke kan se dine åre derinde i mørket. Så er de nødt til at sidde med mobiltelefoner og have tændt, for at kunne se, hvor er årene henne, så jeg kan stikke mig. Det gider man simpelthen ikke.

Så efter klokken 9, så finder man alle mulige andre steder. Og der lander de herovre i Kødbyen, over på vores lille handicap-toilet, eller en eller anden dør, der står åben over i Kødbyen, hvor der er et eller andet lys, et eller andet, man kan komme ind og sidde, og så bliver det [stofferne] bare taget med det samme. Og der har vi jo også nu, der går vi jo og lukker alle de her små steder.

Hvis der havde været ordentligt lys derovre?

[45:27] Ja, hvis der havde været ordentligt lys i Nåleparken, så ville folk nok blive der. Men stadigvæk, når det bliver mørkt om aftenen, så er det jo ikke trygt at sidde derinde. Du bliver jo rullet for dine varer, hvis du har [nogle], og er du ikke stor nok, så tager de det bare ud af hånden på dig.

Så alle de svage narkomaner og misbrugere, de vil jo ikke gå derned. Det er derfor, vi bl.a. omme i baghaven [af Værestedet], har de der små trækandskure. Det er til dem, vi kalder længst nede i hakkorden, som ikke kan komme i Nåleparken, uden at blive rullet, eller bestjålet, eller blive truet, de får så lov at sidde henne i baghaven, i de små træskure.

Så et element som lys, vil kunne gøre en forskel?

Meget stor forskel.

Inde i skurene er det måske lige så meget i forhold til at kunne holde på misbrugerne, i form af, at de så ikke finder andre steder i byrummet, og vil genere der. Men hvis man kigger på større plan, vil det gøre noget for sikkerheden, eller er der bare en atmosfære af, at det er det, der sker dernede?

[46:26] Jeg tror, at den naturlige hakkerorden vil jo være, at hver sit skur fik hver sin pusher, som sad inde i det skur som konge. Og du kommer ind i det skur, hvis du køber noget af ham, og skal sidde og tage det. Men når du har taget det, så ryger du ud, så smider han dig ud, så vælger han nogle andre kunder ind.

Det er jo lige pludselig ikke offentligt mere. Det er hver sin pusher-rede med en eller anden. Og det er et problem, har vi fortalt politiet, og de kan ikke rigtig gøre noget ved det.

Det der med at komme ned, og hygge sig med at tage et fix og gå igen, og så er der nogle andre, der kan bruge skuret, det er ikke sådan, det fungerer. Nej – ”Jeg rykker ind kl. 11 om formiddagen, og jeg sidder til kl. 3 om natten, til jeg ikke har flere stoffer. Jeg har solgt dem, så går jeg ud og henter nogle nye stoffer.” Der er det selvfølgelig den, der er størst og stærkest, og hvad det ellers hedder, den naturlige hakkerorden.

Og det er jo det reelt, skuren bliver brugt til. Det kan vi lige så godt være ærlige at sige. Det er sgu ikke ham, der kommer ned og køber en 200-kroners pakke, fordi han skal have et morgenfix. Han køber det måske dernede, men så sætter han altså herovre og tager det, fordi han gider ikke sidde og høre på alt det lort dernede.

Der kan jo også være noget med, hvorfor køber du ham, du købte mig sidste uge, og alle de her interne konflikter, de har. Så jeg synes, det er meget indspist. Og det er ikke racistisk ment, men det er blevet rigtig meget arabere. De har et andet sammenhold, og de er måske lidt bedre til at rotte sig sammen, og få smidt dem ud, de ikke gider at have der. Da jeg kom for syv år siden, der var der sådan 60-40 i baghaven. 60 procent indvandrere og 40 procent danskere. I dag er det 90-10. 90 procent indvandrere og 10 procent danskere. Jeg ved ikke, om danskerne er blevet sendt i behandling, eller hvad de er, eller gruppen af indvandrere er blevet større.

Det tror jeg faktisk ikke. Jeg tror bare, de har rottet sig sammen dernede, og det er deres. På en eller anden måde har de fået smidt rigtig mange danskerne ud dernede fra.

Er det stofmisbrugere eller pushere?

[48:24] Altså stofmisbrugere. Det fedeste kan være, at vi har en reelt pusher, som er stor nok til at forsvare sig, så han har de stoffer hele tiden. Når der ikke er nogen stoffer lavet, så starter vi først på panikken. Så starter først på balladen. Det værste politiet kan gøre, det er at gå ned og snuppe pusheren. Fordi hvem skal så overtage?

Så har vi lige pludselig Trillegården, og alle mulige folk herude, der vil have overtaget den her. Det er jo ikke en lukrativ forretning, men det er en forretning. Du kan sikker godt lave fem tusinde om dagen, men hvis du selv har et forbrug på tre, så er der ikke nogen, der sidder og bliver rig. Det er der sgu ikke. Det er ikke der, vi bliver rig. Og dem tror jeg bare, dem kan vi ikke forvente nogen steder.

De [stofmisbrugerne] er sgu, som jeg siger, adfærdsvanskelige. Vi har ikke nogen steder, der kan rumme dem, og vi får heller ikke rummet dem over i det nye rum. De kommer til at være dem, der går og laver lort.

Og det ville være lige meget hvor de var, så er de så langt ude og væk fra samfundet.

Hvis vi bevæger os lidt væk fra Nåleparken, og kigger på det, på de der offentlige rum. Det nye rum, og det nuværende rum, og måske også, måske mere det nye rum, fordi man klassisk sådan, i de urbane studier, som jeg læser [studerer], så er bænken jo en meget, nu sidder vi jo på en, sådan et helt kosmos rummer i sådan en bänk, hvad man kan bruge den til. Er det noget, som, hvis man introducerer bymøbler, har lyst til at kalde dem, ind i et urbant miljø, er det noget, der vil blive brugt, tror du?

Men af hvem?

Jamen af folk fra værestedet, af folk fra personaleforeningen, Danske Bank...

[50:20] Altså man har ikke lyst til at sidde midt på toget, på en sofa og fikse foran 30 mennesker. Det kommer man ikke til. Men der kommer man op til at sidde 15 stive grønlænder, og råbe og skrig.

Jo flere bænker, der kommer, jo flere misbrugere kommer til at sidde på bænken. Og det tror jeg meget hurtigt vil blive smidt væk af registratører og alt muligt andet af erhvervsstrigene deroppe. Så det vil give sig selv.

De er simpelthen kvittet væk, når de kommer til at fylde for meget. Så jo, jo flere møbler du stiller, så vil der sikkert være flere, der bruger dem, men det er ikke den gruppe, de skal stilles op til. Fordi det vil skabe problemer for det erhvervslivet.

Også hvis du har en lille café med nogle borgere ude foran, og så lige oppe på bænken på den anden side, så er der tre stive mennesker, og den ene står og pisser konstant hele tiden oppe i træet, og den anden har brugt sin halvdelen røven. Altså det skæmmer billedet på en eller anden måde, hvis du sidder med din 60 kroner latte og gerne lige vil ses. Så det er den, jeg er bange for.

Jeg er bange for, at niveauet derovre på café og priser, bliver til, at der kommer et skæld imellem den gruppe, der går hernede. Selvom de har været rigtig gode Enggaard til at hele tiden prøve at inkludere os, og hele tiden – var meget hurtigt til at leje os ind, til at gøre rent derovre, og snakker

hele tiden om, at vi skal jo være, når de er færdige, så skal vi jo være en del af, og sådan noget. Men det er bare top 10 procent, der kan være en del af. Top 90 nedad, de kan ikke være en del af, fordi de er for ødelagt. Så det er det der med, af navn og af gavn, ikke? Det er skidegod intention, men du kan ikke hjælpe den gruppe, du kan ikke få dem ind socialt i fællesskabet.

Heller ikke ved at lave 27 bænker og frit færdeløftsanlæg og hvad der er, der skulle være gode ideer, ikke? Men jeg synes faktisk, at de har prøvet rigtig meget. Hvis jeg skal være ærlig, jeg har hørt rigtig, rigtig mange gange, både Engaard og Rune Kil og sådan noget, snakke om, at vi skal inkludere os, og jeg er blevet tilbudt jobbet på, som ja, det hedder Chef-vicevært.

Der skal være fire mand, der render rundt og samler ind fra alle bygninger, så skal de ned til en papkontainer, der kommer til at være et lille hus med noget papkontainer, noget affaldssortering og sådan noget. De skal bruge en chef og tre mand. Og der spurgte de jo selvfølgelig om, jeg var interesseret – i det lys, at jeg så kunne gå over og ansætte tre mand hver dag for projektet herovre. Det kunne jeg nok godt, men det blev vanvittigt stressende, når jeg ikke ved, hvem der møder jeg i morgen på arbejde, når jeg står med 35 skraldespande, der skal pappresses, så lige pludselig er folk ikke mødt op. Så jeg ville nok i det lange løb sige, at jeg ville have fast ansættelse. Jeg ville måske have nogen, der var lidt bedre fungerende. Fordi det bliver for meget, hvis der er sådan et folkmøde.

Men springbrættet derimellem fra Sydhavnsstudiet, og så ligesom at kunne lave den form for ansættelse?

[53:02] Hmm. Jeg kunne godt finde nogen. Men så ville det jo være sådanne enkelfolk, jeg plukkede ud. Og så kunne man jo stadig godt sige, at det var fra den gruppe, vi har taget dem, og de er blevet inkluderet over. Og det skal vi måske bare være stolte af at sige, at det er nok. Altså, at hvis vi kan få fem mand derovre, der er godt fungerende, så er det fantastisk.

Men at tro, at der kommer et eller andet stort forgyldt fællesskab, hvor vi kommer til at rende over 20 mand, og sidde på caféen og drikke kaffe og spise på restauranter, og gå rundt og nyde blomsterne og sådan noget. Det er ikke lige den gruppe. Det er det ikke. Men jeg ved ikke, hvad du skulle gøre. Fordi de er her jo, og de skal være her.

Er der noget sådan rent miljøet hernede i forhold til den atmosfære, som de bringer? Det er tæt på havnen, så det er en meget åben front. Bliver man meget generet af vind? Er der ikke nok sol?

[54:08] Det er ikke det, jeg hører. Jeg tror ikke, det er det, de bekymrer sig om. De bekymrer sig om... Der er jo nogen, der stadig har den der indstilling. De tror simpelthen ikke på, at Værestedet kommer igen, når det bliver revet ned. De er meget mistroiske overfor, om det her 'Værestedet' kommer op at stå igen. Selvom pengene er der, og det er blevet lovet og alt muligt, så kunne man jo godt få en... vi har jo set politikere lave 180 grader vendinger. Pengene er sat af. Det er ved sig, at det skal ligge her. Der står 25 millioner. Der er ingen, der gider at bygge det, fordi der er ikke noget præstige at bygge det. Der er ikke nogen fortjeneste. Så det er et meget sparet plan. Og det burde allerede have gået i gang nu. Det skulle have været i gang i 24 [2024].

Altså i februar i 24 og blevet udskudt igen. Sikkert på grund af lidt forsinkelse på byggeriet herovre

og Kulbroens. Selve det her [Jannik peger på broens forløb, gående parallelt med Sydhavnsgade] med skulle jo også være startet, så vidt jeg ved, at de skulle have begyndt at bygge på deroppe.

Trappen her, den er jo gået op. Den har de stoppet i byggeriet, fordi der ikke er kommet platform ovenpå endnu. Og så ved jeg ikke, om de har taget betonprøver derovre. Men den er jo altså 121 år gammel, det der beton. Så jeg ved ikke, hvor lang tid sådan noget holder. Altså i hvert fald, det bliver noget ordentligt tungt lort, der skal op og ligge på, hvis vi skulle kunne gå deroppe mange mennesker. Jeg kunne godt bekymre mig for, hvor meget sådan noget kan holde – jeg har ikke forstand på det!

Der er jo den platform deroppe nu.

[55:33] Jo, men den er jo sat op efter. Og den står der måske i højst 30 mennesker på. Og det er virkelig spidsbelastning. Her er det jo, blandt andet, der er jo den der bro i London, hvor det var svingningerne, der gjorde den lige pludselig, fordi folk trådte i takt. Det ved vi jo ikke, hvordan det her hente blev kommet til at virke. Jeg synes, det er sådan et eller andet New Yorker-ting, der er en eller anden, der har fået en skide god dag med en blyant, og kæft, hvor vil det se godt ud. Men vi glemte lige, at der bor altså 50 narkomaner nedenunder, og hvordan de forhold til at begynde at kravle op på det her, og falde ud over. Det er meget naivt, synes jeg, at det er lavet. Men man kan selvfølgelig ikke gå og tage højde for 73 narkomaner, eller hvor meget der er dernede, og så kan man ikke lave noget byggeri i tre kilometer omkreds.

Hvis vi skal runde af her, Jannik, er der så sådan tre pointers, hvis man kan sige det, som gør, at man ville kunne forøge trivslen, hernede. Hvad vil det være, tror du?

[56:33] Jeg synes, de er på rette vej, fordi de hele tiden nævner os. Altså, vi er med i spillet. Men jeg er i tvivl om, de er helt bevidne om, hvad denne her gruppe indeholder, når de først vil åbne op for den.

Der synes jeg, at det er en naiv tilgang til, og tro, at vi kan få det til at 'blende' det sammen, uden at der kommer problemer. Selvfølgelig kommer der nogle problemer, men jeg tror, der kommer meget større problemer, end de lige har budgetteret med. Det tror jeg virkelig.

Vi har en del aggressive psykisk syge hernede, der kommer til at stå og råbe og skriges op på den plads af folk, og vi kommer til at få en hel masse restruktører, der selvfølgelig ikke vil have, at folk sidder udenfor med deres egen øl.

Hvad er det, der gør forskellet for, at de ikke gør det inde i byen?

[57:22] Det er noget at gøre med Værestedet, der er noget af et tryghedsbobbet for dem. Så længe 'jeg' er inden for 300 meter af værestedet, så er det 'mit', det er 'mig', der hører til. Og hvis du prøver at komme ind på det, så skal 'jeg' nok lave så meget ballade, så du flytter dig selv.

Altså tankstationen, der lå her i gamle dage, det var ikke den, man kørte hen og tankede på, fordi

der stod 8 misbrugere og prostituerere og alt muligt andet og råbte og skregte, og lige før du gik ind og betalte, så var de løbet med din bil. Altså der var så meget ballade hernede - det er så blevet bedre. Og det er det jo i og med, at mange af dem, der ikke vidste, hvad de skulle lave, har måske lige nøjagtigt fået et job i gadeliv, eller har lige nøjagtigt fået lov at tjene 200 [kr.].

Vi hiver i hvert fald... Hvis vi siger de er nu, og jeg siger bare 73 – det er bare sådan, jeg kan også sige 100, ikke – nu siger jeg 73 narkomaner og at vi hiver 25 af dem ud af ligningen hver dag, ved at give dem arbejde. Det er en tredjedel af dem. Hvis vi ville være ved at give dem arbejde, så skulle den tredjedel ud og lave penge i det her område. Så vi ville i hvert fald have 25 mennesker, der skulle skaffe 500 kroner om dagen, for et eller andet bil, vindue, anlæg, cykel, kan jeg løbe min guitar derovre. Jeg kom derind og spurgte om to LEGO-pakker, de kostede 1500 kroner stykket. Der var en eller anden GLS-vagt med ham... Og de kan ikke gøre noget. Så kan de bare tage de der to pakker, og så kan de sige "gå med dig". Så går han derop og gør det igen. Der har vi altså en gruppe her, der er... De er tunge. De er rigtig tunge. Og dem får du ikke ind i det fællesskab. Det gør du ikke. Vi prøver at få dem ind i fællesskab, og vi kan håbe på, at vi får bugt på det på et tidspunkt.

Men vi kommer ikke til at hjælpe alle.

Så hvis de skal gavne det sociale rum, så er det måske bare, at der er rum til dem, uden at de skal være i et rum med andre?

[59:04] Ja. De skal have lov til at gå i fred, kan man sige. Når de selv vil deltage og melde ind, så skal der måske selvfølgelig være nogle muligheder, som Sydhavnspedellerne og andre ting. Det ene af problemstillingerne er, at det er svært at hjælpe folk, der ikke ved, at de har et problem. Som virkelig har en indstilling af, at det her er et øjebliksbillede. Jeg har bare lige taget noget i dag, og jeg holder op i morgen. Det er jo halvdelen af dem dernede. Hvis du siger til dem, at du er en narkoman. "Nej, nej. Narkoman, det er sådan en, der stikker sig i armen." og så har de alle mulige retfærdiggørelser, for de er ikke rigtig narkomaner.

Det er jo en svær gruppe, der har med at gøre. Men som sagt, jeg er ikke i tvivl om, at de fleste af de misbrugere hernede ved, at de faktisk er ønskede. Vi gør jo meget ud af at fortælle, hvor meget Byggepladsen støtter os, og hvor meget de taler om, at vi skal være med.

Det er jo også os, der skal lave en eller anden narrativ, som måske kan blive positivt. Så hvis vi går og siger, at det kan aldrig blive til noget derovre, så bliver det aldrig til noget. Så vi bliver nødt til at have en åben mindset, for ligesom at finde frem, hvor langt vi kan komme ind i det her.

Fordi jeg ikke er i tvivl om, at vi kommer til blandt andet at gøre rent efter train, når der har været store koncerter, og der bare ligger fadøl udover det hele. Og så kommer train til at give os et eller andet x antal tusinde om måneden, for at rydde op efter de her fester. Så for os er det jo bare nye kunder, der kommer. Det er jo positivt. Så kommer der noget til og det gør måske også, som vi siger, at der kommer nogle mennesker derover, som de ser, går og fejer og rydder op. Så er de lige pludselig ikke så farlige, når der sidder og drikker på bænken. Vi bliver jo kendt på navn og udseende, i og med vi går og arbejder – og det tror jeg er vejen frem, til at blive lukket ind derovre.

Fedt, og tusinde tak for din tid, Jannik.

Appendix D

Transcribed interview: Mads – Daily manager at Napiffik

Introduction and explanation of the scope for this thesis, also a walk-through of the subject which the interview will be about. For this interview, a map what brought along, showing the future municipal prospects of the site.

Med [den] udviklingsplanen, der ligger, så tager der jo nogle store, fine linjer for, hvordan de tiltænker, det skal gøres. Man kan også se noget af det drager, sjovt nok, paralleller til, hvordan det er nu. Nogle af de veje, der er.

Men når du kigger på området med din erfaring i forhold til, hvem du har at gøre med her i Napiffik, men måske også bare oppe ved misbrugscentret eller stofindtagelsesrummet heroppe. Hvad er det så for nogle udfordringer, når man sådan skal igennem området, som du tror, folk møder mest?

[00:54] Altså, at de er udsatte møder eller?

Det kan også ligesom vel være personer som dig, udefra kommende, almindelige borgere, når du ser rummet og når jeg mener 'rummet' som mener jeg Sydhavnskvarteret de her [nærliggende] områder - er der så nogle barriere- eller udfordringer du føler der er større end andre?

[01:18] Øhh nej, altså normalt når jeg kigger på sådan en oversigt der, sådan en plan så ser jeg også på hvor er de forskellige tilbud placeret i forhold til de her stier og veje. Altså, har man analyseret korrekt, eller kommer de udsatte til at bruge nogle lidt andre veje måske? Fordi jeg tror, at de grønlandske brugere hernede i Napiffik, de vil i høj grad gerne gå der, hvor at, eller færdes der, hvor at der er andre borgere, hvor man godt kan blive set. Der er noget på spil omkring tryghed, særligt uden for åbningstid, hvis man lige hænger ud hernede til allersidst på eftermiddagen, eller hvis vi har et aftenarrangement, eller weekendarrangement, og der ikke ellers er så meget gang i Sydhavnen, så kan man godt føle sig lidt alene, også hvis det er vinterhalvåret, og der begynder at være mørkt, så kan man godt føle sig lidt alene og udsat, når man skal færdes rundt.

Når man så kigger på åbningstiderne, f.eks. for Napiffik, kan man så mærke, at når Napiffik lukketider indtræder, så bevæger de sig væk fra området også?

[02:57] Ja, det er der helt sikkert en del, der vil gøre, som synes, det er utrygt at være hernede uden for normal åbningstid. Og så stadigvæk på trods af det, så vil de også gerne have nogle områder, hvor man kan sidde sammen i en gruppe, og være sammen om en joint eller nogle øl, sidde og høre på et eller andet trådløst højtaler og spille, og at man kan have lov til at have en lille fest. Det vil man jo også gerne have lov til.

For det andet klientel over i stofindtagelsesrummet, der er det mere sådan, at der skal være nogle effektive ruter, for at komme fra stofindtagelsesrummet hen til Værestedet, fra Værestedet hen til misbrugscenteret. Det skal være hurtigt at komme fra A til B, fordi der er nogle aftaler, der skal holdes. Måske med en "misbrugsbehandler".

Så det er misbruget, der sætter behovet for det?

[04:17] Ja. Og så vil de også automatisk søge derhen, hvor det er nogle lidt tyndere streger, tyndere pile, hvis de skal skynde sig ind til en aftale, der er lidt mere suspekt [Mads peger på smallere veje og stier på det kort, som er bragt med til interviewet]. Ja, så de områder, som er sådan lidt

mere gyde-agtige, de vil også blive brugt, fordi man gider ikke stå og lave et eller andet 'god' handel lige ude foran et højhus, hvor alle kigger på en. Man gør det nok nærmere omme bag ved parkeringshuset.

Hvor der er lidt ly for skumle gerninger?

[05:01] Ja, så der er lidt nogle forskellige ting på spil, afhængig af hvilken målgruppe man tager udgangspunkt i. Men en af de grunde til, at Napiffik gerne vil flytte væk fra området, det er også meget det her med tryghed. Og at man føler sig udsat blandt de udsatte.

Okay. Man bliver, hvad skal man sige, udsat fordi, at de har samme omgangskreds eller samme tilflugtssteder, eller hvordan skal det forstås?

[05:39] Ja, altså nogle gange ude i shelterne her ved siden af, der kan godt være sådan lidt en kamp, om det er Grønlændernes eller Stofmisbrugernes.

Fordi de ligger ved siden af Nåleparken, ikke? Sådan lige klodser op ad?

[05:52] Ja, de kommer lidt i karambolage med hinanden, de to grupper, som populært set er ret skarpt opdelt. Der er kun et lille overlap ellers – i de to grupper. Men ellers er det jo en minoritet, en niche-målgruppe, de grønlandske brugere og når vi har et Værested, som er for dem, så bliver de jo også lidt udskældt. Ja, altså det er jo sådan, vi prøver at se på det som en positiv racisme. Men det er jo nu engang vores formål med det grønlandske Værested her. Men det er bare, det er en udfordring at være nede i et så diverst kvarter, hvor det godt kan være i den heksekedel nogle gange, og så have fokus på sådan en niche.

Nu nævnte du forflyttelsen der eller ønsket? Jeg ved ikke om det er noget, der er fastlagt endnu?

[07:07] Det er noget, som er på vej. Det er der åbenhed omkring.

Klart. Er det noget, som skal helt væk fra Sydhavnskvarteret?

[07:15] Ja, gerne.

Er der et tiltænkt sted nu?

[07:19] Nej, det er der ikke.

Men det er et ønske, om man ligesom har kunne komme væk fra andre udsatte, sociale udsatte, eller er det for at kunne danne et miljø for dem selv og skabe sig eget?

[07:35] Vi kan nok ikke undgå, at der også er andre tilbud i nærheden. Det er jo lidt begrænset, hvor man kan flytte sådan et socialt tilbud hen. Der skal jo tages højde for naboer og sådan noget. Men vi kunne godt tænke os stadigvæk at ligge rimelig bynært, fordi vi jo også har nogle brugere, som er meget udsatte, som måske har sovet på natvarmestuen, som er reelt hjemløse, og som også i beruset tilstand skal kunne finde vej hen til os. Der nytter det ikke noget at placere os ude i Trige eller sådan noget.

Nu nævner du det her med at være tæt på byen. Er det transportmuligheden, der er vigtig? hvad skal man sige, det her med, at man har så overnattet i varmetuen, og man så skal gå til Godsbanen i Aarhus, så måske er det tre kilometer væk, eller sådan noget, eller man skal gå de 500 meter, er det dét, der betyder noget, eller er det, nu nævner du selv Trige, der vil man ikke ud, fordi det måske er ret svært 'bare' lige at komme ud - det er en lang bustur blandt andet. Hvad er det, der vægter mest der, er det basalt set afstanden vægter mest der? Er det basalt set afstanden i kilometer, eller er det mulighederne for at komme ind til det lokale sted?

[09:12] Det er en kombination af de ting. Selvom at der går en bus dertil, uden at man skal skifte, så skal man ikke sidde i den bus mere end 10 minutter, så giver det sig ikke nogen mening. Det skal være belejligt, fordi at vi jo netop også er til For nogle af de mest udsatte grønlandere der er i Aarhus og omegn. Ja, så jeg tror Det er nok mest kilometer, Det kommer an på, at det skal være sådan inden for en rimelig afstand. Og så må det gerne være lidt længere væk fra centrum af, hvis det stadigvæk er inden for to kilometer eller sådan noget.

Okay. Det handler måske lige så meget om, at man kan gå til placeringen?

[10:14] Ja, det skal man kunne.

Tror du, der er nogen, der vil så i takt med, at det bliver flyttet - nu har det ligget Napiffik hernede, hvor længe det har ligget, nogle år nu, ikke?

Jo.

Er der nogen, der vil savne at være og kunne komme på Sydhavns kvarteret? Er der nogen, der har bygget et tilhørsforhold til området og vil søge tilbage?

[10:40] Og vil søge tilbage? Altså vil ønske, at Napiffik, kom tilbage, eller at de vil benytte sig af andre tilbud?

Benytte sig af andre tilbud, eller det offentlige rum hernede?

[10:53] Ah. Ah, øhm... Størstedelen af vores brugere her, de vil helt sikkert følge med os hen i et nyt område. Fordi de kommer på grund af den hjælp, vi giver dem. På grund af det personale der er, og det fællesskab, de har omkring vores aktiviteter og mad, og nu er det der fejret af en fødselsdag, kan jeg høre dernede under. De vil helt vildt gerne søge det der fællesskab og fælles aktiviteter, hvor de kan dele noget sprog og kultur og sådan noget. Og så er der jo nogen, de vil også af og til at komme forbi hernede i miljøet, fordi... Det kunne være fordi at de skulle være Sydhavns pedeller og have sådan en tjans derovre. Eller fordi at de skal snakke med en, de måske kan købe noget hash af eller sådan noget. Så der er stadigvæk nogle funktioner hernede jo. Men størstedelen, de kommer for fællesskabet.

Men det er så også lidt det jeg hører dig sige er, som du også selv nævner, at det er nogle af de funktioner, som er allerede etableret hernede, om det er Sydhavns pedellerne eller ens misbrug, der bestemmer det, men er ikke det offentlige rum hernede, der drager til?

[12:33] Nej, det er det ikke. Nu bruger de rigtig meget shelters herude, de grønlandske brugere, og de bliver jo også lagt ned [fjernet], når man skal bygge det nye Værested. Så er der jo ikke i hvert fald lige i en god lang midlertidig periode, så er der jo ikke rigtig noget rekreativt område, de kan sidde i. Altså, mens de bygger herude det nye Værested, så er der jo kun Nåleparken deromme, der er grønt området. Stort set. Og det er også derfor, at vi selv tænker, at der er en ret god forståelse mellem os og Sociale forhold og -Beskæftigelse, den magistrat der, om at der skal findes en anden placering hurtigst muligt, fordiat når de først begynder at bygge Værestedet lige om i vores baghaver, så så bliver vi rigtig presset her.

[rammemaskiner der slår pæle i jorden, høres tydeligere]

Ja - som jeg kan også fornemme lidt, ud fra forskellige samtaler - vi kan mærke det, når vi har samtalen her, at den hamring [fra ramme maskinerne], der foregår, det er svært at være i, under opførelsen allerede nu.

[13:56] Ja, ja, og det påvirker også brugerne og personalet selvfølgelig, men vi kan jo ikke så godt bruge vores baghave for eksempel. Når det støjer, så meget som det gør. Og blæser ind med pap og plastik og jeg ved ikke hvad.

Er det noget, I mærker meget til? Altså de her måske lidt mere til at kalde dem klimaudfordringer, men det er jo ikke nødvendigvis lige klima, det kan jo også bare være miljøet her. Altså vind, sol, er det nogle gener, I ellers oplever, eller er det i takt med, at der bliver bygget, at der så kommer objekter med vind?

[14:36] Det har været forbindelse med byggerier.

Så der har ikke været gener på den måde? Jeg skal jo ikke læne mig langt tilbage, for jeg kan se den åbne havn, hvor man ellers ville tro, at der kunne komme nem vind ind.

[14:52] For nogle år tilbage har der jo været slagteri herovre, men det er der jo ikke mere. Der var der ekstremt mange fluer og noget stank til tider. Nu er det bare lejlighedsvis en kloakdunst. Men det er ikke noget, som man rigtig bedre mærker i.

Nu er jeg selv opvokset i Aarhus. Ja. Og en af de, jeg skulle til at sige, næsten mest kendte lugte i Aarhus, kan næsten nogle gange være fabrikken over på den anden side. Når den ellers er i gang.

[15:29] Det er også godt, at det er det, jeg tænker på, når jeg siger kloak. Det er sådan en helt specielt. Men det har der jo altid været, i de 11 år eller sådan noget Napiffik har eksisteret. Men jeg synes, at byggeriet er et kapitel for sig, som fortjener at blive nævnt, for det står jo også på i årevis. Det er jo ikke bare lige de næste tre uger, der bliver hammeret. Så går der to uger, og så hamre de igen i tre måneder over fra en anden byggeplads ved siden af. Det er jo virkelig en lang periode.

Ja, for først var det Danske Bank, så kom 'TRÆ', nu fortsætter de videre?

[16:12] Ja, nu er det den etape på den anden side af Kulbroen herovre. Og så på et senere tidspunkt, så går de jo i gang med etappen, der ligger syd for Jægergårdsgade. Der skal jo også udvikles på det, som består af midlertidige lejemaal. Så det kommer jo til at fortsætte i nogle år.

Hvis du så kigger på området nu her, det her er jo en tegning af udviklingsplanen, hvor man

kan sige, at den nordlige del af Sydhavnskvarteret er færdigudviklet. Så skulle det jo gerne se nogenlunde sådan ud. Mon ikke der kommer lidt afvigelse og hist og her - Det ser man jo af og til. Er der nogle funktioner, nu snakker vi om, at Sydhavnspejlerne er et godt initiativ, Nådeparken herved, er måske ikke det bedste til tider, og nogle [andre] vil måske argumentere for, at det er ret godt, fordi man får det samlet, i stedet for at spredt bybilledet. Men er der nogle funktioner, du kigger på, eller ikke kigger på, men som kunne tænke ind, der vil gavne miljøet herved. Både for nuværende brugere, men måske også fremtidige?

Måske man også kan spørge det, om der er noget, man savner i byrummet?

[17:43] Ja, jeg synes, det er vigtigt det her med, at man tænker sig om ift. Nådeparken, at det ikke kommer til at overtage det man nu kalder "Det Grønne Mellemrum"

Og hvad er det grønne mellemrum?

[18:10] Det er det, der kommer til at ligge imellem det nye værested og Kul-sporet, Kulbroen. Ja, det lysrøde felt her [peger på det medbragte kort], det kan man jo lige bruge på lydoptagelsen, men...

Der kommer til at være et grønt mellemrum, hvor man ved ikke helt, hvad det skal være, men det er sådan en grøn kile, som er sådan lidt mini-park-agtig, noget rekreativt. Måske skal der ligge en fodboldbane eller et eller andet. Og så ved man ikke helt, hvad man...

Som man måske allerede ser nu, der har været noget, inden de begyndte at bygge røde der, så var der noget streetbane-café.

[18:50] Ja, det var derovre. Ja. Også for at skabe lidt afstand fra parkeringshuset og Kul-sporet heroppe, hvor at de jo skal renovere og lave gangsti, og der skal ligge et "sydhavnstårn" her på hjørnet også hævet i tre etager eller sådan noget, det er ligesom for at skabe afstand mellem det og så Værestedet og så lave lidt uderum, hvor at der ligesom bare plads til udsatte.

Det jeg godt kan være nervøs for, det er, at man ikke kommer til at have noget styring med miljøet på det areal, og det godt kan blive sådan lidt en ny Nådepark.

Altså en udvidet Nådepark egentlig bare?

[19:42] Ja, fordi det er placeret lige oppe af det nye Værested, hvor den blev bygget. Og der, hvor Værestedet er nu, der blev der højst sandsynligt bygget et stofindtagelsesrum. Og så flytter den så over fra derovre [peger på den eksisterende placering, der ligger i det nordvestlige hjørne]. Så brugerne kommer jo til at være her på de udsattes jord. Stofindtagelsesrum med stofmisbrugere og værestedet. Vi har jo ret. Vi deler mange af de samme brugere. Og så vil de jo selvfølgelig handle i nærheden. Så blev det brugt efter hensigten. Det var et kreativt område, der... Jeg kunne godt tænke mig, at der var en lidt mere hensigtsmæssig placering af sådan noget park-lignende noget, hvor der var plads til det udsatte.

Sådan at man lavede arealet større, eller hvordan skal jeg forstås?

[20:39] Eller nærmere omplacerede det, så det lå ud mod noget vej, i stedet for gemt væk omme bagved, ligesom nåleparken er nu.

Fordi det bliver lidt en gyde, og danner mulighed for de her "sketchy"?

[20:56] Ja, afhængig af hvordan de kommer til at designe det hele, men det kommer til at virke lidt som ifølge mig.

Noget af det, man læser i udviklingsplanen, er at de ønsker et muligt scenarie, hvor man måske kan drage mere ressourcer af brugerne i området, og der lyder det til ud fra udviklingsplanen, at det er sociale udsatte, som bruger det nu, ikke? Ved at måske indføre nogle caféer og nogle kunstinstitutioner og forskellige erhvervsformål, hvor de måske ville kunne bidrage til. Hvordan ser du på sådan en tankegang, hvis man sætter det ind? Fordi så, hvis jeg forstår det rigtigt, så vil der jo komme lidt mere, hvis planen går efter hensigten, liv ind på strækket [Kalkværksvej, hvor Napiffik er placeret]. Og derfor måske gør det ikke knap så gemt?

[22:02] Jeg er jo enormt spændt på at se, hvordan det kommer til at udvikle sig. Der er jo lidt blandet af erfaringer fra godsbanen, hvor Spor 7 blev placeret. Der var også mange andre aktører, naboer og samarbejdspartnere, der har haft det svært med det nye naboskab til tider. Det har været en svær proces og jeg kan selvfølgelig godt være sådan lidt skeptisk og pessimistisk omkring det hele. Det er ret nemt at være og synes jeg. Om det bare er sådan en naiv tanke, om at alle bare skal, altså, det er jo nemt at have nogle gode intentioner nu, men når man først har et spillested at have ansvaret for, eller en café, hvor man skal have en indtjening. Når der rent faktisk kommer nogle ting i spillet, så er jeg bange for, at de der gode intentioner godt kan rykke lidt i baggrunden. Fordi det er jo lykkeligt med stor diversitet og mangfoldighed, og alle kan lide alle og er gode venner og sådan noget, men det bliver bare, ikke umuligt, men det bliver virkelig en stor opgave at få folk til hele tiden at være åbne over for hinanden og anerkende hver målgruppes interesser i området. Det kræver virkelig noget velvilje, og når du også samarbejder med møder af et eller andet art, hvor man kan snakke sammen om de ting, der er udfordrende.

Nogle af de tilbud, hvor der bliver dannet brug, er der måske brug for flere af?

[23:57] Ja. Jeg synes, det er et rigtig godt initiativ, som Sydhavnspedellerne, som allerede nu løser forskellige opgaver for bygherrerne, Danske Bank eller kommunen, hvor de samler skrald op eller hjælper med nogle andre forskellige opgaver med toiletterne eller..

Er det noget, I kan mærke, som har en positiv indvirkning – at de går rundt?

[24:32] Ja det synes jeg. Ja, det er ret tydeligt Det synes jeg virker som en succes, I det der med at bygge bro og skabe forståelse for andre mennesker der ikke ligner en selv. Ja det er mega fedt. Men jeg ved ikke - jeg har ikke andre forslag til noget, som ville være lige så effektivt.

Nej, det er jo også lige så meget et spørgsmål, der lå på det her med, om der var noget lidt åbenlyst i bybilledet, som var en større forhindring eller kunne være en bedre gevinst, hvis der var mere af det. Fordi når du snakker netop om shelterne herude, som de drager rigtig meget glæde af, når de kan få lov til at benytte dem på egne præmisser, så vil jeg også godt kunne tolke det lidt, og der må du jo så rette mig, hvis jeg er forkert på den, som at noget mere åben plads kunne gavne, fordi det bliver meget, af at være et industrilevn, så er der mange veje og mange bygninger og ikke så meget plads.

Så på den måde, så vil jeg måske kunne forstå det lidt som om, at flere shelters ville være fedt, hvis du kunne følge mig?

[25:56] Ja, det tror jeg, at man vil sætte pris på. Altså nogle steder, hvor man kan hænge ud, som er sådan lidt nogle oaser, hvor man kan få lov til at være... Ja.

Fedt, tak Mads! Jeg har ikke flere spørgsmål...

Small talk and rounding off the interview

Appendix E

Case study: Walk about with “Sydhavnspedellerne”

The following pictures are from the case study with Sydhavnspedellerne, doing one of their weekly tasks. This task consisted of trash picking on several locations, some of which they were paid for, some were not. Whilst doing the case study, several informal conversations were held, but not recorded.

The pictures taken are mostly of the items collected, except for the ones in Nådeparken – an area otherwise deemed rather unsafe to be in. They brought me along the 12th of March, 2025, to do the “usual” cleaning round. These pictures have been taken and chosen to submit in this thesis, to illustrate the environment some of these locations hold residence to.

The following pictures may be upsetting to some people. The pictures rated to be most unpleasant, has been put at the end.

Vil du gerne være SydhavnsPedel?

Så mød op
første mandag, onsdag eller fredag i en måned
kl. 9.15

Vi tager KUN nye ind i den første uge i en måned.

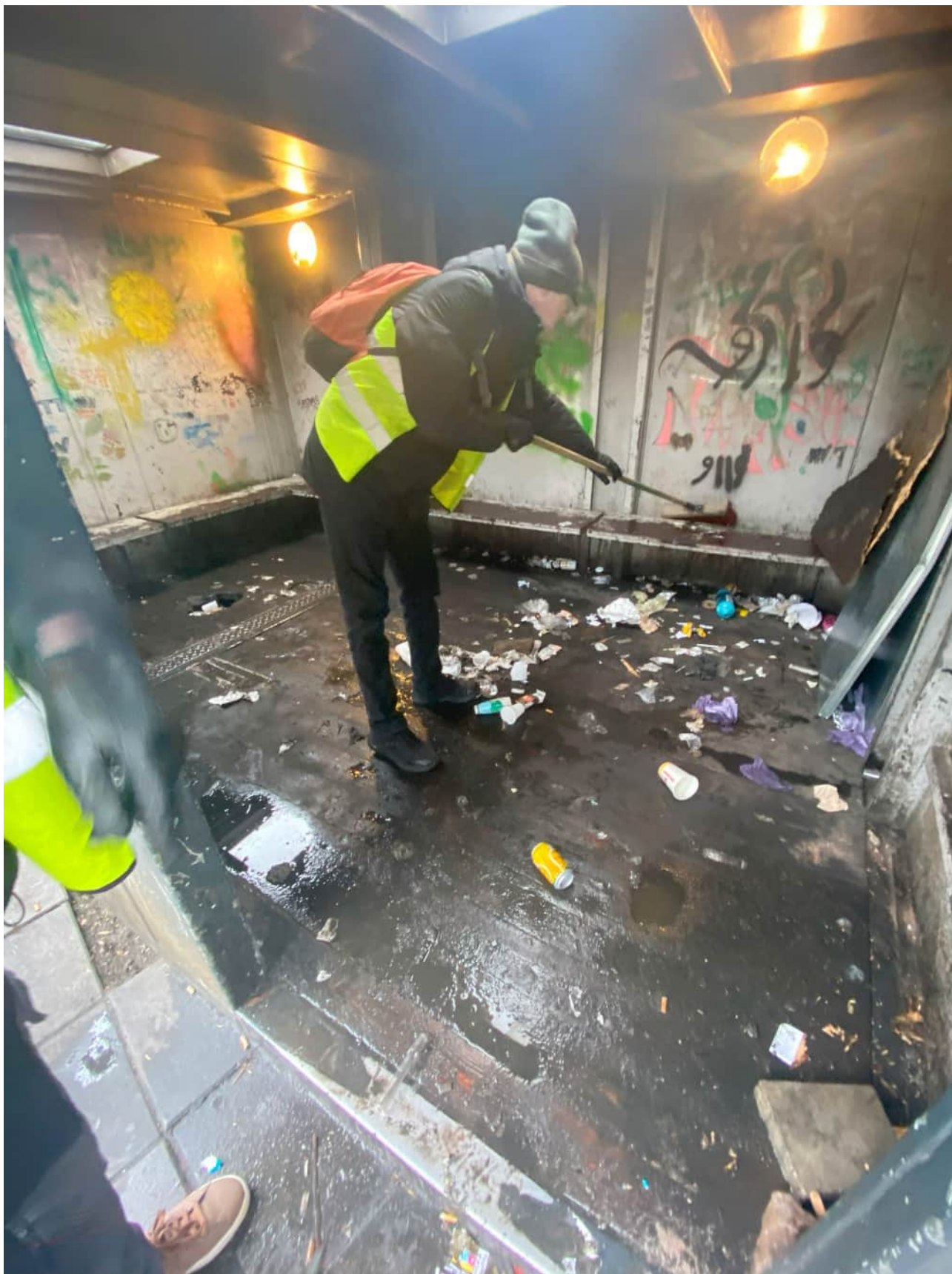

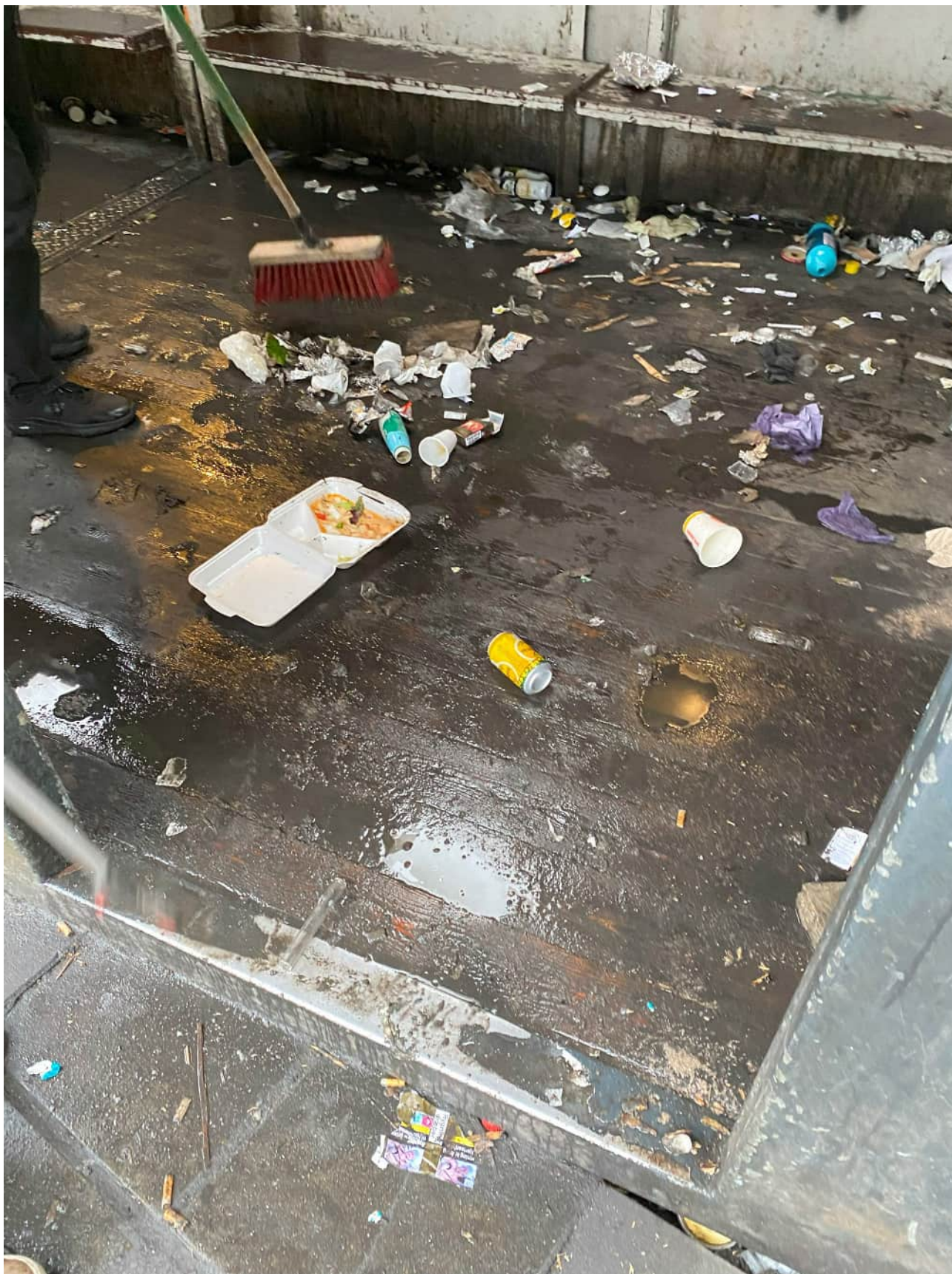

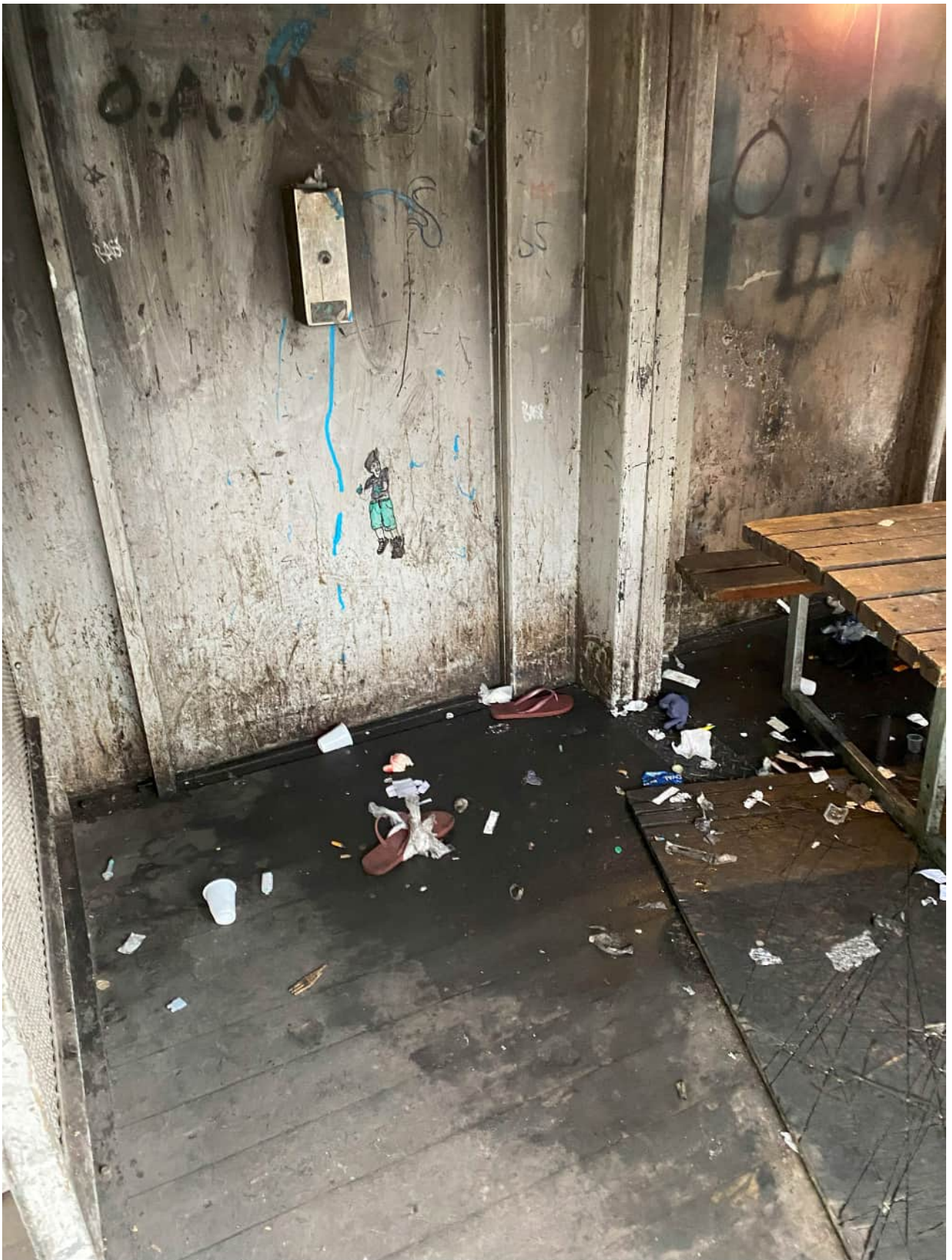

Photo shows a cut off electronic ankle bracelet that is used in connection with serving after sentencing.

Appendix F

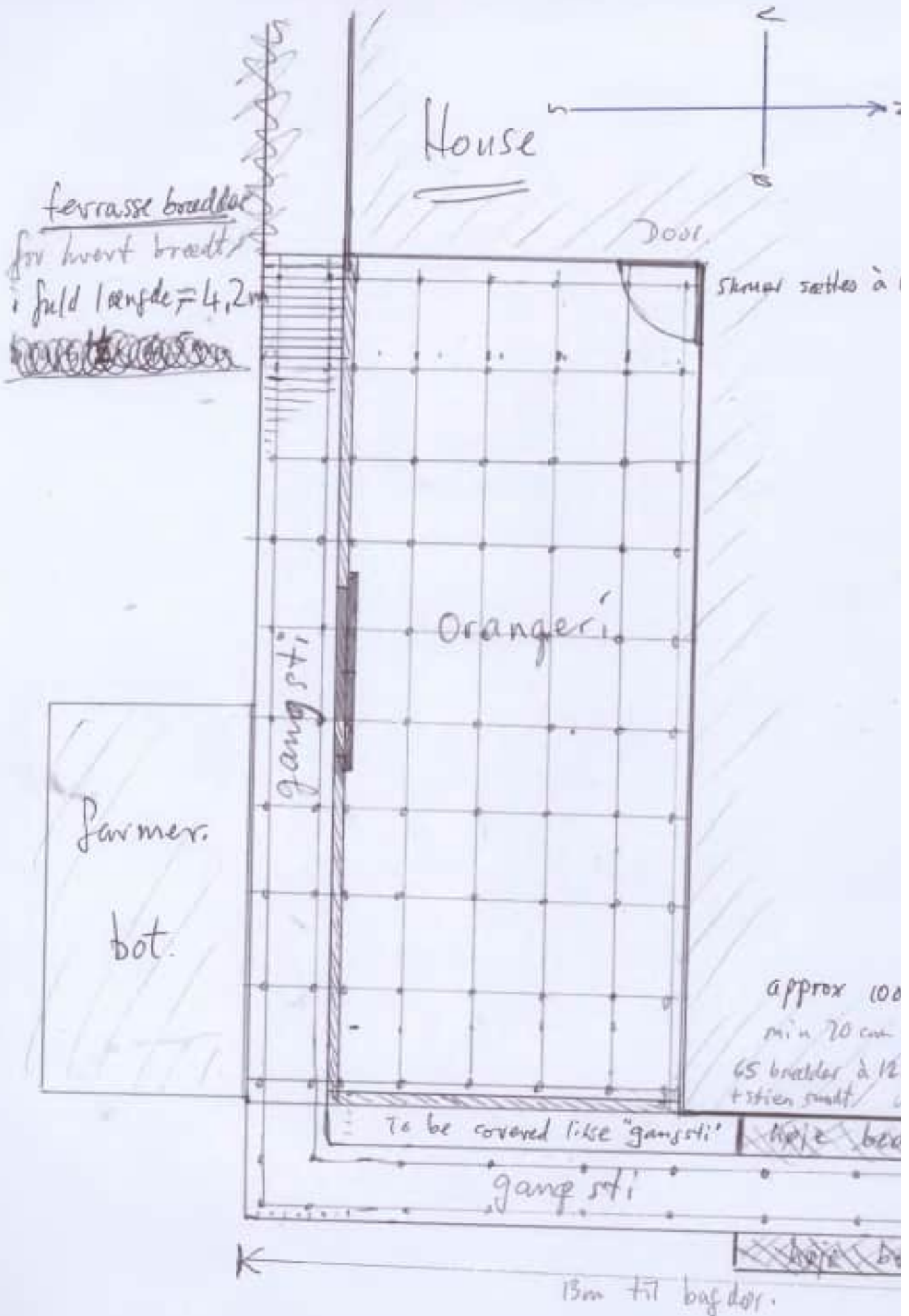
Case study: Kitchen Garden for Hugh Whinfrey

The following appendix contain design and project proposal for carrying out the construction of the kitchen garden, orangery, and other selfsustainable facilities on the property of Hugh Whinfrey.

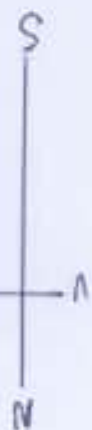
All drawings in the Appendix F are drawn by Ian Wilfred de Reybekill.

ORANGERI

1:50 skala

Skala
1:125

Husets østlig mur

Gang sti

med terrasse

bredder på stel

af reoler på
jerd skruer.

Støtte ben

Gang sti
(Overbæret plan)

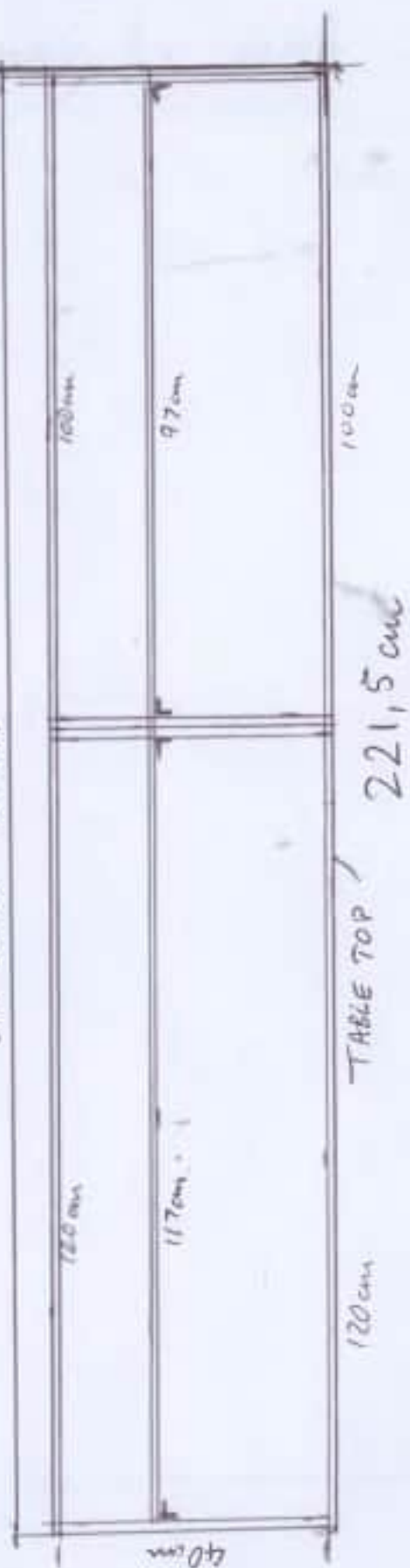
Bænk til
højre bords
(Afklæde 70 cm over)

Gang sti
(Overbæret plan)

Bænk til
højre bords
(Afklæde 70 cm over)

Hylde tykk. 15 mm.

CUP BOARD BOTTOM.

SKALA 1:100

Arbejds
højde

Huset østlig mur.
 $\frac{105 \text{ cm}}{95 \text{ cm}}$

25 x 25

10 ltr.
spand

15 x 20

5 ltr.
spand

28

15 x 70

Balken
bænkede.

høtte ben.

95 cm fri

Gang til af terræn bredder i reglar på skruer

Bord højde

Hush anvender bl. a. en lille 40 cm vogn

Skæld 1:125